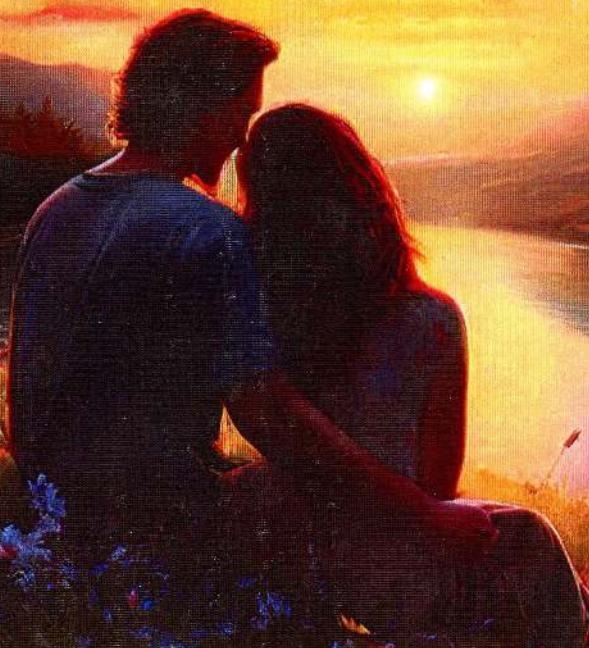

மனதின் மாயம்

எம்.ஏ. மாவைறா

மனதின் மாயம்

எம்.ஏ. மாஹிரா

ஹில்மா பதிப்பகம்

Hila Publication - 01

ISBN : 978-624-5224-05-0

- * Book : Manathim Maayam
- * Type : Poem
- * Author : M.A. Mahira
- * Copyright : Author
- * First Edition : September 2024
- * Pages : xx + 232
- * Published by : Hilmra Publication,
No. 91, Al-Hambra Road, Maruthamunai-04,
Sri Lanka. #32314
Tel : 077 967 9464
- * Book Layout : Jesa Grafix
- * Print : Jesa Grafix,
No. 281, Main Street, Maruthamunai, Sri Lanka.
- * Price : Rs. 1000/=

ஹில்மா புதிப்பக வெளியீடு - 01

ISBN : 978-624-5224-05-0

- * நால் : மனதின் மாயம்
- * வகை : கவியத
- * ஆசிரியர் : எம்.ஏ. மாஹிரா
- * உரிமை : ஆசிரியருக்கு
- * முதல் புதிப்பு : செப்டம்பர் 2024
- * பக்கங்கள் : xx + 232
- * வெளியீடு : ஹில்மா புதிப்பகம்,
இல. 91, அல்-ஹம்ரா வீதி, மருதமுனை-04,
இலாங்கை, #32314
தொலைபேசி : 077 967 9464
- * நால் வாரவழைப்பு : ஜெஸா கிராஃபிக்ஸ்
- * அக்கு : ஜெஸா கிராஃபிக்ஸ்,
இல. 281, பிரதான வீதி, மருதமுனை, இலாங்கை.
- * விலை : ரூபா 1000/=

மனதின் மாயம்

எம்.ஏ. மாவூரியா

இயற்பெயர் முஹம்மது அமீர் மாவூரியா
கிழக்கிலங்கையின் அம்பாஸர மாவட்டத்தின்
கல்முனைப் பிரதேசத்தின் மருதமுனையைப்
பிறப்பிடமாகவும் வசிப்பிடமாகவும்
கொண்டவர்.

1985 களிலிருந்து ஆக்க இலக்கிய செயற்பாடுகளில்
தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டவர்.

இது இவரது முதலாவது கவிதைத் தொகுதியாகும்.

இல. 91, அல்-ஹம்ரா வீதி,
மருதமுனை-04,
இலங்கை.
தொலைபேசி : 077 967 9464

மனதின் காதுகளை திறக்கும் மாஹிராவின் கவிதைகள் - ஒரு பார்வை

ஜி. எல். மொகமட் அமீர் புகழ் பெற்ற ஒரு சிறந்த கலைஞர். மேடை நாடகத்தயாரிப்பாளரும் நடிகரும் பாடலாசிரியருமான அன்னாருக்கு மகளாக 1971 இல் பிறந்து அல்லவும்தா, அல்லமனர் என மருதமுனையின் பாடசாலையில் பயின்று உயர்தரக் கல்வியை முடித்துக்கொண்ட பின்னர் கவிதை புனைய வந்தவர் மாஹிரா. ஹில்மா, கஹ்ரா, மருதமுனை மாஹிரா ஆகிய புனைப்பெயர்களில் கவிதைகளை மாத்திரமன்றி கதை, கட்டுரைகளையும் எழுதி வந்தார். உதய தாரகை விருது, இரத்ன தீப விருது எனப் பத்திற்கும் மேற்பட்ட விருதுகளை வென்றுவர் என்பது ஒன்றே இவரது கவித்துவ ஆற்றலை நமக்கு காட்டித் தருகிறது.

மாஹிரா சிறந்த செயற்பாட்டாளர்களில் ஒருவராக இருந்து இயங்கி வருபவர். முத்த படைப்பாளியான மாஜிதா அப்துல் ஹயீத் (மாஜிதா தெளபிக) போன்ற முத்த எழுத்தாளர்களின் ஆதரவுமாக அமைந்து ஹயீஸா, குபா, ஜெஸீமா முஜீப், வெட்பானா அஸ்மீ ஆகிய விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய தொகுதிகள் படைத்த பெண் கவிதாயினிகள் வரிசையிலே தன்னையும் இருந்திக் கொண்ட மாஹிரா என்ற படைப்பாளியின் தொகுதி இன்று புதுவரவாகின்றது. எதிர்காலத்தில் இனி கவிதைத் தொகுதிகளை தரக் காத்திருக்கும் மாஜிதா தெளபிக், ஹயூருண்நிஸா சக்காப், ஹயூருண்நிஸா போன்ற கவிதாயினிகள் தங்களது தொகுதிகளை விரைவுபடுத்துவார்கள் என்ற நம்பிக்கை விதையை இத்தருணத்தில் ஊன்றிவிடுவதில் மகிழ்ச்சியடைவதோடு மாஹிராவின் கவிதைத் தொகுதியை மனம் நெகிழ்ந்து வரவேற்றபோம்.

கவிதை என்பது இத்தகையது, இத்தன்மையது, இவ்வரம்பினுள் அடங்குவது, இவ்வெல்லையில் ஒடுங்குவது போன்ற வரையறைகள் அனைத்தையும் தாண்டியது. கவிஞரால் உணர்ந்து அனுபவிக்கப்பட்ட மூலதாரப் பொருள் அவனுக்கே உரிய பாணியில் பிரசவிக்கப்படும் போது அதன் உண்மை, அதனைப் படிப்பவரின் அனுயவம், கல்வி, வயது, போன்ற பற்புகளுக்கேற்ப விரிந்து கொண்டே போகும். இத்தகைய தன்மையில் மாஹிரா என்ற கவிதாயினி ‘மனதின் மாயம்’ பல்வேறு தரிசனங்களாய் கூடு விட்டுக் கூடு பாய்கிறது.

ஒடுக்கங்கள் மீதான எதிர்க்குரல்கள், பெண்ணிலை சார்ந்த விளாத் தெறிப்புக்கள், தனிமித சுதந்திரத்திற்கான வேண்டுதல்கள், வாழ்வைப் போராடுதல், ஏழைகள் மீதான கழிவிரக்கம், குடும்பப்பணி, இயற்கை

வியப்பு, தாய்மை, தந்தைமை, கனவுகள், கவலைகள், ஏக்கங்கள், மருத்துவம், மரணம், அல்குர்ஆன், பஸ்தீனம், கழாகத்ர, காலம் என்ற மாஹிராவின் சமூக அரசியல் கவிதைகள் மாறி மாறிப் பயணிக்கின்றது.

பொதுவாக இவரது எல்லாக் கவிதைகளுமே வானொலிப் பண்பளைகளுக்காக எழுதப்பட்டவை என்பது தான் விளேஷ்ட பண்பாகிறது. இலங்கை வாணோலி, வசந்தம், பிறை, ஊவா, தென்றல், குரியன், வெளிச்சம், வெற்றி, தமிழ் FM, அலை FM, சக்தி FM என மனதின் மாயம் உலா வந்தவைகள் தான். வெவ்வேறு அழிவிப்பாளர்களின் வெவ்வேறு குரல்வழி உயிருட்பபட்டு பட்டியும் தொட்டியும் செவி நுகர்ந்தவைகள் தான். பத்திரிகைகளும் சஞ்சிகைகளும் கூட இவருக்கான இடத்தை அவ்வப்போது வழங்கி வந்திருக்கின்றன.

சிந்தனையின் படைப்புத் தெறிப்புக்கள் அழகியல் சார்ந்து வெளிப்படும் போது கவிதைக்குரிய பரவசம் இயல்பாக கிடைத்து விடுகிறது. இந்தப் போழுதை வாழ்வதென்பதே, அழகான வாழ்வு என்பதே நகரும் நொடிகள் கவிதையில் இப்படி காட்டிச் செல்கிறார்.

நகரும் நொடிகள் என்றும்
யீள வருவதில்லை
இருக்கும் நொடிகளுக்குள் நாம்
இனிப்புற வாழ்வதே
எம்மலர் வாழ்வாக்ட்டும்.

இதேபோல் அழகு கவிதை பிரஸாபிக்கும் விதத்தை

கடலுக்கு அலை அழகு
வானத்திற்கு நிலவழகு
மேகத்திற்கு மின்னல் அழகு
பூரிக்கு மலை அழகு
மரத்திற்கு தென்றல் அழகு
மனிதர்க்கு நல்ல நட்பே அழகு

எனத் தங்களை நிகழ் காலப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமெனக் காட்டுகின்றார்.

எளிமையான சொற்களின் தெரிவு கைதேர்ந்த புகைப்படக்காரன் ஒருவனின் காட்சிப்படுத்தல்கள் போல் காட்டப்பட்டு ஈற்று அடிகளில் தனது கருத்துப் புலப்பாட்டை முன்வைத்து செல்வதைக் காணலாம்.

இயற்கையை இரசிக்கும்
 இளகிய மனதின் ஒருத்தில்
 ஆயிரம் கதைகளை பேசிச் செல்கிறது
 அழகிய கடந்கரை.

ஒராயிரம் மர்மத்தை
 தன்னகத்தே கொண்டிருக்கும்
 எங்கள் கடல் மாதாவின்
 கல்புதனை யார்தான் கண்டறிவார்?

இயற்கை அழகியது
 அதனுள் மூழ்கும் போதெல்லாம்
 மனம் லேசாகிப் போகிறது
 சகலதும் மறந்து - இதற்குள்
 இந்த கடல் மாதா மட்டும்
 விதி விலக்கா என்ன?

அனுபவ பூர்வமாக உணர்ந்து மாஹிறாவினால் வரையப்பட்ட கவிதைகள் பல உணர்வூர் வமானவை. கவிதாயினியின் தூய இருதயமாகிய பளிங்கியில் பதிந்து ஓன் மறக்க முடியாத அனுபவங்களின் வெளிப்பாடு களாக அவை இருக்கின்றன. சுய வாழ்வின் முழுமை எவருக்கும் எளிதில் வாய்த்து விடுவதில்லை. ஒரு மனிதன் எப்படியும் அடுத்தவன் மீது சாய்ந்து வாழ்கின்றான். அடுத்தவன் மற்றொருவன் மீது, கணவன் மனைவியின் மீது, நண்சார்கள் மீது, அரசாங்கத்தின் மீது இப்படி சாய்வுகள் தொடர்கின்றன. இச்சாய்வுகளுக்கு பெயர்தான் உறவுகள் எனப்படுகிறது. இந்த உறவுகள் தூரமாகும் போது அல்லது கிடைக்கப்பெற்றது இல்லாமல் ஆக்கப்படும் போது அனுபவிக்கும் துயரங்கள் கவிதைகளாக வரிக்கப்பட்டு வாசக நட்புகளிடம் பரிமாற்றப்படுவது கூடச் தனிச் சுக்மேதான். அவ்வகையில் ஓட்டம், விளைநிலம், பெற்றோரின் அன்பு, எதுவும் புரியவில்லை. எனக்கொரு பதில்கரு, பத்தடம், மாயை, செய் அல்லது செத்து மடி, மனம், ஆச்சிரியம், பச்சோந்தி போன்ற கவிதைகள் ஆசிரியரின் மறக்கமுடியாத உணர்வலைகளாய் மீண்டும் மீண்டும் அடிக்கின்றன.

சாவின் விளிம்பை
 நெருங்கி விடுகிறது மனது...
 வெறுப்புக்கள் தொடராய்
 நம்மைச் சூழும் போது.
 விதிமீது கோபம் வருகிறது

நிம்மதி என்று ஒன்றை அது
தராது விலகும் போது.

உறவுகளை நினைத்தால்
அருவருப்பாகி விடுகிறது மனம்
ஏறியிதிப்பதும்
இழுப்பதும்
அறுப்பதுமாய்
அது இருப்பதைப் பார்க்க.

ஒரு தர வாழ்விற்குள்
ஓராயிரம் இன்னல்கள்
அடிக்கடி செத்துப்பிழைப்பதில்
வெறுப்பாகி நிற்கிறது மனம்
முடிவிலியைத் தொடரும் பூச்சியங்களாக.

எனவரும் ‘வெறுப்பு’ கவிதை அதிக உள்ளங்களின் கையேறு நிலையைப்
பற்றி பதிந்து செல்கிறது.

கொரோணா தாக்கம் அதன் பின்னரான சமூக அரசியல் மாற்றம்,
விலைவாசி உயர்வு, மின்வெட்டும் மின் கட்டண அதிகரிப்பும் எனப் பல
கவிதைகள் நாட்டு நடப்பியலை அலசிச் செல்கின்றன. கவிதைகள்...

நம் தேசத்தில் அடிக்கடி
வந்நு வந்து போன
மின்வெட்டில்
வெந்துதான் போய்விட்டது
இன்றைய மனிதம்.

பலகோடுகளில் பூண்டு
பல கோடுகளை
மென்று விழுங்கிய
கொரோணா வைரஸ்
சப்பித் துப்பிய
மிச்சம் மீதி வாழ்வும்
இன்று மின்வெட்டில்
மண்ணாய் போனதென்று
புலம்பியே அழுகிறது மனிதம்.

இவ்வாய்ப் ‘விலைவாசி’ கவிதையில் ஆசிரியரின் ஆதங்கம் வெளிப்படும் விதம் சிறப்பாகும்.

ஆனாக்கொரு விலையில்
ஆனாக்கொரு நிறுவையில்
ஆனாக்கொரு தயாரிப்பிலென்று
அனைத்து பொருட்களும் இங்கே
அலை மோதிக் கிடக்கிறது
அதீத விலையேற்றத்தில்.

பாவம்!...

என் தேசத்தின் மக்கள்
விழியலைத் தேடி
அழும் கோரமது
என்றுதான் மாறும்?

பதவி மாற்றுவகள் தனில்
சமூக எழுச்சி பெற்று
என் தேசத்து மக்களின்
வாழ்வியலைச் சீர்ப்படுத்தும்
காலமது எப்போது வரும்?

என கால மாற்றத்தையும் வாழ்வியல் எழுச்சியையும் வேண்டி நிற்கிறார் மாஹிறு. வரிகளின் இடையிடையே கேள்விகளைத் தொடுத்து வாசகரைச் சிந்திக்கத் தூண்டும் ஆற்றல் ஒரு கவிஞருக்கே உரித்தான் அடிப்படை பண்புகளில் ஒன்றாகும். இவ்வினாத் தொடுப்பு முறையை அல்லது சமூகத்தை நோக்கி அடுக்கும் கேள்விகளை கவிதாயினியின் அனைக் கவிதைகளில் காணலாம். அவற்றில் பல நினைவோட்டங்களாகவும் உள்ளுணர்வுப் பெருக்குகளாகவும் சிறப்புச் செய்கின்றன.

‘கணக்கு’ கவிதையில்
வறுத்தெடுக்கும் வறுமைக்குள்
வதங்கிவிடும் உயிரெல்லாம்
வாழ்த்தான் வீழ்கிறது அனைத்திலும்
கால ஒட்டத்தில்
எல்லாம் சகஜமென்று
எல்லோராலும் இருந்திடமுடியுமா?
பதிலின்றி நகர்கிறது
காலத்தின் பதிவுகள்
கழுத்தை நெரிக்கும் சுவடுகளாக.

இன்றைய உலகை உலுக்கிக் கொண்டிருக்கும் போதைவஸ்துப் பாவனை பற்றிய விடயங்கள் மாஹிறாவினால் பல இடங்களில் எடுத்தாளப் பட்டுள்ளன. ‘போதை’ கவிதையில்

மாய உலகில் இளம் சமுதாயம்
இறந்து கொண்டிருக்கிறது
இழந்து போகும் இளமையோடு
எல்லாமே தொலைந்து போக.

கட்டுப்பாடுகள் எதனை
விதித்த போதும்
சிறைக்கூடங்களை அடிக்கடி
எட்டிப் பார்க்கிறது
சின்னங் சிறுக்கள்
எதிலும் திருந்தாத ஜென்மங்களாய்
போதை சிதைந்த
செல்களோடும் - மனங்களோடும்.

மாற்றம் நிகழும் உலகில்
மாற்றியே போகட்டும் மாளிடர் வாழ்வு
போதை தொலைந்த சமூகமாய்
மாயை தெளிந்த மனங்களாய்.

என தன்னைச் சூழ்ந்த சமூகத்திற்காக வேண்டுதல் விடுக்கின்றார்.

இப்படியாக மாஹிறாவின் இப்புத்தகத்தில் வரும் நாறு கவிதைகளும் வெள்வேறு பொருள்மைகளில் வெள்வேறு வகைகளில் நயக்கத்தக்கதாக விளங்கினாலும் வாசகர் விரிந்து பரந்த சிந்தனை வெளிக்குள் எறிவிக்கப்படவில்லையென்பது என்னைப் பொருத்தவரை சிறு குறைதான். ஒருமையும் குவிதலும் கொண்ட Poster தன்மையானதாகவே எல்லாக் கவிதைகளும் இருக்கின்றன. பிரச்சாரமாக போதனையாக மாத்திரம் இல்லாமல் வாசகர்களுக்கான இடைவெளியும் இறுக்கமும் இணைந்தால் இன்னும் நன்கு ஆழ்சியதான துரிசனங்களைப் பெற வாய்ப்பிருக்கும்.

இறுக்கத்தை கைவிட்ட நிலையில் நீண்ட கவிதைகளாகத்தான் அனேகம் உள்ளன. வாளொலிக்காக எழுதப்பட்ட தன்மையில் அப்படியான நீட்சி தலிர்க்க முடியாததாக இருந்திருக்கலாம். மேலும் கவிதை சொல்லும் ஆசிரியரே முடிவொன்றையும் வைத்து விடுகின்றார். சொல்லப்பட்ட திலிருந்து சொல்லப்படாததை வாசகர்கள் எடுத்துக் கொள்ள இடம்

விடுதலே சிறப்பாகும். அதாவது நவீன கவிதைப் பரிமானங்களுக்கான பண்புகளில் கைதேர வேண்டும். அவ்வகையில் செங்குத்தாக யோசிக்கும் தன்மையும் அகலமான வாசிப்பும் வளர வளர மாஹிறா என்னும் கவிதாயினி இதைவிடவும் மேலெழ வாய்ப்புக்கள் நிரம்பியுள்ளன.

ஆண்டாள், மாலதிமைத்ரி, குட்டி ரேவதி, சல்மா, அனார், ருத்ரா போன்ற கவிதாயினிகளின் துணிச்சலும் மொழிப்பாங்கும், பெண்மொழித் தன்மையும் மாஹிறாவை வந்து அடையத்தான் போகிறது என்பதில் சந்தேகமில்லை. நவீன கவிதை, உலகப் பொதுவான வடிவமாக இருப்பதால் இவரது உயர்ச்சியும் முதிர்ச்சியும் தேடிக்கண்டடைவதிலும் வாசிப்பிலும் தங்கியிருக்கிறது.

கவிஞர்கள் மென்மையானவர்கள், உலகின் வன்கொடுமைகளைத் தாங்க முடியாதவர்கள். அதனால்தான் சிவிலியத் பிளாத், சிவரமணி போன்றோர் தங்களுடைய கவிதைகளையும் அழித்துத் தாங்களும் அழிந்தார்கள். இது மாஹிறாவின் முதல் கவிதைத் தொகுதி, தேடலும் வாசிப்பும் மாஹிறாவை இன்னும் ஒரு தளத்திற்கு உயர்த்தும் என்ற நம்பிக்கை நமக்குண்டு. வாழ்த்துக்கள்

Dr. சத்தார் எம். பிரதேஸன் Ph.D. (இலங்கை)

வருகை விரிவுறையாளர்,

இலங்கை தென்கிழக்கு பல்கலைக்கழகம்,

ஒலுவில்.

எனது எழுத்தின் அடையாளம்

எழுத்து என்பது ஒரு அற்புதமான கலை. அதை எழுதுவது என்பது அத்தனை சுலபமான விடயமல்ல. என் சிறிய வயதில் எதையும் நான் முழுசாய் தெரிந்து கொள்ள முடியாத நிலையில் என் விட்டில் அளவுக்கதியமாக இலக்கியத்துறைசார்ந்த புத்தகங்களும், பத்திரிகைகளும் நிறைய இருந்தன. அவை எல்லாமே என் துந்தைக்குச் சொந்தமானவை. அப்போதிலிருந்தே நான் வாசியில் அதீத நட்புக் கொண்டிருந்தேன்.இதன் போதே என் தந்தை ஆக்கங்களை எழுதி பத்திரிகைகளுக்கு போடுவதையும் அது அவற்றில் வெளிவருவதையும் நான் பார்த்திருக்கின்றேன். சில சந்தர்ப்பங்களில் அவர் என்னை அவர்குகில் இருக்க வைத்து அவர் கவிதையைச் சொல்லச் சொல்ல நான் எழுதிக் கொடுத்திருக்கின்றேன். அப்போதெல்லாம் எனக்கு இது ஒரு பெரிய விடயமாய்ப் படவில்லை. ஏனெனில் என் வயது அப்படி

கொஞ்சம் வளர்ந்த பின் நான் 1985-1987 ஆண்டு வரையான காலப்பகுதிகளில் இலங்கை வாணைவி வர்த்தக சேவையில் எனது ஆக்கங்கள் பல வெளிவந்தன. அதற்கு அப்போது எனக்கு ஆதரவுக் கரம் கொடுத்தவர் என் தந்தையாவார். அப்போதும் கூட அது எனக்குப் பெரிதாய் படவில்லை. ஏதோ! வாணைவியில் பெயர் வந்தால் போதுமென நினைத்தேன். அதற்காகவே எழுதினேன். ஏனெனில் அன்றைய கால கட்டங்களில் வாணைவியில் பெயர் வாருவதென்பது ஒரு பெரிய விடயமாக தென்பட்டது எனக்கு. மற்றைய எதையும் பெரிதாக அலட்டிக் கொள்ளத் தெரியாத நிலையிலும் நான் இருந்தேன். அன்று... இலக்கியத்தில் ஈடுபாடு எனக்குள் முழுசாய் புரிபாத ஒரு நிலையே இருந்தது.

காலச் சமூர்ச்சியில்.. வாழ்க்கைப் பாதைகள் மாறி நானும் வளர்ந்து ஆளாகி பலத்திலும் பட்டுத் தேறிய பின்பே எழுத்தின் மோகம் என்னை மீண்டும் ஈர்த்தது. பல நிலைங்களை உணர்ந்த போது எழுத்து எனக்குள் வீரியமாகிப் போனது. எனக்குள் ஏற்பட்ட ஏக்கம், தூக்கம், வலிகள், வடுக்கள், குடும்பத்துள், உறவுக்கள், நட்பக்கள் ஏற்பட்ட பிளவுகள், நான் பார்த்த கேட்ட சம்பவங்கள், என்னைச் சூழ்நிதிருந்த சமூகமென.... எல்லாமே என்னைச் சுற்றி வளைக்க.. அதன் பாதிப்பின் எதிரொலியில் நான் மீண்டும் எழுத ஆரம்பித்தேன்.

எல்லாவற்றையும் வாழ்வியலில் அனுபவித்து எழுதும் போது எழுத்து பேராயுதமானது. பெரும் வளி நீக்கி மாத்திரையாய் அது எனக்குள் மாறிப் போனது. எனது எழுத்துக்கள் களம் தேடி அலைந்து வாணைவிப்

பண்பலைக்களையும், இலங்கையில் பல தேசியப் பத்திரிகைகளையும், பல சுஞ்சிகைகளையும் நாடியது. அதில் எனக்கு வெற்றியும் கிடைத்தது.

எழுதி எழுதி எல்லாவற்றையும் கொய்யியில் நிரப்பி வைப்பதில் பயனில்லை. அதனை ஊடகங்களில் உலவ விடும் போது தான் நம்மை நாம் அடையாளம் கண்டு கொள்ளலாம். நாம் நினைத்ததை சாதிக்கலாம். நாம் நிம்மதியாயும் இருக்கலாம். அதனை நான் அனுபவித்துத் தெளிந்தேன். சில தசாப்தகால என் எழுத்துலகப் பயணத்தில் பெரிதாய் சாதனைகள் எதுவும் எனக்குள் நிகழ்ந்ததாய் தெரியவில்லை. எழுத்துலகில் நான் தத்தித் தவழ்ந்து கொண்டிருந்தேன். எந்தவொரு ஆக்கத்திற்கும் புத்தக வெளியிடே வெற்றியாய் முடிந்திருக்கின்றது அது.. ஆவணம் எனும் பெயரில்.

காலம் கடந்து என் கன்னிக் கவிதைத் தொகுதி ஒன்றை வெளியிடத் துணிந்தேன். அது 'மனதின் மாயம்' எனும் கன்னிக் கவிதைத் தொகுதியாகும். இதற்கு சகலரும் எனக்கு பக்கத்துணையாய் இருந்து என்னை ஊக்குவித்தார்கள். நான் இதுவரை கடந்து வந்த என் இலக்கிய பாதை மிகப் பெறுமானம் மிக்கதாய் கழிந்து போனது. இப்போது காலம் வசப்பட்டதால் இக்கவிதைத் தொகுதி வெளிவருகிறது. முதலில் அல்லாவற்றை நினைத்துப் பார்க்கின்றேன்.

கவிதைகள் என நினைத்து நான் சிலதை 'மனதின் மாயம்' இல் சேர்த்திருக்கின்றேன். இதை வாசகர்கள், நண்பர்கள், ரசிகர்கள், கவிஞர்கள், அறிஞர்கள் எனப் பலரும் இவை தொடர்பான குறை நிறைகளை தாராளமாக கட்டிக் காட்டலாம். என் எழுத்தின் பட்டை தீட்டலுக்கு அது உதவும். அந்த ஆறுதலே எனக்கு போதுமானது.

எழுதும் ஆற்றல் தந்த அல்லாவற்றுக்கே புகழைந்தும். இனி உங்கள் இதயக் கதவுகளைத் திறந்து மனதின் மாயத்திற்குள் நுழைந்து கொள்ள உங்களை அழைத்துச் செல்கிறேன்.

நன்றி.

எம். ஏ. மாஹிரா
கில. 91, அல்-ஹம்ரா வீதி,
மருதமுனை-04,
திலங்கை. #32314

பேரன்பும் பெரு நன்றியும்

பிறை எப்.எம், ஊவா எப்.எம்,
வெண்ணிலா சஞ்சிகை போன்றவற்றிக்கும்,

பஸீர் அப்துல் கையும், ஜே. வஹாபதீன்,
நம்ஸானா சமீல், எம்.ஏ. நஸீர், ஏ.சி. நாஹிரில்,
எஸ்.எம்.எம். ஜவாத், எஸ். அசோக், எஸ்.எம். நமீஸ்,
எஸ்.ஏ. கப்பார், எஸ். ஜனுாஸ், ஏ.எம். பாயிஸ்,
க. வழியா, எஸ்.எம். பிர்தெளஸ், எம்.எம். விஜிலி,
எஸ்.ஏ. ஜூசீம், ஏ.எம். அப்ஸான் அஹமட்,
ஜ.எல். நிஸ்வான், கிபானா ஜிப்ரி,
ஏ.எம். தெளபீக், முஜாமலா முபாங்க, நமீஸா நெளசாட்,
நிஷா இஸ்மாயில்.

என் குடும்பத்தவர்களுக்கும்
சொல்ல மறந்தவர்களுக்கும்...

அல்லாவற்வுக்கே அனைத்துப் புகழும்
அல்லறம்துவில்லாவற்...

எனது வாப்பா மர்யாதம் ஐ.எல்.எம். அமீர்
எனது உம்மா எம்.ஐ. உம்மு ஸல்மா
இருவருக்கும்
சமர்ப்பணம்

மனதின் மாயத்தின் பக்கங்களைப் புரட்டுதல்

1.	சுகாடு	1
2.	பெரும் பொய்யே வாழ்வாக	4
3.	புனித றம்பான்	7
4.	கவலை மற	10
5.	கணவு	13
6.	தாயைப் போற்றி	15
7.	மரணம்	17
8.	தன்னம்பிக்கை	19
9.	தூரத்தித் தாக்கும் கடன்	21
10.	புரிதல்	24
11.	கோடைத்தணல்	25
12.	சாதனை	28
13.	விசித்திரம்	30
14.	அழகு	32
15.	நகரும் நொடிகள்	33
16.	மதிப்பு	35
17.	தந்தையரை வாழ்த்துவோம்	37
18.	மருத்துவத்துறை	39
19.	கவர்ச்சிக் காதல்	42
20.	கொடிய ஞோய்	45
21.	சிற்பம்	48
22.	பருவம்	50
23.	பச்சோந்தி	52
24.	கொடுமை	55
25.	கண்ணாறு கழித்தல்	57
26.	அழகு	61
27.	நெசவுத் தொழில்	63
28.	சுக்கிரது	66
29.	தந்தையைப் போற்றுவோம்	68
30.	மன்னிப்பு	71
31.	போதை வள்க்கு	73
32.	என் காதல்	76
33.	எதிர்பார்ப்பு	78

34.	சுக்கிறது மரணம்	80
35.	தனிமை கொடுமை	83
36.	கழா கத்ர்	85
37.	மரணம் பல விதம்	87
38.	குளிர்ந்தது மனது	90
39.	அருள் வேதம் அல்குர்தூன்	92
40.	பற்றியெரியும் பலஸ்தீனம்	95
41.	வெள்ளை மனம்	98
42.	உறக்கம்	99
43.	ரணம்	102
44.	புத்தாண்டு	104
45.	மழை	106
46.	ஆட்சியியம்	107
47.	தளம்பல்	109
48.	பிடிப்பு	111
49.	வெறுப்பு	113
50.	ஒட்டம்	115
51.	காதலே! போ!... போ!..	118
52.	சதந்திரம்	120
53.	நிழல்	122
54.	விளைநிலம்	124
55.	பெற்றோரின் அன்பு	127
56.	ஞோய்	129
57.	சலிப்பு	131
58.	எதுவும் புரியவில்லை	133
59.	சவனம் செல்வோம்	136
60.	தாங்க முடியவில்லை	138
61.	சனாமி	140
62.	பார்வை ஒன்றே போதும்	142
63.	மனதின் மாயம்	144
64.	எனக்கொரு பதில் கூறு	146
65.	பதுட்டம்	149
66.	மாயை	152
67.	மனம்	155

68.	வறுமை	157
69.	கீறல்	159
70.	நிம்மதி	161
71.	கொட்டும் மழை	163
72.	அவதானம்	165
73.	வெட்கம்	167
74.	மயானம்	169
75.	மனம்	172
76.	மெய் விழ்பம்	175
77.	போற்றப்படும் பெண்ணைம்	177
78.	எச்சரிக்கை	180
79.	காலம்	182
80.	கணக்கு	184
81.	அழும் தேசம்	186
82.	கசப்பு	187
83.	ஏமாற்றம்	188
84.	வெறுப்பு	189
85.	குழச்சி	191
86.	தவிப்பு	193
87.	விழம் போல் ஏறுகின்ற விலைவாசி	195
88.	மலரும் வாழ்வு	198
89.	காலத்தின் நகர்வு	200
90.	தேர்தலுக்கு முன்னும் பின்னும்	202
91.	செய் அல்லது செத்து மடி	206
92.	போதை	211
93.	பாவம் அவன்	213
94.	அதிர்வு	215
95.	மின்வெட்டு	217
96.	சிந்தனை	219
97.	கடற்கரை சாலையோரம்	221
98.	வதந்தி	224
99.	பிஞ்சு வதனம்	226
100.	வேஷம்	228

[xx]

சுடுகாடு

என்னும் எழுத்தும்
கண்ணெனத் தகும்
எழுதிப் படித்தல்
அறிவை வளர்க்கும்.

இவை...எல்லாம் இருந்தும்
எதுவும் இல்லாதது போல்
திகை மாறிப் போனது
பலரது வாழ்வியல்.

விதி என்ற ஒன்று
வீழ்த்தியது பலரை
மணவாழ்வியல் எனும்
புதைகுழிக்குள்.

அந்த...சுடுகாட்டில் நான்
எல்லாமே கருகி சாம்பலாகிறது.

பட்டம்.. பதவி.. படிப்பு
சுயம் எல்லாமே... – தொலை
தூரமாய் பறந்தும் போகிறது.

அடிமைச் சங்கிலி இங்கே
பலமாய் பலருள்
இறுக்கிப் பூட்டப்படுகிறது.

அநற்குள் தான் நானும்
இரு குட்டிப் புனையாய்
வகளந்து நெளிந்து
பயந்து வாழ்ந்தேன்.

வாழ்க்கை ஒரு நரக
நெருப்பென்று அப்போது தான்
கண்மூம் கொண்டேன்.

இரு மண வாழ்க்கைக்காய்
எந்தனை கொடுமைகளைத்தான்
எல்லோரும் சுமப்பது?...

கட்டிய கணவன் - அழிவிலி
என்றால்... இப்படித்தான்
பலரது வாழ்வும்
புண்ணாய்ப் போய் அழும்.

எதிலும் இறங்கிப் போதல்
எமக்கு அழிவைத்தரும்...
அது எதுவாய் இருப்பினும் சரியே.

எதிலும் எவரும்
இறங்கிப் போகாத வரை
எல்லாமே வெற்றிதான்... அது..
எதுவாய் இருப்பினும் சரியே.

இல்லையேல்... இப்படிந்தான்
பலரும் பலதிலும்
ஒப்பாரி வைக்கணும்.

என் தன்னம்பிக்கையின்
முதுகெலும்பை யாரோ!...
உடைத்தும் விட்டார்கள்.

அதனால் நான் - நான்
இன்னும் கூனிக் குறுகி
முடங்கிக் கிடக்கிறேன்...
வாழ்வியலில் நிமிர முடியாமல்.

ஆயிரம் மகளிர் திணங்கள்
அகிலத்தில் அப்பப்போ வந்தாலும்
யாருக்கு என்ன பலன்?...

அடிமைச் சங்கிலி பூட்டிய
அபஸலகளின் வாழ்வென்றும்
வெறும் சுடுகாடு தான்.

2023.03.15 - பிறை எப்.எம் (கவிப்பாட்டை)

பெரும் பொய்யே வாழ்வாக

எத்தனை வாவகமாய்த் தான்
எல்லோரும் பேசுகிறார்கள்...
எதுவும் தெரியாத மனிதர்கள்லாம்
எல்லாம் தெரிந்த மனிதர் போல்
பசுப்பு வார்த்தைகள் பேசும் போது
மெய் சிலிர்த்து போகிறது.

அழகமுகாய் மினுக்கி
அம்சமாய் வகைந்து நென்றிந்து
ஆர்ப்பாட்டமாய் சிலிப்பி .. பொதுவில்
எடுப்பாய் எடுப்பெடுத்துப் பலர்
நம்மை மட்டம் தப்டி
நகரும் போது எமக்குள்...
வெறுப்பாகி விடுகிறது அனைத்தும்.

பலரின் திடீர் பொய்களில்
திடுக்கிட்டு விடுகிறது மனது...
சிலரின் அபாண்டப் பழகிளில்
அழிந்து விடுகிறது உசிரு...
சிலரின் தொடர் பொய்களில்
உருக்குகலைந்து உடைகிறது இதயம்.

தொடர் பொய்களில் ... எந்தனை
முட்களைத் தான் நாமும்
உயிரின் உள்ளே விதைப்பது?

பொய்யில் புரண்டு
பொய்யில் வளர்ந்து
பொய்யாய் வாழ்பவர்
பெருமைகள் பேசுகையில்
வெறுப்பாகி நகர்கிறது பலதும்.

தத்துவங்களை அழகழகாய்
அவர்கள் அள்ளிக் கொட்டி
இரவாரமாய் சிரித்து மகிழ்ச்சையில்
சீரி வருகிறது எமக்குள் கோபம்.

சமுகம்... சகலதும் கலந்த
ஒர் கலவையாக.. அதில்
நாமும் ஒர் அங்கமாக
இந்த பிடிக்காத மனிதானுடே
நாமும் பேசிப் பழகி – பின்னி
வாழ்ந்து தூண்புறும் கொடுமைகள்
என்று தான் மாறும்?...

எல்லாவற்றுக்குள்ளும் நாம்
இறங்கி இறங்கி போவதால் தான்
எல்லோரும் எம்மை
இமுத்து இமுத்து வதைக்கிறார்கள்...
எதிலும் எழும்ப முடியாத படி.

ஏதோ!... நடப்பது நடக்க
நம் வாழ்வியலை நாம் நகர்ந்த
எதற்குள்ளும் வழுக்கி வீழ்தலே
நம் வாழ்வாகட்டும்.

அதில் தான்
சகலதும் தழைக்கிறது
பிகழுக்கத் தெரிந்த
மனிதர் இவரென்று.

2023.03.23 - பிழை எப்.எம். (கவிப்பட்டஞா)

புனித ரம்பான்

ஆண்டு தோறும் அழகழகாய்
வந்தே தான் போகிறது
புனித ரம்பான்... - புன்னியங்கள்
பல கோடி சுமந்து.

சின்னங்க் சிறு பிஞ்சில்
ஆரம்பித்து... பல்லுப் போன
பாட்டன் பாட்டி வரையது
உயிர்களின் உயிர்களை பண்படுத்தவே
அது... ஆண்டு தோறும்
வந்து போகிறது.

நோய் நொடிகளை கணப்படுத்தும்
மாய சக்தி இதற்குண்டு
பசி பட்டினியின் கொடுமை தகன
மற்றோருக்கு புரிய வைக்கும்
தூய சக்தியும் இதற்குண்டு.

அல்லாவற்றவிடம் எதையும்
நேர்வாழியில் கேட்டால்
அவை கிடைக்கும் சக்தியும்
இம் மாதத்திற்கு உண்டு.

இல்லாதோரும் இருப்போரும் எதையும்
பகிர்ந்துண்டு மகிழ்ச்சியறும்
புனித மாதம் ரம்பான்.

ஸந்கா ஸகாத்தை
ஏழை எளியோருக்கு
வாரி வழங்கும்
புனித மாதம் றமழான்.

அந்நிய மதத்தவரை
அரவணைத்து ஆதரிக்கும்
புனித மாதம் றமழான்.

நோன்பென்ற ஒன்றில் தான்
அதிகம் அதிகம்
புனிதயின்கள் சேருகிறது.

புனிதங்கள் சேர்க்கும்
தொழுகை - ஒதுல்
ஸான்னத்தான நல்லமல்களை
அதிகமதிகம் செய்வதன் மூலம்..

இம்மை - மறுமை வாழ்விற்கான
நல்வழிகளை திறந்து கொள்ளலாம்.

பன்மடங்கு நன்மை தரும்
நல்லமல்களின் ஊடை
நாற் திசையும் நல்லதை நடக்கட்டும்
நம்மவரின் துண்பங்கள் நீங்கட்டும்
இன்பங்கள் பெருகட்டும்.

வாயாறு வாழ்த்தியே
வரவேற்று மகிழ்வோம்
வகையில்லா செல்வங்களை
கவயகத்தில் அள்ளி வந்த
இந்த புனித ரமூரான.

மனிதத்தை புனிதமாக்கி மற்ற
உயிர்களுக்கும் உயிர் கொடுத்து
சகல துயர்களையும் போக்கி
நோன்பது இவ்வவயகத்தில்
நல்லபடி நகர வேண்டுமென
வாழ்த்தியே வரவேற்போம்
இந்த புனித ரமூரானில்.

2023.03.24 பின்ற எப்.எம். (மகளிர் மட்டும்)

கவலை மற

துன்பத்தில் துவண்டவன்
துடித்தெழுந்து... - துன்பம்
மறக்க பறந்து சென்றான்
நம்பிக்கைக்குரிய பல நண்பர்களிடம்.

அங்கே... பகிர்ந்து கொண்ட
துன்பம் தலில் - காற்றாய்
பறந்தது அவன் கவலை.

தன் கவுட்ட கூழல் மறந்து
எதையும் தூர நோக்கில்
சீர் தூக்கிப் பார்த்து - சிந்தித்த
பலர்... சிறந்து வாழ்ந்தனர்...
சமூகத்தில் சிரித்த முகத்தோடு.

அகப்படும் கவலைக்கெல்லாம்
அழுது புரண்டு
ஆர்ப்பாட்டம் பண்ணாமல்
அலை பாயும் மனமதை
அழுத்திப் பிடித்த பலரும்
அழகாய் வாழ்ந்தனர் அகிலத்தில்.

அழுத்திப் பிடிக்கும் சோகம்
ஆட்டி வீழ்த்தும் மனதை- அதில்
ஆடிப் போகும் உயிரது
அழித்து விடும் சகலதையும்.

மனித மனம்
நொடிக்குள்... துவண்டு போனால்
மடிந்தே தான் போகும்
வாழ்வில் சக்ளதும்.

வாழ்வு... பலருக்கு வரம்
சிலருக்கு சாபம் - இன்னும்
சிலருக்கோடு... கொடுந் தீ.

மொத்தமாய் வாழ்வு பலருக்கும்
பல விதமாய் மாறி விட - அதில்...
போர்க்களமாய் சிகித்திற்கு மனது.

இதில் யாரும் நொடிந்து விடாமல்
தம் மனதை நிடப்படுத்த
பக்கத்தில் வராது கவனம்.

கல்லை மறக்க
போகுத்துக்குள் புதைந்தால்
புதைந்தே தான் போகும்
முழு வாழ்வும்.

சித்தம் கலங்காமல்
சிந்திக்கத் தெரிந்தவர்
சிறந்தே தான்
வாழ்வர் வாழ்வில்.

வாழ்வியலில் மன வலிகை
மன் கெளவுவாது
சுயபுத்தி சதி செய்யாது
சுய சம்பாத்தியம்
தும்கை காவு கொள்ளாது.

ஆதலால்..

கவலை மறக்க மனிநன்
தன்னம்பிக்கை விழுதுகளை
தாங்கிப் பிடித்து நினானமாய்
சிந்திந்து வாழ்ந்தே நன்று.

2003.03.30 - பிறை எப்.எம் (கவிப்பட்டினை)

கனவு

இடுக்கடி....

இழகாய் வருகிறது கனவு.

இடுக்கடி... - கலர்

கலராய் வருகிறது கனவு:.

கனவுப் புத்தகத்தில்

கண்ட நெல்லாம் விடைகளாய்

வந்தே வீழ்கிறது.

எதையும் ஆராய்ந்து சரியாய்

ஒரு முடிவு எடுப்பதற்குள்...

எல்லாமே கனவாய்

மீண்டும் மாறிவிடுகிறது.

கனவென்ற ஒன்றில் கூட

அற்ப ஆகைகள் கூட

அழிந்தே போகிறது.

இனி அடுத்த நாளிற்காய்

காத்துக் கிடக்கிறது

அடுத்த கனவு..

நம்மை

உருட்டிப் புரட்டி

அதில் தினரை வைக்க.

கனவும் கூட நம்கும்
கட்டிப் போகிறது
கலர் கலர் கனவிற்குள்
கண்ட தெல்லாம் விணையுமென்று.

நம் காலம் முடியும் வரை
நாமும் கனவிற்குள் தினம்
கட்டுண்டு அமிழ்வோம்...
நம் வாழ்வியலில்
எதையேனும் சாதிக்க.

2023.04.29 - பிளை எப்.எம் (சந்தனக்காற்று)

தாயைப் போற்றி

சமுக வாழ்வியலின்
அவலங்களைப் பார்க்கப்... பார்க்க...
அழுதே விருகிறது மனது.

குடும்ப வாழ்வியலின்
குரங்குப் பிடியான
பிடிவாழம் தனில்...
குடும்பத்தவரின் பலத்த
ஸ்ரூகளைச் சல்லவை தனில்...

அகரையும் குறையுமாய்
அழிந்தே விட்டது
பலரது வாழ்வுகள்
புதைகுழி நோக்கி...

ஒரு தர பிறப்பு தனில்
ஒரு தர வாழ்வு தனை
ஒழிந்து விட்ட படி
ஒப்பாரி கைத்தே நகர்கிறது
பலரது வாழ்வுகள்
தன் சுயம் தொலைந்த படி.

ஆண்டுகள் நகர்ந்து நகர்ந்து...
வாழ்வியலை விழுங்க... விழுங்க...
அதனுள் அபிழீந்தே போகிறது
சிலரது வாழ்வுகள்
எழுச்சிகள் அற்ற படி.

இன்றும் பலதோ!
சிகரம் தொடுகிறது – விதி
வழங்கிய வரம் தனில்
எல்லாமே வாழ்வியலில் சகஜுமென்று.

உறவுகள் உறவுகளாய் உள்ளவரை
எவருக்கும் இல்லை சோகம்
அது இடறிப் போனால்...
எல்லாமே சோகம் தான்
எல்லோர் வாழ்விலும்.

பிறப்பென்ற ஒன்றும்
வளர்ப்பென்ற ஒன்றும்
தாய்க்கையின் சிறப்பென்றால்...

அது அகைத்தினதும் சிறப்புக்கணையும்
பிள்ளைச் செல்வங்களின்
அழகிய வாழ்வுகளே
வெற்றிக் கணியாக்குகிறது
தாய் மனம் குளிர்.

தாயவள் என்றும்
நீலாழி...
வாழிய வாழியவே.

2023.05.14 - பிறை எப்.எம் (மனதோடு பிறை)

மரணம்

மரணம் என்னை
மரணிக்கச் செய்கிறது...
எதிர்பாரா மரணங்கள்
எதிர் விளைவுகளை
எம்முள் விழுதுக்க...

நீஷர் மரணமென்ற
ஒன்று என்னை
மரணிக்கச் செய்கிறது.

அழுத்திய சோகம்
அகத்திகன அழுத்த...
இதயம் என்ற ஒன்று
இடிந்து நொறுங்க...

மூலை அதுவும்
செயலிழந்து போய்
உடல் இயக்கம் அதுவும்
செயலிழந்து போகவென்று...

அகால மரணமென்ற
ஒன்று என்னை
மரணிக்கச் செய்கிறது.

பிறப்பென்ற ஒன்றில்

இறப்பென்ற ஒன்று

நிச்சயிக்கப்பட...

இதை மறந்து மனிதர்

வாழ்வதை நினைக்க... நினைக்க...

பாரமாய் இருக்கிறது மனது.

மனிதா நீ...

மறுமை தனில்

சுவனம் செல்ல விழரந்திடு.

இன்றே நீ...

நல்லமல் தேடு

நல்லபடி மரணிக்க.

நீ மகறந்த பின்னும்

மற்றவர் உன்னன

போற்றிப் புகழ்.

2023.05.19 - பினை எப்.எம். (மகளிர் மட்டும்)

தன்னம்பிக்கை

கற்பனை கசக்கிறது
கைக்கெட்டாத் தூரம் வரை அது
கரைந்து போவதால்.

நிஜம் வலிக்கிறது...
எதிலும்.... கைகெட்டியும்
வாய்க்கெட்டா நிலை
வரும் போது.

பொறுமை எல்லை மீறுகிறது
எதிர்பார்ப்புக்கள் பூச்சியங்களை
எட்டி விட்ட கோபத்தில்.

சுடும் நிஜங்களுக்குள்...
சுருங்கி விடும் நினைவுகள்
கலங்கி அழும் கற்பனைகள்.

இவற்றுக் கெல்லாம்
காலம் தரும் தீர்ப்பு
கண்ணீர் என்று
கலங்கி அழுகிறது மனது.

இத்தனை அவ்வெதிலும்
தொடர் தோல்விகளின் சந்திப்பில்
உருகி விட்ட உயிரது...

வெறும் ஜுடமாய்
சமூகத்தில் உலவிய படி
தலை நிமிர்ந்து நிற்கிறது
மன வலிகை எனும்
விழுது பற்றி.

2023.05.20 - பிறை எப்.எம். (சந்தனக்காற்று)

துரத்தித் தாக்கும் கடன்

பலருக்கு எதையும் கடனாய்
வேண்டியே பழக்கம் – அது
எதனையும் மீளக் கொடுத்து
பழக்கமே இல்லை.

இவர்கள்.. அடுத்தவரின் மனதை
நெருப்பாய் பற்ற வைத்து...
அவர்களின் திட்டிற்கும் ஆளாவார்கள்...
ஆனாலும்... இவர்கள் உடலில்
துளியும் கூட, சொரகண
இல்லாத ஜென்மங்கள்.

இன்னும் பலர்
படு ரோச்க்காரர்கள்
பட்ட கடனை எப்பாடு பட்டாவது
கொடுக்கணும் என்று
ஒடி ஒடி உழைப்பார்கள்.

தன் தன்மானத்தை
உயர்வாய் நினைக்கும்
பெரும் ரோச்கார ஜென்மங்கள்.

இன்னும் பலர்...
எதையும் கொடுக்கவும் முடியாமல்
எதையும் ஏடுக்கவும் முடியாமல்
அல்லாடும் வர்க்கம்.

யானையும் தூண்புறுத்தாத
அப்பாவி வர்க்கமிடு - நல்ல
ரோசக்கார வர்க்கமும் கூட.

மனிதரின் வாழ்வு
மானிலத்தின் மீதினில்
சங்கிலித் தொடராய்
சகலதிலும் தங்கியே நகர்கிறது.

அதில்... மற்றோருக்கு நாம்
தொல்லையின்றி வாழ்தலே
பெரும் சிறப்பு.

பட்ட கடனை
திருப்பிக் கொடுப்பவர்
உள்ளத்தால் சிறந்தவர்.

இதுவே மனிதப் பண்பில்
மகா பெரிய பண்டு..
பலரும் ஏன் இதை
நினைக்க மறுக்கிறார்கள்?...

வெராம் தின்னிகளாய் வாழ்வதில்
பலருக்கும் ஏன்
ஆயிரம் ஆனந்தம்?...

ஆடி அடங்கிய பின்
ஆறுடி நிலத்தினில்
அடங்கப் போவதை
ஏன் தான் பலரும்
மறந்து போனார்கள்?...

இனியாவது மனிதன் புனிதனாகட்டும்
மனங்கள் ரம்பியமாகட்டும் – அதில்
விதைக்கப்பட்டும் நல்லெண்ணங்கள்
அதிலாவது தழுத்தெழுட்டும்
நல்ல கொடுக்கல் வாங்கல்கள்.

அதில் மற்றொரும்
மனம் குளிர்ந்து
இரம்பியமாய் வாழு.

2023.6.02. - பிளை எப்.எம். (மகளிர் மட்டும்)

புரிதல்

எதையும் சிலருக்குள்
புரிய வைப்பதற்குள்
புன்னாகிப் போகிறது
உயிர்.

புரிந்தல் புரிந்தலின்றிப் போக
புன்பட்டு நம்மனாம் அநில்
புழங்கி அவிய...

புரியாப் புதிராய் அது
பிரிந்தே செல்கிறது
வெகு தொலைவு...
நம் மனம் அநில்
செத்து மடிய.

புரிந்தல் புரிந்தலின்றிப் போனால்
புன் பட்டே அழியும்
அகணத்து மென்று
அருத்தவரும் புலம்ப.

2023.06.03 - பிறை எப். எம். (சந்தனக்கார்த்து)

கோடைத் தணல்

காலம் காலமாய்
கால நிலை மாற்றங்கள்
உலகியல் வாழ்வகை
உருமாற்றிக் கொண்டே போகிறது...
அதனுள் உயிர்களும்
உருமாற்றிக் கொண்டே நகர்கிறது.

பெரும் கோடை என்றால்...
ஒப்பாரி ராகம்
எல்லோர் மனங்களிலும்.

பயங்கர வரட்சி
பயிர்களின் நாசம்
உயிர்களின் வதங்கல்
இயாத வியர்வை
புதிதாய் பலவித
வறட்சி நோய்களை...

கோடைத் தணல்
கொண்டு வரும்
கொடுமைகள் தான்
எந்தனை... எந்தனை...

இந்நிலையில்... வெறுப்பின் ஒரங்களில்
மண்டியிடும் மனிதன்

இயற்கையின் ரசனையினை கூட
இக்காலம் நனில் சில சமயம்
வெறுத்து ஒதுக்கியும் விடுகிறான்.

அறீத வறட்சி
உயிர்களை வாட்ட - அதில்
வதங்கிடும் உயிர்கள்
தன் நாகம் நீர்க்க...

அதிகம் நீரையும்
அதிகமதிகம் பழங்களையும்
ஆரோக்கியமான உணவுகளையும்
தேடிப் பிடித்து உண்கிறது
தன்னுயிர் காக்க.

இயற்கையின் சமூத்தி அற்பதமானது...
அது அப்படியே எப்போதும்
மாறிக் கொண்டே நான் இருக்கும்
அதற்குள் நாமும் பின்னிக் கொண்டு
அநற்கேற்றால் போல்
நம் வாழ்வியலை மாற்றலே
சாலச் சிறந்தது.

காற்றுள்ள போதே
துாற்றிக் கொள்வதும்
அவரவர் வாழ்வியலை

என்றும் அழகுபடுத்தும்.
ஆகைக்கொரு கோலம்
கோடைக்கொரு கோலம்
ஆளுக்கொரு கோலமென வாழ்ந்தால்...
நம் வாழ்வென்றும்
படு மோசம் தான்.

ஆதலால்...
மனிதன் தன் வாழ்வியலை
அழகுபடுத்த - அனைத்துலக
இயற்கைக்குள்ளும் நின்றுலவுதே
சாலச் சிறந்தது.

அது தான்
அறிவுள்ள மனிதரின்
அழகிய பண்டு.

இதற்குள் தான்...
அவரவர் உழைப்பும்
உயர்வாய் இருக்க வேண்டும்
அவரவர் வாழ்வியல் உயர்.

2023.06.09 - பிழை எப். எம். (மகனிர் மட்டும்)

சாதனை

உன் பேச்சை
கேட்கக்... கேட்க...
இனித்தது.

உன் எழுத்தின் அழகை
ரசிக்க... ரசிக்க...
இதயம் இனித்தது.

எதையும் கேட்போர் மனதினில்
உன் எழுத்தோவியம்
விகையாய் வீழ்ந்து
விருட்சமாய் எழுந்தது.

உன்னை நேரில்
பார்க்கப்... பார்க்க...
உயிர் துளிர்த்தது.

பேனா முனையின் வீரியம்
எழுக்கோவியம்.... அதன் சிறப்பு
கலை உலகில் இமயம்
தொடலென அது...
விரிந்து செல்ல...

அதில்.... சிறு ஏறும்பாய்
நான்... ஊர்ந்து செல்கிறேன்
எழுதுலகில் எதையேயனும்
எட்டிப் பிடிக்க.

சாதனை என்பது
பெரும் பாரமாகி விடுகிறது
அதன் பின்னே நாம்
இட... இட... அதற்கு
தேடல்கள் பல தேவையென்று.

எழுத்து... ஏனியாகி விடுகிறது
பல சமயம்...
எம் முன்னே நிற்போர்
எழுதுலகின் சிகரத்தில்
ஏறி இருப்பது கண்டு.

அதை... எட்டிப் பிடிக்க
நான்... ஒடிக் கொண்டே
இருக்கிறேன் வெகு தூரம்...
என் இலக்கே எழுத்துலகின்
இமயம் தொடலென்று.

2023.06.10 - பிறை எப். எம். (சந்தனக்கார்த்து)

விசித்திரம்

மனித மனங்கள் விசித்திரமானது...

அதன் எண்ணக் கருவில்

வந்துதிக்கும் நினைவுகளில்

விகாரங்களும் அதிகம்.

ஆளாளுக்கு ஒரு விதமாய்

சிற்றனைகள் உதித்தெழு...

அதில்... நல்லதும் கெட்டதும்

வந்தே வீழ்கிறது...

சில சமயம் அது

அடுத்தவரை தாக்கியபடி.

தீய எண்ணங்களின் உதிப்பில்

வார்த்ததைகள் படு கூடாய்

வெளிவர... - அதில்...

திணரியே திண்டாடுகிறது

மற்றவர் மனங்கள்.

மனிதன் என்றும் விசித்திரமானவன்

அவன் போக்குகள் என்றும்

விசித்திரமாகவே நகர்கிறது

சமூகத்தில்...

.இது தான் வாழ்வியலின்

நகர்வுகளாய் அமைந்தும் விடுகிறது.

இதற்குள் தான் நாமும்...
மற்றவரை தாக்காத படி
அடுத்தவர் அழாதபடி
எவரும் ஒதுங்காத படி
எதனையும் செய்தல் நன்று.

அதுவே பல எழச்சிகளின்
ஏணிப் படியாயும் – நல்
வாழ்வியலின் அரவணைப்பாயும்
மாறி எழும்.

இப்படியே சமூகத்தில்...
அவரவர் வாழ்வியல்
அடிகழகாய் நகர்ந்தே செல்லட்டும்
தூய எண்ணங்கள் தூய்மையாய்
அகண்த்தையும் மாற்றியபடி.

2023.06.15 - பிறை எப்.எம் (கவிப்பாட்டுறை)

அழகு

கடலுக்கு அகல அழகு
வானத்துக்கு நிலவழகு
மேகத்துக்கு மின்னல் அழகு
புமிக்கு மலை அழகு
மரத்திற்கு தென்றல் அழகு
மனிந்ரக்கு நல்ல நட்பழகு.

உயிருக்கு உணர்வழகு
கனவுக்கு கற்பனை அழகு
இருளுக்கு நடசத்திரம் அழகு
நம் மனிந்ரக்கு
நல் எண்ணங்கள் அழகு.

உலவும் உலகில்
உருகும் உயிர்தலை
உறவாடி அரவணைக்கும்
நல்லுறவுகள் என்றும் அழகு
நம்மையது உரமுடன் காக்க.

இப் பிரபஞ்சம் தனில்
எல்லாமே வெவ்வேறுழகு
இதற்குள் தான் நாமும்
உறவுக்குள் உறவாய் இருந்து
நம் உயிரைப் பேணல்
நம் வாழ்விற்கழகு.

2023.07.07 - பிறை எப். எம். (மகளிர மட்டும்)

நகரும் நொடிகள்

குளிர்கிறது மனது...
சில பேச்சுக்கள்
இனிமையாய் இருக்கும் போது
அதில் குளிர்கிறது மனது.

இதமாய் இருக்கிறது இதயம்...
கேட்கும் ஒவி எல்லாம்
இனிமையாய் எம்மை
வருடும் போது - அதில்...
இதமாய் இருக்கிறது இதயம்.

உடலும் உயிரும்
மொத்தமாய் குளிர்கிறது
சில நொடி தனில்...

இளம் தென்றல் காற்றாய்
எல்லாமே எம்மை
வருடும் போது... - அகனத்தும்
மொத்தமாய் குளிர்கிறது

நகரும் நொடிகள் என்றும்
எவர்க்கும் மீன் வருவதில்லை
இருக்கும் நொடிகளுக்குள் நாம்
இனிப்பற வாழ்வதே
எம்மவர் வாழ்வாக்ட்டும்.

திடம் வருடும் மனமும்
தில்லெஸ்றா இதயமும்
திபிர் பிடித்த முனையும்
ஒரு போதும் உடையாது.

நொடிகள் அதனை
நகர்த்திச் செல்லச்... செல்ல...
அது வாழ்வியலின்
வெற்றி இலக்கை
எட்டிப் பிடிப்பதால்.

இது அழகிய வாழ்வு..
அகத்தின் உள்ளூ உள்ள
அசிங்கந்தை அகற்றிய வாழ்வு
இப்படி வாழ்வதே எம்மவரின்
அழகிய வாழ்வியலாய்
மாறியே போக்டும்...

நகரும் நொடிகளில்
ஏக்காலமும் சிறக்க.

2023.07.18 - பிறை எப். எம். (சந்தனக்காற்று)

மதிப்பு

வீடு தேடிப் போனால்
மற்றவர் நம்மை
மதிக்காத போது
வந்தே போகிறது
நம்முள் வெட்கம்.

கூடவே எமக்குள்
அழுகையும் வந்து விடுகிறது...
அங்கே எமக்கு
மதிப்பில்லை என்று.

வீடு தேடி வருவோம்
வாவென்று அகழுத்து
வரவேற்கும் பண்பு
பலருக்கு இருப்பதில்லை...
இது இழி செயல் என்பதும்
அவர்களுக்கு புரிவதுமில்லை.

தேவையற்ற உறவுகளை
வெட்டி விடல்
எவர்க்கும் அழகு தான்
அதற்காய்... தேவையான
உறவுகளை உதறி விடல்
மாபெறும் தப்பாகி விடுகிறது
சில சமயம்.

பிறர் நமக்கு - தானாய்த்
தருவது மதிப்பு - அதை
நாம் கேட்டு வாங்கினால்
அது எமக்கு இழிவாகிறது.

எது எப்படி இருந்த போதும்...
மனிதனை மனிதன் மதித்தல்
என்பது...நல்ல பண்பாகிறது
அதுவே என்றும் எம்கை
அழகாய் வாழ வைக்கும்.

இதை புரிந்து கொள்ளாத வகர
நமதான வாழ்வியலில் - பலதும்
பாதாளம் நோக்கியே நகரும்

2023.07.14 - பிழை எப். எம். (மகளிர் மட்டும்)

தந்தையரை வாழ்த்துவோம்

தந்தையில்லா இல்லம்
தலையில்லா முண்டம் போல
தள்ளாடிப் போகிறது
தரணி மீதினில்.

நமக்கு... உயிர் கொடுத்து
உயிர் காக்கும்
உண்மையன்பு கொண்ட
நம் உயிரான தந்தையரை
நாம் போற்றியே மகிழ்வோம்.

ஆதியும் அந்தமான
வாழ்வு தனில்.... பெற்றோரின்
வாழ்வே நுழைல் ஆணி வேராகி
ஆல விருட்சமாய்
ஆள்கிறது நம்கமை,

நம் குடும்பச் சுமை தாங்கியும்
நமதான அனைத்துமான - நம்
தந்தையரை நாம் தினந்தோறும்
மதிக்ஞே நடப்போம்.

ஆணினாம் என்றும் அழகியதே...
ஆளுகைமச் சின்னமும்
அன்பின் பிறப்பிடமும்

அரவணைப்பின் உச்சமும்
அறிவில் சிறந்ததுமான
நம் தந்தையரை நாமென்றும்
வாழ்த்தியே மகிழ்வோம்.

உழைப்பே உலகில் உயர்வென்று
இடி... இடி... உழுத்தெழும்கை
வாழ வைத்த நம் தந்தையரை
நாம் நீலாழி வாழ வேண்டுமென
வாழ்த்தியே மகிழ்வோம்.

மன்னாறை சென்ற நம்
தந்தையரும் மறு உலகில்
ஈடுறும் பெற - நம்கைப்
படைத்த அல்லாற்விடம்
நாம் ... இரு கரம்
ஏந்தியே மகிழ்வோம்.

20223.07.20 - பினை எப்.எம் (கவிப்பட்டங்கள்)

மருத்துவத்துறை

மருத்துவ மகனயில்
காலடி எடுத்து வைத்த
உடனே! கழன்று விருக்கிறது...
நம்முடற் பாகங்கள்
நம்மை உலுக்கியபடி.

ரத்தமும் சதையும்
என்பும் உள்ள உடம்பில்
வகையில்லா நோய் நொடிகளை
சமந்த படி பலருமிங்கே...

மத வேறுபாடு கடந்து
பாலின வேறுபாடு கடந்து
வயது வேறுபாடு கடந்து
வந்தே குவிகிறார்கள்
தம்மை குணப்படுத்த.

மருத்துவத் துறை உலகில்
மிகச்சிறந்ததாய் மாறுகிறது
மருத்துவர்களும் தாதியர்களும்
சிற்றுறையர்களும் இதற்குள்ளே
உயிகரக் கொடுத்து
இடி... ஒடி... வேலை செய்ய
அதில் பறந்தே போகிறது
அடுத்தவர் நோய் நொடிகள்.

மருத்துவத்துறை மகா பெரியது
மருத்துவ மனையின் உள்ளே
மருந்து நெடிகள்
முக்கைத் துணைக்கு...

ஊசி முனைகள்
உயிரைக் காக்க போராட...
மருந்து மாயங்கள்
உயிரின் உள்ளே பாய்ந்து
உயிரைக் காப்பாற்ற போராட...

சத்தான உணவுகளை இங்கே
அவரவர் பரிமாறி உண்ட படி
அவர்களின் உயிரின்
உயிரை காக்க
மருத்துவர்கள் போராட வென்று...

மகா பெரிய மருத்துவத் துறை
தீணம்... தீணம்... போராடி விரட்டுகிறது
நோய் நொடிகளை - உயிரின்
உயிரைக் காப்பாற்றிய படி.

பரந்த பிரபஞ்சம் தனில்
விரிந்து கிடக்கும் மருத்துவத் துறை
விகரந்து விகரந்து தேடி
உயிர்களைக் காக்கிறது
வீரியம் மிக்க
மருந்து மாயம் தனில்.

உயிர் காக்கும் – நம்
உயிரிலும் மேலான
மருத்துவத் துறை சார்ந்த
மனிதர்களை நாமென்றும்
மதித்தே நடப்போம்.

மனிதம் புனிதமானது....
மனிதனை மனிதன் மதித்தல்
நல்ல மனிதருக்கு அழகாகிறது...
இதைப் புரிந்தால்
எங்கும் எழாது
ஏகப்பட்ட பிரச்சினைகள்
எல்லோரையும் மிரித்தபடி

2023.07.21 - பிறை எப். எம். (மகனிர் மட்டும்)

கவர்ச்சிக் காதல்

காதில் இனிமையாய் ஒலிக்கிறது
காதல் கவிகள்...
உள்ளமும் உடலும் அதில்
உள்ளார்ந்தமாய் சிலிர்க்க.

காலம் பல கடந்த போதும்
காதல் பல கடந்த போதும்
கல்பினை பிகசந்த படி
கண்ணெற்றில் மலர்கிறது
கலையாக் காதல்.

நினைக்க... நினைக்க... நம்மள்...
நித்திப்பாய் மலர்வது காதல
பருவம் பல கடந்து
கண்ணுக்குள் கள்ளுண்டு
கவர்ச்சி கொள்வதும் காதல்.

கற்பனைத் தேரில்
கனவெல்லாம் நினைவாக
கண்ணுக்குள்
கனி நடனம் புரிவதும் காதல்.

சேர்வதும் பிரிவதும்
காதலின் பண்பான போதும்...
பிரிவின் வலி தனில்

பலர் செத்து மடிந்த போதும்
பிரியா முடியா வலி தனில்
பலர்... தூடியாய் தூடித்த போதும்
பசுமையாய் உயிரினில் என்றும்
மலர்ந்தெழுவது காதல் ஒன்றே.

வாழ்ந்தெலன்ற ஒன்றை
வகை செய்யாது வாழ
காதுவென்ற ஒன்றே
கருணைக்கன் திறக்கிறது
சேர்ந்தாலும் பிரிந்தாலும்
காதல் என்றும் சுகமானதென்று

கவர்ச்சிப் புயலாய் கண்கள் தாக்க
காந்தப் புலனாய் கண்கள் ஈர்க்க
கள்ளம் கபடம் புரியாமல்
எதற்குள்ளும் தடையின்றி
நூழுந்து கொள்வது
காதல் மட்டுமே.

அவமானங்களை சுமந்தபடி
கண்ணில்லாக காதலில்
கந்தலாகிப் போன
கவயக வரலாறுகள்
பல.. இருந்த போதும்..

∴பீனிக்ஸ் பறவையாய்
அது எழுந்தே பறக்கிறது

எட்டுத் திக்கும் – எல்லோரையும்

அதற்குள் ஈர்த்த படி.

என்ன தான் நாம்

எதிலும்.... தப்பி ஒடினாலும்

இதில் வீற்று ஏழும்பாத

மனிதரும் உலகில் இருந்ததுண்டா?...

அடித்துப் புலம்புகிறது அடிமனது

காதல் என்றும் வலிமையான தென்று

2023.07.22 - பிறை எப்.எம் (சந்தனக்காற்று)

கொடிய நோய்

எந்தனையோ இம்மக்கள்
இவ்வுலக வாழ்வியலில்...
இதிலொன்றாய் என்னுள்
சிக்கிக் கொள்கிறது
கேள்ளர் எனும்
கொடிய வியாதி.

உடல் அவஸ்தை வேறு
தொழில் அவஸ்தை வேறு
பண முடை வேறு
சுதந்திரத் தடை வேறு.

சுகமில்லா உடல் வதை வேறு
சுகமான உணவுண்ணும் பழக்கம் வேறு
தேடித் தேடித் சேர்க்கும்
பழவகைகள் வேறு- இதர...
உணவுப் பொருட்கள் வேறு.

போக்கு வரத்துச் செலவு வேறு
மருந்துமாயம், ஊசி, சேலன்
மாற்றுடை என்று எல்லாமே
பண் மடங்கு செலவாகிக் கரைகிறது.

அடிக்கடி செக்- அப்பில்
அழிந்து விடுகிறது
ஆயிரங்கள் பல...

வரவற்ற செலவான்றால்
வாழ்வு நரகமாகிறது
கடன் தொல்லை தாங்காது.

எடு பிடி வேலைக்கென்று
எனக்கு வேலையாட்கள் வேறு
இவர்களின் எடுப்பும் நடப்பும்
இதற்குள் வேறு...
அதற்குள் ... அவர்களுக்கான
இதர செலவுகளும் வேறிறன்று...
தொட்டதெல்லாம் எனக்குள்
செலவாகிக் கரைகிறது

சிறிதோ!... பெரிதோ!...
எதுவாய் இருப்பினும்
நோய் என்ற ஒன்று
உடலை தொட்டு விட்டால்...
பயந்து... பயந்தே நாம்
வாழ்வில் பல தடவை
நொடிக்கு நொடி
செத்து விழுகிறோம்.

ரத்தமும் - சுதநயும் - என்பும்
கொண்ட இந்த உடம்பு தனில்...
இல்லாத நோய் எல்லாம்
வந்து வாட்டி வகுக்கக்...
மனமென்ற ஒன்றும் அதில்
செத்துத்தான் போகிறது
நொடிக்கு நொடி.

அல்லாவற்றின் அற்புதங்கள்
அகிலத்தில் அபாரம்
அது போல் அவனது
சோதனைகளும் பல விதம்.

இதை எல்லாம்
தெரிந்து கொள்ளாமல்
பல மனிதர் ஏனோடு...
ஆட்டம் போட்டு அகலைகிறார்கள்
அகிலத்து மேனி தனில்

பஷ்சமா பாஞ்சங்களும்
இந்த ஆரவாரங்களும்
அகிலத்தில் அடங்கி விட்டால்
குறைந்திடுமா நோய் நொடிகள்?...

அல்லாவற்றை தூநித்தவளாய்
விண்ணனை நோக்கியே ஏந்துகிடேன்
இரு கரம் .. எல்லாவற்றுக்கும்
தீர் விடியல் வர.

2023.08.04 - பிறை எப். எம். (மகளிர் மட்டும்)

சிற்பம்

செதுக்கி விடுகிறாய்
நீ.... சிற்பங்களாய்...
உன் வார்த்தைகளை.

அதில் லயித்த படி...
ஏற்றம் பெறுகிறது
அடுத்தவர் மனங்கள்.

கவர்ச்சி என்ற ஒன்றை
கடைந் தெடுக்கிறது
உன் வார்த்தைகள்.

நிஜம் தழுவிய
உன்... கருவின் தழுவலில்
உயிரோட்டம் பிறந்து கலக்க...
உன் ஆணவழும் ஆளுமையும்
அதற்குள் தஞ்சமடைய...
அதில்.... லயித்தே போகிறது
அதை கேட்போர் மனங்கள்.

கருக் கலைப்பற்ற
உன் படைப்பின் முன்னோ...
சமூகக் கருக்கள்
அள்ளுண்டு கதறுகிறது...
பரவலாகி விட்டதே~ எங்கும்
நம் ரகசியங்கள் என்று.

கலவ என்ற ஒன்று
நிஜத்தில் பிறக்கிறது
மன்வாசனை சுமந்த
எழுத்தின்ற ஒன்றை நாம்...
சரியாய் பிரசவிக்கும் போது.

ஸ்ரீரில்.... சிற்பிகளும் சிற்பாங்களும்
எழுதுகோலின் முன்னே தஞ்சமடைகிறது
இலக்கிய வெற்றியே நல் வாழ்வாக.

2023.08.15 - வெண்ணிலா

பருவம்

அறியாப் பருவமதில் எனக்கு
வாழ்க்கை பற்றி எதுவும்
புரியவில்லை.... அதனால் தான்
அப்போது எல்லாமே எனக்குள்
விளையாட்டாய் முடிந்தது.

நான்... வயதுக்கு வந்த பின்
வாழ்க்கை பற்றிய நினைவு
அடிக்கடி வந்தென்கண
அகல மோதிச் சென்றது...
அப்போதும் என்னால் எனக்கு
எதுவும் செய்ய முடியவில்லை.

காலம் கடந்து...
எனக்குள் கொஞ்சம்
நிதானம் பிறந்தது...
அப்போது சிலது வாழ்வில்
கைக்கடி வந்தது - அதுவும்
எனக்குள் சரியாய் அமையவில்லை.

இப்படியே...! காலம் பல
கடக்க... என் வாழ்வும்
அதனுள் அமிழ்ந்து' போக
நானும் தான் அதனுள்
மொத்தமாய் அழிந்து போனேன்...
என் விதி அது வென்று.

காலம் பல கடற்கு நான்
எல்லாமிழுந்த ஒரு நிலையில்
எனக்குள் வந்தது னானம்...
அது எற்கும் உதவாத படி
என்னை உதறித் தள்ள.

வாழ்வு... பருவத்தினாதும் காலத்தினாதும்
கட்டுப்பாட்டில் நின்று உலவுகிறது.

அது எம்கை சரியாய்
தட்டிக் கொடுக்காத போது
இப்படித்தான் எல்லாமே
எம்முள் தொலையும்.

நாம் எதிலும்
ஏமாந்த ஜென்மமாய்
உலகினில் உலவி அவறு.

அது... விநியீயனும் பெயரில்
நம்மை ஆட்டியும் படைக்க.

2023.08.10 - பிறை எப்.எம். (கவிப்பட்டறை)

பச்சோந்தி

யாகர... நம்புவதென்றே தெரியவில்லை...

நொடிக்கு நொடி மனிதரின் பண்புகள்
மாறிக் கொண்டே நகர்கிறது.

சுயநலம் மிக்க மனிதர்கள்

பலர்... தன் தேவைக்காய்

அபுத்தவரை பயன்படுத்தும்
பெரும் பச்சோந்திகள்.

வேஷதாரிகள்...

அகடையாளம் காணத் தெரியாமல்
நாமும் அவர்களோடு நெருக்கமாய்
சிரித்துப் பேசி மகிழி...

அவர்களோ!

வஞ்சம் கொண்டு நம் மீது
பக்கயை தூக்கி வீச்கிறார்கள்.

சம்பந்தம் இல்லா

சர்க்கற்ற பக்கள் வேறு

இழிவான பேச்சுக்கள் வேறு

குற்றம் குறை காண்பது வேறு

ஈங்கும் இங்குமாய் நம்மை

மூட்டி விடுவது வேறு.

குத்திக் கிழித்து கூறு போட்டு
நம்மை கொல்வது வேறு
நம்மிடம் இருப்பதை எல்லாம்
உருவி நம்மை...
இட விடுவது வேறென்று...
அடுக்கவர் நமக்குச் செய்யும்
கொடுமைகள் தான்
எந்தனை!... எந்தனை!!...

எந்தவொரு உறவும்
எட்டத்தில் இருப்பதே
எமக்குச் சிறப்பு.

மிக நெருக்கமாய் நாம்
மற்றவரோடு ஒட்டி உரச... உரச...
பின்னாடி நாம் கண்ணீரில்
நீந்திக் கொள்கிறோம்
பல வலிகளோடு.

ஆஹ!... மனிதனை மனிதன்
மதித்தல் நன்று
உன்மைக்கு உன்மையாய்
நாம் வாழ்தலும் நன்று.

நாம் தொடர்ந்து ஏமாந்து
கண்ணீர் வடிப்பது
நம்மீதான பெரும் குற்றமாகும்.

பட்டுத் தேறலே
வாழ்வியலின் பண்பு
நம்விதிகய யாராலும்
இடிக்க முடியாது.

அதன் வழியே
நாம் ஒடிக் கொண்டு
நாம் எதிலும் தெளிந்து வாழ்ந்திலை
நமக் கென்றும் உயர்வு

2023.08.11 - பிரை எப். எம். (மகளிர் மட்டும்)

கொடுமை

பலநுக்கு பலதூயும் பத்தையும்
திருவுவெளில் அலாதிப் பிரியம்...
எதையும் மீள திருப்பிக்
கொடுக்கத் தேவையில்லை என்று.

சிலநுக்கு எதையும் இரவலாய்
வேண்டியே பழக்கம்...
எதையும் திருப்பிக் கொடுக்கத்
தேவையில்லை என்று.

கடு சொற்றை பலநுக்கு
இல்லாத போது... அவரவர்
தன்மானம் எங்கேயோ...
ஓடி ஒழிந்து கொள்ள...

கடனாய்... களவாய், இரவலாய்
பலதூயும் பலநுக்கு கொடுத்தவர் பாடு
பெரும் பாடாய் போய் விழுகிறது
மற்றவர் உறவே நமக்கு
பெரும் நரகமென்று.

பலநுக்கு தன்மானம் ரொம்பப்
பெரியதாய் இருக்க....மற்றவருக்கு
தொல்லையின்றி வாழ்தலே
பெரிதென்று இவர்கள் வாழு...

அவர்களை மெச்சியே
அபுத்தவர் வாழுவென்று
அவரவர் வாழ்வுகள்
அகிலத்தில் அழகாய் நகர...

இதைத் தான்
பலரும் பல விதமாய்
உயர்வாய் போற்றுகின்றனர்.

மனிதன் புனிதன் என்றால்
மற்றொருக்கு தொல்லையின்றி
வாழ்வென மிகப் பெரிய மனிதனைன்று.

அபுத்தவரை அபுத்தவர்
துன்புறுத்தாத வரை
அகிலமென்றும் அழகாயிருக்கும்.

அதில் தான்
அனைவரது வாழ்வும்
அழகாய் தழைக்கும்.

இதை ஏன் பலர்
நினைக்க மறுக்கின்றனர்?

2023.08.08 - பிறை எப். எம். (மகளிர் மட்டும்)

கண்ணாறு கழித்தல்

பது மாப்பிள்ளைக்கும் பொன்னுக்கும்
ஆயிரம் கண்ணாறு பட்டிருக்கு
அதனால் தான் அடிக்கடி
கொட்டாவி பறக்குதென்டு
பாத்தும்மாக் கிழவி சொல்ல.

பாத்துக் கொண்டிருந்த எனக்கு
பக்கெரன்று போனது
மனதிற்குள் எல்லாமே.

என்னருமை மகளுக்கு
நேத்துத் தான் கலியாணமாச்ச...
கலியாண கெடுபிடியில் நான்
அங்கும் இங்குமாய்
இடி இடி அலங்கநில
பதுச் சோடிய சரியா கவனிக்கல.

பக்கத்து வீட்டு
பாத்தும்மாக் கிழவி
சொல்லப் போய்த் தான்
எனக்கு எல்லாமே
புரிஞ்ச போனது.

என்ற சீதேவி மகளார்
கலியாணத் தண்டு நல்ல
அழகாத்தான் இருந்தா

என்ற அருமை மருமகனும்
நல்ல அழகாத்தான் இருந்தார்.

சோடிப் பொருத்தம் கூப்பரென்று
வந்தாக்கள் போனாக்கள் எல்லாம்
சொல்லிட்டுத் தான் போனாங்க.

புதுக் கலியாண கெடு பிடியில்
கன்னுாறு கழிக்க நானும்
மறந்து தான் போனேன்.

இடுயேய்.. புள்ளி.. சிவத்தம்மா
என்ற மகனை கொஞ்சம் கூப்பிட்டு
அவள்ள காலடி மன்றைக்
கொஞ்சம் ஏடுத்துக்கு வா.

அப்பிடியே.. மாப்பிள்ளைர
காலடி மன்றையும் கொஞ்சம்
ஏடுத்துக்கு வாயென
நான் சொல்ல..

அவரும் அதை எடுக்கப் போக்..
நானுன் உடனே அடுக்கனைக்குப் போய்
முன்னு மினாகு - முன்னு உப்புக் கட்டி
முன்னு காஞ்ச மினகாப் என்று
எல்லாத்தையும் ஒரு தாளுக்க
எடுத்துக்கு வற்று.. அதுக்குள்ளا...
காலடி மன்றையும் கொஞ்சம் போட்டு
அதற்கைச் சுருட்டி...

புதுச் சோடிய நிக்க வக்கு
வலமிருந்து இடமாக
மேலிருந்து கீழாக உடலை
சுத்தோ சுத்தென்று சுத்தி
அதில் காறித் துப்பச் சொல்லி
ஸலவாத்துச் சொல்லி அதை
தூக்கிப் போட்டேன்
பற்றிய குப்பைக்குள்.

ஒரு சொட்டு மணமும்
அதுக்க இருந்து வரல...
கண்ணுாறும் போயாச்சு
கொட்டாவியும் போயாச்சு
புதுச் சோடியும் நிம்மதியாய்
படுத்துமாச்சு.

கண்ணுாறு கெட்ட சாமான்
உடனே அதுக்கு
அலுவலப் பாக்காட்டி
நாற்பது நாள் கழிச்சா
காய் வெட்டித் தான்
கழிக்கணும் என்ற சனங்கள்
சும்மாவா சொல்லுது?

கண்ணுாறு காத்தனவெல்லாம்
நடைமுறை வாழ்க்கையில் சகஜமென்று
நாலு பேரும் சொல்ல
நாமும் அதை நட்டிக் கழித்தல்
நமக்கு அழகல்ல.

எனு எப்படியோ...!

என் மகளாரின் கண்ணூரு
கண் காணாமல் போயாச்சு
நானும் நிம்மதியாய்
கலியாணச் சவுப்பில்
கண்ணயரப் போயுமாச்சு.

காலங் காலமாய் தொடர்ந்து வரும்
சில ...சாஸ்தீர சம்பிரதாயங்களை
நம்மால்... புரக்கணிக்க முடிவதில்லை...

அது... சரியா?... நப்பா?... என்ற
விவாதங்கள் ஒருபூரம் தொடர்ந்தாலும்
அதன் நிலைத்தில் மறைந்திருக்கும்
மர்மம் நான் என்ன?

விஞ்ஞானம் கூட பல சமயம்
தலையைப் பிய்த்ததுக் கொள்கிறது
இதற்கொரு விடை கிடைக்காமல்.

இத போன்ற பல
மர்மக் கேள்விகளுக்கு
பதில் சொல்லத் தெரியாமல்
நானும்... உரங்கிப் போனேன்
கடந்த போன கண்ணூரு
என்னைத் தாலாட்டிச் செல்ல.

2023.08.25 - பிறை எப். எம். (மகளிர் மட்டும்)

அழகு

கடலுக்கு அலை அழகு
வானத்துக்கு நீலம் அழகு
மேகத்துக்கு மின்னல் அழகு
மரத்திற்கு தென்றல் அழகு.

உருகும் உயிருக்குள்
ஊடுநவித் தாக்கும்
காதல் உணர்வகலகள்
என்றும் ஓரழகு.

உலவும் உலகில்
ஊறுகள் ஏதுபின்றி
உயிர்கள் உயிரோடு வாழ
நல்லபடி சிற்றித்தல் - நல்ல
மனிதர்க்கு என்றும் ஓரழகு.

அகிலத்து படைப்புக்கள் அனைத்திலும்
அல்லாவற்றின் அற்புதங்கள் ஓரழகு
அதை ரசிக்கத் தெரிந்த மனிதருக்கு
அனைத்தும் பேரழகு.

எதையும் மாற்றி அமைத்து
வண்ணங்கள் பல காணும்
மனிதரின் அழகுணர்வுகள்
என்றும் ஓரழகு.

அழகென்ற ஒன்று
என்றும் எதிலும் பேரழகு
அதை முறையாம்
ரசிக்கந்த தெரிந்த மனிதர்க்கு.

2023.08.26 - ஊவா எப். எம். (புள்ளைக தேசம்)

நெசவுத் தொழில்

காலங் காலமாய்
மனிதரின் வாழ்வியலில்
வருமான வழிகளைன்று
பல தொழில்கள் உண்டு.

அதிலோரு தொழிலாய்...
ஆதி காலம் தொட்டு
இன்று வரை தொடர்கிறது
நெசவுத் தொழில்.

இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில் நாம்...
காலடி எடுத்து வைத்தாலும்
கைத்தறி இன்று மின்தறியாகி
சறுக்கால் மின்சறுக்கால் என்று
எல்லாமே மின்சாரத்தில் மின்னி
பல ரகமாய்ப் பிரிந்தாலும் – இங்கே
பழைய முறைகள் எதுவும் – அடியோடு
மாறிப் போனதாய் தெரியவில்லை.

நூல் சுற்றும் சறுக்காலில்
நூல் சுற்றுவதும்
நிலையடியில் நூலைப் போட்டு
சிக்கெடுத்து
நூல் சுற்ற மெனக்கெடுவதும்
பா ஒடுவதும்
இன்று வரை மாறவில்லை.

வீட்டுக்கொரு கைத்துறி
வீட்டுக்கொரு சமுக்கால்
நிலையடி என்று
நாள்தோறும் ஆங்காங்கே
அழகாய் ஒலிக்கிறது
சக்கடி புக்கடி - வாழ்க்கை
வண்டி அவரவர் ஓட்ட...

மனிந்தின் வாழ்வு
அழகிய வாழ்வு
அதில்... ஆடை அலங்கரிப்பே
அற்புதமாய் நெளிகிறது.

பற்பல வண்ணக் கலர்களில்
பல வித டிகளைங்களில்
பார்ப்பவர் கண்ணைக் கவரும்
விதமாய் அவை
அகிலத்தில் வலம் வர....

அதற்குள் தான்
நம் நெசவாளர்கள்
மூழ்கி முத்தெடுக்கிறார்கள்.

சங்கிலித் தொடராய் நகரும்
சமூக வாழ்வியலில்
தனி மனித வாழ்வு
மாபெரும் அத்தியாயம் - அதில்
அவரவர் கூலித் தொழில்

அகைத விட சிறப்பானது.
தம் உடல் வருத்தி சிறப்பாய்
நேரத்தியாய் நெய்யும்
சொல்லுதலுக்குரிய அம்சமே.

செய்யும் தொழில் என்றும்
எவருக்கும் உயர்வானதே!... - அகைத
அவரவர் போற்றிப் பேசுதலே
அந்த தொழிலின் சிறப்பாகும்.

உழைப்பாளிகள் ஒரு போதும்
உடலாலும் உள்ளத்தாலும்
ஊனமாகிப் போனதில்லை
அது தான்
அவரவர் சிற்றும்
வியர்க்கவத் துளியின் மகிழம்.

இகைத தெளிவுறப் புரிதலே
நம் எல்லோரதும் வாழ்வாக்ட்டும்.

2023.09.01 - பிறை எப். எம். (மகளிர் மட்டும்)

குடுகிறது

குளிர்கிறது மனது...
சில பேச்சுக்கள்

இனிமையாய் இருக்கும் போது
அதில் குளிர்கிறது மனது.

உடைகிறது உசிரு...

சிலர் நம்மை
சரியாய் மதிக்காத போது
சிகித்தகிறது மனது.

இதமாய் இருக்கிறது இதயம்...
கேட்கும் ஆவி எல்லாம்
இனிமையாய் எம்மை
வருடும் போது.... - அதில்
இதமாய் இருக்கிறது இதயம்.

உடல் - பொருள் - ஆவி
அனைத்தும் சில நொடிகளில்
மொத்தமாய் குளிர்கிறது...
இளம் தென்றல் காற்றாய்
எல்லாமே எம்மை
அரவணைக்கும் போது.

வாழுக்கை என்றும் இனியது...
வாழ்வில் வந்து போகும்
கெட்டதை தூக்கி ஏற்று
நல்லதை தெரிந்தெழுத்து- நாம்...
வாழும் வாழுக்கை
என்றும் இனியது.

நகரும் கணங்கள் என்றும்
மீளா வருவதீல்லை....
இருக்கும் நொடிக்குங்குள நாம்
இன்புற வாழ்வதே
நல் வாழ்வாக்ட்டும்.

மீண்டும்... குளிர்கிறது மனது...
நல்லவற்றை என்னி என்னி
நாம் வாழும் வாழுக்கை
என்றும் இனியதென்று...
மீண்டும் குளிர்கிறது உசிரு.

2023.09.07 - பிழை எப்.எம் (கவிப்பாட்டறை)

தந்தையைப் போற்றுவோம்

பிரபஞ்சத்தை படைத்து- அதை
பரிபாலித்துக் கொண்டிருக்கும்
எல்லாம் வல்ல இல்லாவற்றி...
எல்லாவற்றுக்கும் சிறப்பானவன்.

அவன் படைப்பில் உதித்த
அகிலம் போற்றும் தந்தையரை
எத்தினத்திலும் நாம்
போற்றியே மகிழ்வது
எம்மவர் சிறப்பாகிறது.

ஆதியும் அந்தமுமான
வாழ்வ தனில்
ஆரம்பப் படைப்பான
எம் தந்தையரை நூலென்றும்
நினைத்தே மகிழ்வோம்.

இவ்வுலகியல் வாழ்வ தனில்
எமக்கு உயிர் கொடுத்து
எம்மை வளர்த்து எடுத்ததில்
பாரிய பங்கும் பண்பும்
எம் தந்தையருக்கே உரிந்தாகிறது.

சமூக வாழ்வியலில்
குடும்ப வாழ்வ சிறக்க

தந்தையரின் உழைப்பதுவே
எப்போதும் உயர்வாய் இருக்கிறது.

குரும்பத்தின் சகல சுமைகளையும்
தன் முதுகில் சுமந்து
ஓடி... ஓடி... உழைக்கும்
நம் தந்தையரை
நாமென்றும் போற்றியே மகிழ்வோம்.

தன் குரும்பத்திற்காய்
தன் பிள்ளைகளுக்காய்
தன் சந்ததியின் வளர்ச்சிக்கென்று
காலத்தை தின்றுழைத்த
எம் தந்தையரை
நாமென்றும் மறிவோம்.

கற்றலில் ஆரம்பித்து
குரும்ப வாழ்வியலில் நம்மை
இகையத்து விடுவதில்
பேரார்வம் கொண்டு...

எம்மை வளர்த்து ஆளாக்கிய
நம் தந்தையரை
நாமென்றும் மறிவோம்.

பிள்ளைகளின் எதிர்காலம்
பெற்றோரின் கைகளிலே
தங்கி விடுகிறது...

தாயவளின் சகலதுமான
நம் தந்தையரை
நாமென்றும் மறிந்தே நடப்போம்.

பருவங்கள் பல கடந்து
வாழ்வது... பல மட்டங்களை
தாண்டிய பின்
பெற்றோரை நாம் அநாதையாய்
அகலைய விடுவதை தவிர்த்தலே
எத்தினத்திலும் பெரும் சிறப்பாகிறது.

தந்தையில்லாக் குடும்பம்
தலையில்லா முன்டம் போல்
எங்கும் தன்ணாடும்.

இதைப் புரிந்து
நாம் எல்லோரும்
நம் தந்தையரை
நன்றாக அரவணைத்து...
வாழ வைத்த படி - நாமும்
நல்ல படி வாழ்வோம்

2023.09.09 - ஊவா எப். எம். (புன்னகை தேசம்)

மன்னிப்ப

எல்லாவற்கறுயும் செய்த விட்டு
எதையும் செய்யாத படி
எங்கும் எல்லோரும் நகர்கிறார்கள்.

எழிலும் ஏமாந்த படி
ஏக்கங்களை சமந்த படி
ஏங்கியே நவிக்கிறது மனது...
ஏகப்பட்ட வலிகளில்
துவண்ட படி.

காலத்தை வென்று விட்ட
வாழ்வியலின் நகர்வுகள்
வெறும் சுருகாடாய் மாற.

எழிலும் துவண்டிடும் மனம்
காலம் பல கடந்து
தூள்ளியே எழுகிறது
மனவலிகம தனில்.

ஏதோ! வாழ்வென்ற...
ஒன்றை நாம்...
வாழ்ந்து முடிக்கும் வரை
நம்மை பலதும்
வகை செய்தே நகரும்...
இது வெல்லாம் வாழ்வியலின்
பழக்க தோழுமென்று.

நம் வாழ்வியலில் நாம்
நன்றைதே செல்வோம்
எதிலும் நாம்...
முழுசாம் அழியாத படி
நீல்லான மனமொன்றையும்
உயிரின் உள்ளே விழுத்த படி.

2023.09.13 - பிறை எப். எம். (மனதோடு பிறை)

போதை வஸ்த்து

உலகியல் வாழ்வது
உலகத்தவருக்கு ஒரு தரமே!
உயிர்ப் பிறப்பில் உயர்ந்தது
மனத்துப் பிறப்பினமே.

உலகத்து வாழ்வு தனில்
உன்மையாய் நம் வாழ்வு
உயர்ந்து நிற்க நாம்
ஊறிக்கிறி வாழ்தலே சிறப்பு

கருவறை வாசம் தனில்
கருணையுள்ள தாயவள்
ஆயிரமாயிரம் கற்பணங்களை
சுமந்த படியே கருவதுகளை
சுமந்து நிற்பாள்.

பிள்ளைக் களியது
மன்னில் வீழ்ந்த பின்பு
அள்ளி அரவணன்த்து அதனை
சீராட்டிப் பாராட்டி வளர்த்திருவாள்.

எந்தப் பிள்ளை அதுவும்
சீராய் வாழ்ந்து வளர்த்தலே
சிறப்பு எதற்கும் என்றவளும்
மற்றோரும் போற்றியே
அதனை வளர்த்திருவர்.

காலம் போகப்... போக...
கற்றல், சமுக வாழ்வு, நட்பு
பட்டம், பதவி, தொழில், துறையென
அது வாழ்வியலில் விரிந்து செல்ல...

மனிதரது போக்கும் பல விதமாய்
பிரிந்தே செல்ல... அதற்குள் புதுந்து
சேரக்கூடாத சகவாசங்கள் சேர
சேதாரமாகிறது மனிதரது வாழ்வியல்.

சேரும் சகவாசங்கள்
சரியாய் இருந்து விட்டால்
பக்கத்தில் வராது எவருக்குள்ளும்
போதையின் வாடை.

பெரும் பட்டம் பதவிகளில் இருப்போர்
பேருக்கும் புகழுக்கும்
பெரும் குடி தனில்
மூழ்குவகை தவிர்த்தால் - அவரவர்
குடி மூழ்கிப் போகாது எதிலும்.

பார்க்கக் கூடாத படங்களில்
பாலின வேறுபாடு கடந்து
பலரும் மூழ்குவகை தவிர்த்தால்
பக்கத்தில் வராது போதை.

நல்ல படிப்பு-நற் சிந்தனை
நல்ல புத்தகங்களில் மூழ்குதல்
நல்ல விளையாட்டுக்களில் ஈடுபடலென

எல்லாமே எமக்குள் வந்துவிட்டால்
எம் பக்கத்தில் வராது போதை.

அத்து மீறிய பணப் புழக்கம்
ஆகாத வேலை தனில்
களமிறங்க வைக்கும் போது....

குரங்கு மனமதை
சுய கட்டுப் பாட்டில் வைத்தால்
பக்கத்தில் வராது போதை.

சுய சிந்தனை..... சுய அறிவு
சுய கட்டுப் பாடின்று
அனைத்தும் .... நனி மனித
என்னத்தில் ஊறி இருத்தல்
போதை துறந்த வாழ்விற்கும்
மற்றுக்கொத்திற்கும் வெகு அழகாகும்.

2023.09.16 - ஊவா எப். எம். (புன்னகை தேசம்)

என் காதல்

உன் பால் வடியும்

வதனம் பார்த்து

பட்டாம் பூச்சியாய்

பறக்கிறது மனது.

அதன் ஓரம் நான் நின்றதை

நினைத்துப் பார்க்கப்... பார்க்க...

உயிர் துளிர்க்கிறது இப்போது.

உன் மென் சிரிப்பில்

நான்... முழுசாய் தொகலைந்த

நாட்கள் பல.

உன் பாலைத் தனில்

செல்ல இம்மகைகளாக

நான் செத்துப் போன

நொடிகளும் பல.

உன் ஆக்கத் திறன்களில்

நான் முழுகிந் தினைத்த

நொடிகளும் பல.

முடிவில் அனைத்தும் என்னில்
முடிவிலிய தொட்டு நிற்க
நான் எதிலும் ஏமாற்ற
வலிகள் தான் என்னன
அதிகமாய் வருத்த...

இப்போது இதனால் எதையும்
ரசிக்க கூட முடிவதில்லை
உன் எதிரில்.

பொழுதுகள் மட்டும் நகர்கிறது
உன் பார்க்கவையை ருசித்துபடி
உள்ளத்தின உள்ளே - சிட்டுக்
குருவி சிட்டாய்ப் பறக்க.

என்னவனோ... உன்...
ஒற்றைப் பார்க்கவ - ஒரு
போதும் மறக்காது என்னுள்ளே....
அது.... அந்தனை இம்மை
என்னன மென்ற படி.

2023.09.23 - பிறை எப்.எம். (சந்தனக்காற்று)

எதிர்பார்ப்பு

எதையும்...

எதிர்பார்த்து... எதிர்பார்த்து...

எதிர்பார்த்த விழிகலுக்குள்

அழுகை வந்தது.

ஒவி ஒசை

காற்றைக் கிழித்து காலை

எட்ட முடியாத போது

அழுகை வந்தது.

அடுத்தவர் எம்மை

ஏறி மிரித்து

உதறிந்த தள்ளும் கணங்களில்

அழுகை வந்தது

உள்ளாம் உடைந்தழ

உயிரும் அதில் சிகைந்தழ

உடலும் தான் அதில்

உருக்குலைந்து போனது

உன்னைத் தேடித் தேடி.

உன்னைத் தேடியலையும்
உயிருக்குள்...எப்போதும் நீ...
தூாவிச் செல்வாய்
உன் நினைவுகளை?...

அதிர்வலைகளின் ஊடே
தினம் தினம் என்னுயிர்
ஏமாந்து தவிக்கிறது
ஒரு பிரிவின் வலியை
சகிக்க முடியாமல்.

2023.09.23 - பிள்ளை எப்.எம். (சந்தனக்காற்று)

சுகேரிறது மரணம்

வாழ்க்கை...

வினோதமாகி விடுகிறது
வாழ்வியலில் நாம்
பலகதயும் பார்த்து
சுவைக்கும் போது.

வாழ்வியல் பல
வண்ணங்கள் சுமந்து
நகர்ந்து வருகையில்
அதில் முழுசாய் நன்றான்து
அனைத்தையும் அனுபவித்து மடிபவர்
ஒரு சிலரே.

சிறு வயதில்
துறு துறுவென இருந்து
இளம் வயதில்
நில்லாய் வளர்ந்து
பின்னர் செழிப்பாய் வாழ்ந்து...

குழும்ப வாழ்வில் இணைந்து
பிள்ளை குட்டி பெற்று
சிறப்பாய் வாழ்தல் என்பது
சிலருக்கு மட்டுமே கிடைத்த
பெரும் பாக்கியம்.

பெற்ற பிள்ளை குட்டிகளை
முறையாப் ஸளர்த்துப் பராமரித்து
அதை வாழ வைத்துப் பார்த்த
பின்னர் பெற்றோர் மடிதலென்பது
பெரும் புண்ணியமே.

வாழ்வியலில் எல்லாவற்றையும்
நுகர்ந்து விட்டு...
மனிதர் மடிதல் என்பது
பெரும் வலியாக மாறிவிடுகிறது
அவரை அண்டியிருப்போருக்கு.

வாழும் போதினில் – பலர்
போற்ற வாழும் பாக்கியமும்
மகறந்த பின்பும் – பலர்
போற்ற வாழும் பாக்கியமும்
சிலருக்கு மட்டுமே சொந்தமாகிறது.

என்ன தான் நாம்
அழுது புரண்டாலும்
மரணம் என்ற ஒன்றை
யார் கவைத்தாலும்
அது விதியாகி விடுகிறது.

இழப்பின் வலியை
சகிக்க முடியாமல்
நாம் அழும் போதே

மனதில் மலர்ந்துமுகிறது
கடற்று போன நினைவுகள்.

அல்லாவற்றி...
பெரும் கொடை வள்ளல்
அவன் கேட்போருக்கு எதையும்
இல்லை என்று சொல்லாமல்
வாரி வழங்கும் கொடை வள்ளல்.

அவனிடமே நாம்
இருக்கம் ஏந்துவோம்
பாவங்களை பொறுத்தருவோம்
அல்லாவற்றி... மறுகம தனில்
ஆன்னத்துல் பிரதெளனல் எனும்
உயர்ந்த சுவனத்தில்
வபாத்தனவர்களுக்கு இடம்கொடுப்பானாக...
ஆயின்..... அல்லவற்றுவில்லாவற்றி...

2023.10.06 பிறை எப். எம். (மகளிர் மட்டும்)

தனிமை கொடுக்கை

மறங்க நினைக்கும் நினைவுகளை
இரை மீட்டி மீட்டி எழ்மை
கதற வைக்கிறது தனிமை.

வேதனையின் உச்சங்களும்
வலிகளின் சுவருகளும்
வருக்களின் வருடல்களுமென்று
எல்லாமே மொத்தமாய்
எழ்மைக் கொல்கிறது
வருடம் நினைவுகளாக.

வாழ்க்கை அற்புதமானது
ஆனாலும் அது ஏனோ...
பலருக்கு ஆபத்தாய்
அழுகையில் முடிகிறது.

காலங்கள் பல கடற்தாலும்
கசப்புப்பக்கள் எதுவும்
நீங்கியதாய் தெரியவில்லை.

குட்டக் குட்டக் குளிவதும்
குளியக் குளியக் குட்டுவதுமாய்
வாழ்க்கை நகர்கிறது.....
வெட்கத்தின் வெறுப்புக்களாக
அவமானத்தின் உச்சங்களாக.

அவமானம் தன்மானத்தின்
கழுத்தை நெரிக்கிறது
தன்மானம் தன்னம்பிக்கையின்
கழுத்தை நெரிக்கிறது.

முடிவில் உயிர்
உயிரற்ற உடம்பை
காவிச் செல்கிறது
வெறும் நடைப்பினமாய்.

தனிகமை கொடியது— அதை
நாம் நேரிய வழியில்
கொண்டு செல்லாத வரை.

ஆதலால்..... மனிதன் தினமும்
நிதானத்தில் இருப்பதே
நம் வாழ்க்கை செம்மைப்படுத்தும்.

வலிகளின் நினைவுகளை தூரமாய்
தூக்கி எறிவதும்..... தேவையற்ற
விடயங்களை புறம் தள்ளுவதுமே
எம்மை வாழ்வில் உயரச் செய்யும்
இதுதான் அழகிய வாழ்வியல்.

2023.10.13 - பிழை எப். எம். (மகளிர் மட்டும்)

கழா கத்ர்

உ.கெளினும்

மனித வாழ்விலும் நடைபெறும்
நன்மை- தீமை அனைத்தும்
அல்லாவற்றின் நாட்டப்படியே
நடக்கின்றன என நாம்
ஸமான் கொள்வதே
கழா கத்ர் ஆகும்.

அல்லாவற் அனைத்தையும் - லவ்ஹூல்
மற்புல் எனும் பதிவேட்டில்
பந்தது வைத்துள்ளான்.

எழுதுகோல்கள் என்றோ...
உயர்த்துப்பட்டு விட்டன
ஏக்கரும் என்றோ...
காய்ந்து விட்டன.

எனவே நாம் ..... விநியை நம்பி
மதியை இழக்காது வாழ்தலே
நம் வாழ்விற்கு சிறப்பு

முன்னாப்பென்ற ஒன்றை
முன்வைத்து... வைத்து...
நம் வாழ்வை நாம்

அாழித்துக் கொள்ளல் – நமதான
அகனத்திற்கும் பேரிழப்பாகும்.

எது எப்படி இருந்த போதும்
எது வந்த போதும் நாம்
நம்கை தேற்றி வாழ்த்தலே
எல்லாவற்றுக்கும் உயர்வாகிறது.

மரணம் என்ற ஒன்றை
நாம் சுகவக்கும் முன்
எத்துயர் நம்கை கூழ்ந்த போதும்
அதில் எதிர் நீச்சல் போட்டு
வாழ்வில் ஜெயிப்பதே
எம்மவர் வாழ்வாக்ட்டும்...
அதுவே எமக்கு ஈருலகிலும்
வெற்றிகையத் தரட்டும்.

2023.10.27 பின்ற எப். எம். (மகளிர் மட்டும்)

மரணம் பலவிதம்

ஏகப்பட்ட சோகம்
அவனை மிதிக்க...
அதன் வலி தாங்காது
இதயம் தூடிக்க...
அதன் பாரம் தாங்காது
முனை இயங்க...
அதன் வேகம் தாங்காது
குருதியின் கூறுகள்
தாறு மாறாய்
தூடிக்க வென்று...

ஏகப்பட்ட வலிகளையும்
சோகங்களையும் தாங்காது
உடற் கூறுகள் தடுமாற்...
அதன் உக்கிரம் தாங்காமல்
சில சமயம் சிலஞர்
வெட்டது விழுகிறது
குருதிக் கலன்கள்.

அழுத்திய துன்பம்
உயிரை வருத்த
உடைந்து நொறுங்கிய
குருதிக் கலன்களின் ஊடே
குருதி வழிய....

நொடிக்குள் எல்லாமே
உயிரில் மாற்றம் பெற...
தூடிக்கப் பகதக்க
உடல் சிகித்தந்து விடுகிறது
மருந்து மாயத்தைத் தேடி.

எந்த மருந்து மாயமும்
எதுற்கும் செல்லுபடி
அற்றதாய் மாற...
பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே
பறந்து போனது அவனுயிர்
மரணம் என்று.

இதுயம் தூடி தூடிக்க...
எல்லோரும் கண்ணீர் விடவென்று
அந்த ஜனாஸா
மயானம் நோக்கிப் புறப்பட...
ஒப்பாரி ராகத்தில்
ஒய்ந்து போனது
நொடிக்குள் எல்லாமே.

மனிதப் பிறப்பு பல விதம்
அதில் மரணங்கள் பல விதம்
வாழ்ந்து முடித்தவரும்
வாழாது கிருந்தவரும்
நேரம் காலம் பாராது

மரணித்துப் போதல்
இயற்கையின் விநியாக...

துன்பம் – துயரம் வந்து
அதன் சுமை நாச்காது
துவண்டு போனவரும்
வெந்து நான் மடிவர்
இயற்கை மரனமென்று.

மரணத்தை யாராலும்
ஒத்திப்போட முடிவுநில்கல்...
அதன் பிரிவு கொடிதாகி
அடுத்தவரை வருத்தும் போது
அது பெரும் சுவடாகி விடுகிறது.
அடி மனதினில்.

ஆதலால் மனிதன்...
வாழும் போதே எத்தனையும்
சாதித்து விட்டு மடிதல் சிறப்பு...
இருத்த உறவுகளும் மற்றோரும்
சுற்றுத்தாரும் நம்மைப் பகடத்தோனும்
இன்புற்று நமக்காய் பிரார்த்திக்க.

2023.10.30 பிறை எப். எம். (ரிதம்)

குளிர்ந்தது மனது

மனது குளிர்ந்தது...
எந்தனை துயர்கள்
நம்மை சுழிந்த போதும்...

ஆறுதல் தேடி மனம்
அகலவந்த போது
ஆறுதலாய் தழுவியது
உன் வார்த்தைகள்.

எந்தனை வலிக்கொயது
விரட்டி அடிந்தது
துன்பம் துறந்த படி.

அற்ப சொற்ப
நொடிகள் தான்
இருந்தும் அது
இன்னல் துறந்த நொடிகளாய்
எம்மை அரவணைத்துச் செல்ல...
உன்னை நோக்கிப்
பாய்கிறது மனது.

அழகிய வார்த்தைகள்
அமிர்தமாகிறது... - அது...
ஆறுதல் விழுதுக்கிறது உயிரினில்
உன் அஞ்சானமயில்

இது எல்லாமே நடக்கிறது

அது ஒன்றே போதும்

எமக்குத் துணையாக.

அவையும் மனதிற்கும்

புகையும் மனதிற்கும்

ஒத்துப்பாய் போகிறது- பலரின்

அறிவு பூர்வமான வார்த்தைகள்

பெரும் அமிர்தமாய்

அதுவே மனிதரின் நூற்பன்பாக.

2023.11.04 பிறை எப். எம். (சந்தனக்காற்று)

ாநள் வேதம் அல்குர்தூன்

அல்லாவற்றி..... இவ்வுலகை
ஆகுக (குனி) என்ற
சொல்லின் மூலம் படைத்தான்.

பின்னர் ஜின்களையும் மனிதர்களையும்
அவனை வணங்குவதற்காக படைத்தான்.

அல்லாவற்றி... மனிதனைப் படைத்தான்...
மக்களுக்கு நல் வழியைக் காண்பித்தான்
அவனது வழி காட்டல்கள்
ஸௌஹ்ரோபுகள் என்றும்
வேதங்கள் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

வேதங்கள் நான்கு என்றும்
இறுதி வேதம் புர்கான் என்றும்
இறுதி நபி
முறைம்மத் (ஸல்) அவர்கள் என்றும்
அல்லாவற்றி... சூருகிள்றான்.

கி.பி. 571 இல்
மாநபி அவர்கள் பிறந்தார்கள்
கி.பி. 610 ஆம் ஆண்டளவில்
யைலந்துல் கந்தர் இரவில்
வீராக குகையில் முதல்
அல்குர்தூன் வசனம் இறங்கியது.

றம்பான் மாதத்தின்

கலவத்துல் கத்ரி இரவு
 ஆயிரம் மாதங்களை விடச் சிறந்தாகும்
 .அந்த இரவில் தான்
 அரபு மொழியில் அல்குர்ஆன்
 இறக்கி வைக்கப்பட்டது.

காந்தமுன் நபி அவர்களுக்கு
 ஜிப்ரீல் (அகல) அவர்களே
 அல்குர்ஆனை தூக் கற்றுக் கொடுத்தார்கள்.

அல்குர்ஆன் கலாமாகும்
 அது பொது மக்களாகும்
 அல்குர்ஆனும் ஸௌனாவும்
 வஹியின் அடியாகத் தோன்றியவை.

இஸ்லாமிய அரசின் நலைவராக இருந்த
 மாநபி அவர்கள் வறிஞ்சி ॥ இல்
 ரபீஉல் அவ்வல் பிக்ரை- 12 இல்
 அன்னை ஆயிலா (ரழி) அன்வரா
 அவர்களின் இல்லத்தில் வபாந்தானார்கள்.

கோமான் றகுல் அவர்களின்
 மக்களின் பின்..... (தோல்களிலும்)
 எலும்புகளிலும், வெண்கற்களிலும்
 எழுதப்பட்டிருந்த அல்குர்ஆன் வசனங்கள்...

குதாபுல் வஹீ மூலம்- அல்குர்ஆனின்
 முதல் மூலப்பிரதி முஸ்வறப்
 கலீபா அபூபக்கர் (ரழி) அவர்களின்
 காலத்தில் உருவானது.

அல்குர்தூஸில் 6666 வசனங்கள் உள்ளன

114 அந்தியாயங்கள் உள்ளன

அல்குர்தூஸ் வசனங்கள்

30 ஜௌக்களாகவும்

7 மன்னில்களாகவும் பிரிக்கப்பட்டனர்.

அல்லாவற்! அருளிய

இறுதி மார்க்கம் இல்லாம்

அல்குர்தூஸ் அல்லாவற்வின் பேச்சாகும்

இறுதிநாள் வரை அதனை

பாதுகாக்கும் பொறுப்பை

அல்லாவற்... ஏற்றுள்ளான்.

மாநபி அவர்களின் வாழ்வு

அல்குர்தூனாகவே அமைந்திருந்ததாக

அன்னை ஆயிஸா (ரழி) அன்றை

அவர்கள் கஷ்டியுள்ளார்கள்.

உலகில் தோன்றிய எல்லா நபிமார்களும்

நன்மையை ஏவினார்கள்

தீக்மதைத் தவிர்த்தார்கள்.

அல்லாவற்! .... மீதுள்ள நம்பிக்கை

அக வாழ்வையும் - புற வாழ்வையும் சரிசெய்கிறது...

மறுமையில் எமக்காக வடபாதை செய்யும்

அல்குர்தூஸன நாம் தினமும் ஒதுவோம்

ஸ்ரூலகிலும் வெற்றியும் பெறுவோம்.

அல்லறம்துவில்லாவற்!...

2023.11.10 பிறை எப். எம். (மகளிர் மட்டும்)

பற்றியெரியும் பலஸ்தீனம்

மெய் சிலிர்த்து கண்கள் குளமாகிறது
ஜடகத்தின் ஊடே
உலா வரும் காட்சி தனில்.

குருதி ஆற்றில் மிதந்து கிடக்கும்
ஆனாஸாக்கலைப் பார்க்கப்... பார்க்க...
மெய் சிலிர்த்து கண்கள் குளமாகிறது.

எல்லா வளங்களும் அழிந்து
சுடுகாடாய் மாறிய
பலஸ்தீனைப் பார்த்த போது
பற்றியெரிந்தது மனது.

நவீன ரக ஆயுதங்கள்
பதம் பார்க்கிறது
மனித உடல்களை.

கொத்தும் குறையுமாய்
சிதறிச் சரியும்
உயிர்களும் பல.

அகரயும் குறையுமாய்
துப்பிப் பிழைக்கும்
உயிர்களும் பல.

பள்ளம், படுகுளி, காடு, கறரியென
சிதறித் தெறிக்கிறது சதைப் பிண்டங்கள்
குநுதி ஆற்றில் நீந்தியபடி.

மனிதம் வெறும் தூசாக
போர் தீவிரமாக
உடமைகள் அழிந்தொழிய
உபிரகள் சோதாரமாகவென
அநீதமான அபகரிப்பிற்காய் காசாவில்
மன்றாடி மடிகிறது மனிதம்.

அல்லாவற்றை முன் வைத்து
வெற்றி தோல்விகள் எதுவும் புரியாமல்
தன் உரிமைக்கான போராட்டங்களில்
உருக்குவையும் மனிதத்தை நினைத்தால்
அழுகை வருகிறது.

குண்டு மழையில்
குநுதியாறு பெருகி
அதைக் காண்போர்
கண்ணீர் மழை பொழியவென்று
புனித பூமி பலஸ்தீனம்
பரிதாபத்தில் சிக்கித் தூடிக்கிறது.

பற்றியெரியும் காசாவின்
துயரம் தணிய
அந்த புனித பூமியில்
மக்கள் நிம்மதியாய் வாழு...

எமது இயலாமையின் இறுதி ஏற்பாய்
எமது மனிதாபிமானத்தின் இறுதி ஏற்பாய்
எம்மால் முடியாததை முடிந்து வைக்கும்
எல்லாம் வல்ல அல்லாவற்விடம்
இருகரம் ஏந்துவோம்.

எமது துஇுக்களை
அல்லாவற்!... ஆங்கீகரிப்பானாக
துன்பத்தில் உழவும் மக்களுக்கு
விருத்தலையும் கொடுப்பானாக
ஆமின்.

2023.11.11 அவா எப். எம். (புன்னைக் தேசம்)

வெள்ளை மனம்

சப்பென்று போகிறது
எமக்குள் எல்லாமே!...

தூங்கு முஞ்சாய்
தம் முகங்களை
பலர் மாற்றும் போது
சப்பென்று போகிறது
எமக்குள் எல்லாமே!

விடியா முகங்களை
யாரும் .... நேசிப்பதில்லை
கது வாது கொண்ட
உள்ளத்தை யாரும்
விரும்புவதும் இல்லை.

பட்டென்று - சட்டென்று
உண்மையாய் உள்ளும் வார்த்தைகளே
எங்கும் ஜெயிக்கிறது
எல்லோரையும் அது
நழுவிய படி.

வெள்ளை மனம்
உள்ள குணம் - என்றும்
எங்கும் ஜெயிக்கும்.

உறக்கம்

சில நிஜங்களை
ஜீரணிக்க முடியவில்லை...
திடர் திடெரன வரும்
அந்திரவலைகளாய் எம்கை
தாக்கி அழிக்கும்
சில நிஜங்களை எம்மால்
ஜீரணிக்க முடியவில்லை.

நிச்சயிக்கப்பட்ட மரணம் எப்போதும்
நிச்சயம் வரும் எல்லோருக்கும்
இருந்தும் ... எதிர்பாரா
தூர் மரணங்கள் பல
எம்கை அழகவத்தே செல்கிறது
ஆறாக் காயங்களாக
அவை சரித்திரம் படைத்த படி.

பெற்ற வயிறு பதறித் துடிக்க
உடன் பிறப்பு கதறியழ
உற்றும் சுற்றும் ஒப்பாரி கைக்க
உற்று நன்பர் அழுது வடிய
ஊரே கதி கலங்கி...
ஏதும் செய்ய முடியாமல்
ஏங்கித் தவிக்க வெள்ளு.....

சில மரணங்கள் எம்கை
விபத்தென்ற ஒன்றில்
அழ கைவத்தே செல்கிறது.

ஆறிலுஞ்சா - நூற்றிலுஞ்சா
என்றார்கள் எல்லோரும் - ஏதோ...
வாய்ப் பேச்சத் தானே என்று
சும்மா எதிலும் இருக்க முடியவில்லை.

கன்னெதிரில் இளம் பிள்ளைகள்
கந்தலாய் கிழிந்து நொருங்கி
குருதி ஆற்றில் குளிந்து
மருந்து மாயத்தில்
சிக்கித் தவிந்து
அந்றப் பதற துடித்து
மரணித்துப் போகும் துயர் தனை
ஜீரணிக்க முடியவில்லை.

யாருக்கு யார் ஆறுதல்
சொல்வதென்றே தெரியவில்லை
காலத்தின் நகர்வு
மின்னல் வேகத்தில் போகின்றது.

நவீனம் புகுந்து... புகுந்து...
இள வட்டங்களின் கல்புதனை கந்தலாக்கி
கலியுக வாழ்வு தனில் மூழ்க வைத்து...

பயமென்ற ஒன்றை மறந்த படி
இளசுகள் எல்லாம்
படுதீவிரமாய் எதிலும்
ஈடுபட்டுச் செல்ல...
ஜயோ... பாவமேயின...
மற்றோர் பதறித் துடிக்க
பறந்தே போகிறது
அவர்களின் உயிர் விபத்தென்று.

காலம் கொடியது...
இன்கறைய காலம் மிகவும் கொடியது
எப்பின்னளையையும் எவரும்
கண்கொத்திப் பாம்பாய் பார்த்திருந்து
காக்க வைக்கும் இக்காலம் கொடியதே.

மற்றோர் நம்பாமல்
தன்னைத்தானே பின்னளைகள்
காத்துக் கொள்ளாத வரை
காலம் என்றும் கொடியதே.

பாதுகாவலர் பார்த்திருக்க
பறந்தோடும் இளசுகள் எல்லாம்
சுய புத்தியில் சிந்தித்து
நல்ல நண்பர்களோடு சேர்ந்து
உறவாடலே எத்தைகய அழிவுக்கும்
முற்றுப்புள்ளி ஆகிறது.

மரணம் நிச்சயிக்கப்பட்டது
மரணித்த மனிதர்க் கெல்லாம்
மகத்தான சிறந்த சுவனத்தை
அல்லாவற்றி... கொடுப்பானாக.

பாவங்களை பொறுத்துக் கொள்பவன்
நல்லருள் வழங்குபவன் அல்லாவற்றி
எல்லோருக்கும் நிம்மதியை வழங்குவானாக...
இன்னொரு சரித்திரத்தை
மற்றோர் பகடக்காத படி
அல்லாவற்றி... அனைவரையும் பாதுகாப்பானாக.

2023.11. 24 பிறை எ.ப. எம். (மகளிர் மட்டும்)

ரணம்

குத்திக் கிழித்து
குடைந்து தாக்கியது
உன.....வார்த்தை ரணங்கள்.

அதில..... செத்துப் பிழைத்து
செயலிழந்து கிடந்தது
என் இதயம்.

எதையும் உனர மறந்து
ஊழையாய் இருந்தது
உனர்வு மன்டலம்.

நொடிக்கு நொடி
எதையும் மறந்து
தாறு மாறாய்
குழம்பியது மூனை.

ஒரு நிலையில் இல்லாது
அங்கும் இங்குமாய்
ஓடி... ஓடி... அகலந்தது மனம்
நிம்மதி தேடி.

இத்தனை அவஸமும்
நொடிக்குள் நகர்ந்து... நகர்ந்து...
பல வாரங்களை ஏப்பம் விட்டு
எனதான அனைத்தையும்
செயலிழக்கச் செய்தது
காரடினமில்லா உன்
வெறுப்பின் மையங்களாக.

எதிலும்
கொடிதிலும் கொடிது
குடைந்து தாக்கும்
பிரிவின் வலி
என்று தான் தீரும்
நமக்குள் இந்த முரண்?

2023.12. 25 பிழை எப்.எம் (ரிதம்)

புத்தாண்டு

சற்று மிரண்டு
சற்று விலகி
சுமாராய் நின்றது மனது...
சுடச் சுட வரும்
புத்தாண்டை நினைத்து.

அதிர்வக்களையும் அழிவுக்களையும்
அழிந்த படி- வள்மம் கலைந்து
மனிதாபிமானம் சமந்து வரட்டும்
பிறக்கும் புத்தாண்டு.

கடந்தவை மறந்து
நடப்பவை நினைத்து
நகரும் ஆண்டிள்
சுவருகள் கலைந்து
புதிதாய் பிறக்கும் புத்தாண்டில்
புனிதங்கள் பலதும்
சேர்ந்தே வரட்டும்.

ஆக்கலும் அழிந்தலும்
அறிவின் பலம்
அதை தேடலும் ஓடலும்
மனிதரின் பலம்.

உயர்ச்சிகளை எட்டிப் பிடிக்க
வீழ்ச்சிகளை எட்டி உகதுக்க
முயற்சிகளைத் தொடர
மகிழ்ச்சிகளை அள்ளியியபுக்க
அழகாய் வரட்டும் புத்தான்டு.

எகதுயும்...
அள்ளிக் கொடுக்கும் அல்லாவற்றி...
அருள் மழை பொழிய
அகிலத்தில் இனிதாய் வரட்டும்
இனிய புத்தான்டு.

2023.12.30 பிறை எப்.எம் (சந்தனக்காற்று)

மகை

வெயில் மகைகிறது
இருள் கழ்கிறது
மகை வருகிறது
தெப்பமாய் அனைத்தும்
மகை நீரில் நனைகிறது.

என் உள்ளத்தீன் உள்ளே
உன் நினைவுகளும் சேர்ந்து
நனைந்தே போகிறது.

மகை விடுகிறது.
வெயில் வருகிறது
கழல் மாற்றம் அடைகிறது
சுற்றுப்புறச் சூழல்
சுத்தமாய் தெரிகிறது.

என் மனமும்
உன் நினைவில்
மாசற்று மலர்கிறது.

விடாமல் பெய்யும்
மகை போல் மனதில்
விடாமல் பெய்கிறது
உன் நினைவுகள்
என்ன வாழ வைத்த படி.

2024.01.04 பின்ற எப்.எம் (கவிப்பட்டறை)

ஆச்சரியம்

அப்பட்டமாய் பொய் சொல்வோர்
அமிர்தமாய் போனார்கள்
அகழியாய் தோண்டினார்கள்.
குருச்சிக்கள் முதுகின் பின்னே.

உ லோபிகள் கொடையின்
சிறப்பைப் பற்றி கொக்கரித்தார்கள்
குமட்டிக் கொண்டு வந்தது
வாந்தி.... வெறுப்பின் எச்சத்தில்.

பச்சை பச்சையாய்
கொச்சையாய் பேசுவோர்
சிழுக்கத்தின் விழுமியங்களை
ஒவ்வொன்றாய்ச் சொல்கையில்
ஒவென்றமுத்து மனது
இது பெரும் கொடுமை யென்று.

சுற்றிச் சுற்றிப் பார்த்தால் – சமூகத்தில்...
சுவருகள் நிறைந்தே கிடக்கிறது
கறைகள் பலதும் படிந்த படி

எனதுயும் தூக்கிப் பிடித்து
தூசு நட்ட முடியவில்லை
எல்லாமே அழுக்காகிக் கிடக்க
அதனுள் நாமும் அழுகிப் போக.

சேர்க் கூடாத இடத்தில்
சேர்ந்து விட்டால் - சாக்கடை கூட
நமக்கு சந்தனம் தான்...
சற்று சிந்திக்கத் தவறினால்
நம்மைச் சூழ சமாதி தான்...
நமக்குள் எல்லாமே.

பொறுத்துப் பார்த்து பட்டுத் தேறி
சூதுங்கிய பின் நிதானம் வந்தது
எனக்கு... எல்லாம் இழந்த படி...

நெஞ்சுங்கிப் பழகி விலகிப் பிபுரிநல்
மாபெரும் மடமை நம் வகரயில்
மனிதா நீ!... நம்பாதே எவகரயும்
எவரும் நம்ப நட.
எவகரயும் நம்பி நடவாதே.

2024.01.11 பிறை எப்.எம் (கவிப்பட்டாறை)

தளம்பல்

தவமாய் தவமிருந்து
நகர்கிறது பொழுதுகள்
ஒரு சொட்டு நிம்மதிக்காய்.

காத்திருப்பின் ஒரங்களில்
கணைப்பும் – வெறுப்பும்
தானாய் வருகிறது...
எதிலும் ஒட்டிக் கொள்ள
துளியும் மனமின்றி.

எதிலும் வேகம் வந்து விட்டால்
எதுவும் தெரிவதில்கல கண்ணுக்கு
எதிராளியும் – கூட்டாளியும் கூட
எமக்கு எமனாக.

சில சமயம்
வார்த்தைக் கோலங்கள்
அலங்கோலமாகி வெளியேறுகிறது
உள்ளே புகையும்
வேதனையின் வெறுப்புக்களாக.

நிஜம் சுட்டுச்... சுட்டு...
நிழல் வருத்தி... வருத்தி...
நிஜமாய் கொல்கிறது
வலிகள் உயிரை.

சொட்டுச் சொட்டாய் நாம்
சாவதும் பின் எழுவதுமாய்
அது நம்மை உயிர்ப்பிக்க.

மரணத்தை சுலவக்கும் முன்
எத்தனை மரணங்கள் தான்
நம்மை அன்மித்து அகல்கிறது
இது தான் வாழ்வென்று.

நாமும்...
வாழ்ந்து தான் பார்க்கிறோம்
எப்போது வாழ்வு முடியுமென்று
எதிலும் எதிர் நீச்சல் போட்ட படி
எதையும் எம்மள் புதைத்த படி.

2024. 01. 13 பிறை எப்.எம் (சந்தனக்காற்று)

பிழப்பு

எந்தனை முறைதான்
நானும் யோசித்தும் விட்டேன்
எந்தனை முறை தான்
நானும் அழுதும் விட்டேன்
எப்படி எல்லாமோ
நான் அகலைந்தும் பார்த்தேன்
எதுவும் எனக்குள்
சரியாய் அகையவில்லை.

ஓரு நொடி தவறி
ஓரு பிடி விலகி
ஓரு வழி மறந்து
ஓரு ஒரமாய்
என்னை நீ...
இதுக்கிங் தள்ளிய பின்
இப்பாரியாயனது என் சயம்.

சில மனிநர்க்களை
மறக்க முடியவில்லை
சில சகுபிக்களை
மறக்க முடியவில்லை
சில நிறுங்களை
தூக்கியெறிய முடியவில்லை.

எல்லாமே எம்மோடு
பின்னிப் பின்னையும் போது
எதை விட்டும் தூரமாய் நம்மால்
விலகி ஒடவும் முடியவில்லை.

சில உறவுகள்
எந்தனை முறை தான் கசந்தாலும்
அதன் பின்னேயே நாம்
ஒடியே போகிறோம்
நழுவும் வாழ்வியலில்
இதுவே நம் பிடிப்பென்று.

2024.01.18 பின்ற எப்.எம் (கவிப்பட்டநை)

வெறுப்பு

நினைக்கிறேன்
எதையும் விட்டு விட
அது முடியவில்லை.

நினைக்கிறேன்
எதையும் தொடர்ந்தி...
அதுவும் என்னால் முடியவில்லை.

நினைக்கிறேன்
எதையும் கெட்டியாய் பிழுத்தி
அதுவும் என்னால் முடியவில்லை

எதையும் தொடரவும் முடியாமல்
எதையும் விடவும் முடியாமல்
நான் படும் துயர்
யார் அரிவார்?

வாழ்வியல்...
பிடிப்பின்றிப் போகிறது
பல சமயம்.

நம் எதிர்பார்ப்புக்கள்
பூச்சியங்கணைத் தொட்டு
நம்மை சாக்ஷிக்கும் போது
இத் துயரையும்
யார் தான் அறிவார்?

வார்த்தை ரணாங்கள்
கொடித்திலும் கொடியது
கொலை வெறியில்
நம்மை அது
கொல்லும் போது.

2024.01. 20 பிறை எட்டும் (சந்தனக்காற்று)

ஒட்டம்

ஓடி ஓடியே

ஓடாய்த் தேய்ந்து போனது

பலரது வாழ்வுகள்

ஒன்றுக்கும் ஒட்டாத படி.

தேடித் தேடியும் – பலதையும்

தேட முடியாத படி

தேய்ந்தே போனது

சிலரது காலங்கள்

எதற்கும் உதவாத படி.

ஒழிந்து விளையாடி

ஒரவஞ்சனை காட்டும்

விதியின் முன்னொ எல்லாமே

ஒழிந்து போனது

காலத்தை அழிந்த படி.

சிறு பிள்ளைத் தனமாய்

சிலரது விளையாட்டுக்கள்

சிந்திக்க அவகாசங்கள் ஏதுமின்றி

சிதறிப் போகும் வாழ்வியலை

சீர் படுந்த முடியாத படி- அதுவும்

சிதறுண்டே போகிறது.

நிகறைய யோசித்தும்
எதுவும் புரியவில்லை
எதிர்கால வாழ்வியலில்.

நிகற்கால வாழ்வது

நீர் மூலமாகாத படி

ஓடி... ஓடி...

ஒழுங்கே போகிறது

எல்லாமே எம்கை

ஆழம் பார்த்த படி.

எது எப்படி இருந்த போதும்
எல்லாமே நகர்கிறது – எம்முள்
எல்லாவற்கறையும் தீணித்த படி.

இதற்குள் நாழும்
இகணாந்தே செல்கிறோம்
எம் வாழ்வதும்
ஏற்றம் காணும் படி

மனம் வலிநானால்
எதையும் தாங்கல் – உயிரினில்
விகைனத்திறனாகி விடுகிறது.

இப்படி வாழ்தலே
எதற்கும் உயர்வாகிறது

எவரும் எம்கை
ஏறி மிளிக்காத படி.

இதை உணர்ந்தால்
இழிந்து போகாது
எவரது வாழ்வும்.

வாழ்வின் முடிவில்...
உச்சங்கள் இல்லாவிட்டாலும்
எச்சங்களை சந்தித்தாலும்
அதில் ஆழியானது மனது
எதிலும் நாமும்
நிம்மதியாய் வாழ.

2024, 01, 22 பிறை எப். எம். (ரிதும்)

காதலே!... போ!... போ!...

துளிந் துளியாய் விழும்
மகழ நீரில் நெனிகிறது.
உன் முகம்...
என்னை அழ வைந்த படி
அது மறைந்தும் போகிறது.

அடிக்கடி விட்டு விட்டு
பெய்கிறது மகழ
என்னுள் விடாமல் பெய்கிறது
உன் நினைவு மகழ
உன் உள்ளச் சிகித்தவின்
உண்மை புரியாமல்.

உன் உருச் சிகித்தவு
உள்ளச் சிகித்தவின்
வெளிப்பாடாக...
நானும் தான் அதில்
செத்தே போனேன்
காரணம் எதுவும் புரியாமல்.

எங்கேயோ இழத்தது
எந்தச் சதி விளையாட்டில்

எரிந்து மடிந்தது எம்மறவு?

வலிக்க... வலிக்க...

வருந்தி.. வருந்தி...

அழகிறது மனம்.

உடைந்து நொழுங்கி

எதற்கும் உருப்படியாய்

எந்தவொரு

ஒத்தடமும் கிடைக்காமல்

நானும் தான் அநில்

தினம் செந்தே போகிறேன்.

2024.02.01 பின்ற எப்.எம் (கவிப்பாட்டை)

சுதந்திரம்

சுருட்டிய வறுமைக்குள்
சிரிக்கவில்லை சுதந்திரம்
எகிறிய விழலயேற்றத்தில்
எழும்பவில்லை சுதந்திரம்.

விவசாயத்தை விழுங்கிய வெள்ளத்தில்
மலரவில்லை சுதந்திரம்
அகடக்க முடியாகக் கடனில்
தழுக்கவில்லை சுதந்திரம்.

தொழில்லா நிலை தனில்
செழிக்கவில்லை சுதந்திரம்
சுற்றியிருக்கும் கழுவில்
சம்மாவும் இல்லை சுதந்திரம்.

சுதந்திரப் பொழுதொன்றில்
சுதந்திரக் கொடி தூக்க
சம்மாவும் மனசம் வரவில்லை
உயிரின் உள்ளே அனைத்தும்
ஊனமாகிப் போய் விட்டதால்.

வீரும் - நாடும் நலமாயிருக்க
விரும்பிய படி நாம் வாழ
உழைப்பும் படிப்பும்
ஓமுக்கமும் நம்மை

உயர்... உயர்...
பறக்க வைக்கும்.

உள்ளச் சுதந்திரம்
உயிரரக் காவி - உலகில்...
உலவ விழும் போது
ஆண்மா சிரிக்கிறது.

உண்மைச் சுதந்திரம்
உள்ளத்தில் வேண்டும்
உலவும் உலகில் வாழ
உள் வீடு தழைக்க
உள்ளன்போடு நாம்
நம் தேசத்தை நேசிக்க,

உள்ளத்தில் சுதந்திரம்
எவர்க்கும் எப்போதும் வேண்டும்
எல்லாமே சிறக்க.

2024.02.03 பிறை எப்.எம் (சந்தனக்கார்த்து)

நியால்

சந்தோசத்தின் உச்ச எல்லைகள்
சுபுதியாய் சரிகிறது
சில நொடிகளில்.

ஸுகள என்ற ஒன்றில்
முறையாய் பதிந்த
கசப்பான நினைவுகள்கள்...

சட்டென்று நினைவில் எழு...
சுபுதியாய் சரிகிறது நமக்குள்
சந்தோசத்தின் உச்ச எல்லைகள்.

ஞாபகச் சுவருகள்
மனதில் விகாரமாய்
நெனிய... நெனிய... – அதில்...
சட்டென்று தொலைகிறது நிம்மதி.

உள்ளமும் உயிரும் அதில்
உருக்குலைய...
தொலைகிறது கணங்கள்
நம்மை எனிலும்
செயலிழக்கச் செய்துபடி.

எத்தனை முறைான்
நாம் முயற்சி செய்தாலும்
சில நிறுங்களின் சுவடுகள்
நிழலாய் நம்மை
துரத்தியே கொல்கிறது.

விடி வரைந்த பாகத தனில்
வீழ்ந்தே மடியதும் நாமென்று
சுவடுகள் நிறைந்த நிகழ்வுகளே
வாழ்வியலின் உச்ச எல்லைகள்
என்றது சொல்லியும் நகர்கிறது.

எதிர் நீச்சலே நம் வாழ்வானால்
எதையும் தாங்கலே
நம் வாழ்வாக வேண்டும்
எதிலும் வெற்றி பெற.

2023.11.03 பிறை எப். எம். (மகளிர் மட்டும்)

வினா நிலம்

வெளியே.....

வெளிக்கிட்டுப் போனால்
ஆயிரம் புதினம்
அள்ளுண்டு கிடக்கிறது.
அகிலத்து வீதி தனில்.

அழகிய வாழ்வுகள் பலருக்கு
அமிர்தமாய் இருக்க...
அசிங்கப்பட்டுப் போன வாழ்வுகள்
சிலருக்கு ஆபத்தாய் இருக்க...

எதையும் சரியாய்
புரிந்து கொள்ள முடியாமல்
இன்னும் சிலர்
வாழ்ந்து கொள்ள...

சமூக வீதியில் வாழ்வுகள்
சாக்கடைகள் கடந்து
பள்ளம் படிகுழுகள் கடந்து
எதனுள்ளும் நுகழுந்து
செல்கிறது மனிதம்...
எதிர் நீச்சல் போட்டு
வாழ்வில் எதையும் ஜெயிக்க.

வாழ்வியலில்

நிஜங்கள் சுடுகிறது

நிழல்கள் வலிக்கிறது

காலம் அழிகிறது

எதிர்பார்ப்புக்கள் அதிகரிக்கின்றது

எந்தனை துயர் வந்த போதும்

எதனையும் அனுபவித்துப் போக.

நிகழ்தகவாய் மாறும் வாழ்வினுாடே

சந்தோசங்களைப் பெற்றுக் கொள்ள

தினமும்... போராடிக் கணக்கிறது மனிதம்.

ஏற்றத் தாழ்வுகள் சமந்த

வாழ்வினுாடே வாழ்வு

வழுக்கியை செல்கிறது

வீரியம் மிக்கதாய் எதையும்

பிடித்துக் கொள்ள முடியாத படி

சும்மா பிறந்து

சுமாராய் வளர்ந்து

சுமைகள் பல சுமந்து

சுக்கு நூறாய் உடைந்த படி

அப்பளமாய் சரிகிறது மனது.

உடைந்து நொறுங்கிய

உள்ளத்தின் உள்ளே

சில சமயம் தன்னம்பிக்கக

பிடிப்பென்று ஒன்றை

விழத்து படி செல்ல...

அதை தாங்கிய படி

எழுந்து விருகிறது உயிர்

தன்னை விளைநிலமாய்

மாற்றிய படி.

உள்ளே எதுகைப் புதைத்தாலும்

அது அலைத்தையும்

விழுங்கி விரும் சக்தி

மனம் என்ற புதைகுழிக்கு

உண்டு என்பதை உணர்ந்தால்

எதற்குள்ளும் தடுமாறிப் போகாது

எம்மவர் வாழ்வு.

விழத்யாய் விழும் நல்லெண்ணங்கள்

விருட்சங்களாய் எழுந்து நின்று

நம்மை வாழ வைக்க

நாமும் முயற்சிப்போம்.

2023. 12. 09 ஊவா எப். எம். (புண்ணகை தேசம்)

பெற்றோரின் அங்கு

அகிலத்து வாழ்வு
அவனி மீதிஹில்
அவரவர்க்கு ஒரு தரமே....

அதற்குள்... அனைவரது வாழ்வும்
அழகாய் அகைய
அவரவர்க்கு பெற்றோர்
அன்புள்ளோராய் இருந்தலே
அனைத்து வெற்றிக்கும்
ஆணிவேராகி விடுகிறது.

ஆதரவுக் கரங்கள் ஏதுமின்றி
அனாதையாய் பலரும்- அகையும்
அவலங்களை அப்பப்போ!
நாமும் கண்டு அழுது புரண்டு
கவலையும் கொள்கிறோம்.

இவ்வுலகின்... அழகிய வாழ்வியலில்
பிள்ளைச் செல்வும் பெரும்
செல்வமாய் மாற்றிய போகிறது...
அன்பும் பண்பும் கொண்ட
அரவகணக்கும் பெற்றோருக்கு.

பெற்றெடுத்த பிள்ளைகளை
நொந்து நூலாகாமல்
சிறப்பாய் வளர்ந்து ஆளாக்கி
அவர்களை....ஆளுமை மிக்க

மனிநூராக்கி சமுக வீதி தழில்
சிறந்த பிரசைகளாய் மாற்றி விடலே
அன்புள்ள பெற்றோரின்
பெரும் கடமையாகிறது.

வீடென்ற ஒன்றே
பின்னளச் செல்வங்களின்
பல்கலைக்கழகமாய் மாறி விடுகிறது
அதனுள்ளே தான்
அகனத்தும் சிறப்பாய்
அமைந்தும் விரிகிறது.

இதற்குள் தான்...
பெற்றோரும் மற்றோரும்
இழுக்கத்தை விழத்து
பின்னளகளை சரியாய் வளர்த்தல்
பெரும் செல்வமாகிறது.

இங்கே தான் தழுத்தெழுகிறது...
பின்னளச் செல்வங்களின்
சீரிய வாழ்வு- அது
பெற்றோரையும் மற்றோரையும்
அரவணன்த படி.

2023.07.27 பிறை எப்.எம் (கவிப்பட்டறை)

நோய்

பக்கத்துக் கட்டிலில்
பருத்துக் கிடந்தவளை - நான்
கொஞ்சம் பக்கத்தில் போய்
எட்டிப் பார்த்ததில் - என்னில்
பற்றிக் கொன்றது கிருமி..
தொற்றும் வியாதி அவளுக்கென்று.

எதிலும் இன்று - நான்
கொஞ்சம் தள்ளியே நிற்கிறேன்...
நோய் - நொடி, மனக் கசப்பென்று
எல்லாவற்றையும் மழுசாய்
அனுபவித்த பின்.

தொற்றும் நோயும்
தொற்றா நோயும்
நம்மை மென்றே விடுகிறது
நமதான எல்லாவற்றையும்
நாம் தொலைத்த பின்.

மனதில்... திட்டமென்ற ஒன்றை
நாம் விகுதக்கும் போதே
நம் வாழ்வியலில் நாம்
சற்றுப் பிழைத்துக் கொள்ளலாம்...
நம்மை நாம் காப்பாற்ற.

நோயற்ற வாழ்வும்
நோயுள்ள வாழ்வும்
நிஜத்திலில் சகஜமென்று
சொல்லிய நகர்கிறது வாழ்வு-
எல்லாவற்கறும் நசக்கிய படி
விடி வலிநாக.

2023. 07. 15. பின்ற எப்.எம் (சந்தனக்காற்று)

சலிப்பு

சில சமயம்
எமக்குள் எல்லாமே
சப்பென்று போகிறது.

எம் எதிர்பார்ப்புக்கள்
வெறும் பூச்சியங்களாகி
எம் உயிகர வகைத்து
எம் உள்ளத்தை வாட்டி
வதங்க விடும் போது
சப்பென்று போகிறது
எமக்குள் எல்லாமே.

எகதயும் விட முடியாமல்
விடாப் பிடியாய் எகதயும்
நினைத்து... நினைத்து...
ரசிக்கும் போது
எமக்குள் எல்லாமே
சப்பென்று போகிறது.

தடம் பதிக்கும் வருக்களும்
வலி வருடும் நினைவுகளும்
வாழ்க்கை பக்கங்களை
புரட்டிப் புரட்டியே அழிக்கும்
நம்மை எதிலும்
எழ முடியாத படி.

இதன் போதும் கூட
எமக்குள் பலதும்
சலித்தே போகிறது - நாம்
எதிலும் நிலை கொள்ள
முடியாத படி

2023. 12. 25.

எதுவும் புரியவில்லை

ஒரு தரப் பார்வைக்குள்
ஒராயிரம் குத்தல் குடையல்
ஒரு தர சந்திப்பில்
ஒராயிரம் வலியும் வேதனையும்.

இருந்திருந்தாற் போல்
அபூர்வமாய் ஒரு சந்திப்பு
அதுவும் பேரிடியாய்
என்கைத் தாக்கி
என்கை கொன்றே போட்டது.

ஒட்டியலர்ந்து ஓடாய் தேய்ந்து
உருமாறி நிழ்ற உயிரை
உற்றுப் பார்த்த போது
உள்ளே வலித்தது உயிரு
உயிரின் உருமாற்றும் புரியாமல்.

தாழுமாறாய் தடம் புரஞும்
இதைக் கோலங்களில்
விவகாய் நென்கிறது வார்த்தைகள்
நெஞ்சாங் கூட்டை நொறுக்கிய படி
அது என்கை அழித்தும் செல்கிறது.

திடீர் சந்திப்பின் பின்
உனக்குள் எல்லாமே

தூயராகிப் போனது
நினைக்க... நினைக்க...

மர்மாய் உடைந்த உயிரும்
வெறுப்பாய் என்னை
தூக்கிய பார்வையும்
என்னை மென்றே விடுகிறது
நொடிக்கு நொடி.

எதிர்ப்பின் காரணம் தேடி
நான்... அலைந்த போதும் கூட
எனக்கு பதில் கிடைக்கவில்லை.

தூட்ராய் தூட்ர்கிறது வலிகள்
மர்மங்களின் முடிச்சை
அவிழ்க்க முடியாமல்.

மனிதன் மாயமாகிறான்
பல சமயம்...
ஏமாளியாய் எவரும்
எதிரில் சிக்கும் போது.

உள்ளே வலிக்கிறது
உடைப்பின் காரணங்கள்
எதுவும் புரியாமல்.

உயிரை வருடிய பார்வை
இன்று உயிரை மிரட்டிய

மர்மம் என்ன?...
 உன் பேச்சும் கூட இன்று
 ஒரு தினுஶாய் மாறி
 என்னை சிகித்தக்கிறது.

 பயந்து பயந்தே தான்
 நானும் பதுங்கிக் கொள்கிறேன்...
 மனதின் ஓரத்தில்
 உன் பிரிவில்...

 வலிந்துத் தூடிக்கும் உயிகர
 இறுக்கிப் பிடித்த படி.

 ஒவியன்ற ஒப்பாரி
 உள்ளே ஒலிக்கிறது
 ஒருவருக்கும் கேட்காமல்.

 என்று தீரும் இக் கொடுமை?
 எவர் தான் எனக்கு
 புரிய வைப்பார் உன்
 உடைவின் மர்மத்தை?

சுவனம் செல்வோம்

உலகத்தைப் படைத்து
பிரபஞ்சத்தைப் படைத்து- நம்
புலன்களுக்குப் புலப்படாத
இன்னொரு உலகைப் படைத்த
அல்லாவற்! அறிவில் சிறந்தவன்...

உயிருள்ளதையும் உயிரற்றதையும்
உலகில் படைத்து
அதை பரிபாலித்துக் கொண்டிருக்கும்
அல்லாவற்! ஓனத்தில் சிறந்தவன்...

அருள்வேதம் அல்குர்ஆனை
அண்ணல் நபி அவர்களுக்கு
அருளிய அல்லாவற்!
ஆலத்தில் உயர்ந்தவன்.

உலகியல் வாழ்வதைன
உலகத்தவருக்கு புரியவைத்து
இம்மை- மறுகை வாழ்வதனின் மகிமமைய
மக்களுக்கு உணர வைத்த
எங்கள் மாநபி என்றும் சிறந்தவரே.

இள்ளாமிய அரசின் தலைவராக இருந்த
அல்லாவற்வின் நேசத்திற்குரிய
எங்கள் மாநபியின் ஸ்னானைவைப்

பின்பற்றியே வாழ்வோம்
இரை வேதத்துக்கத ஒதி
அதன் படியும் நடப்போம்
ஸ்ரூலகிலும் ஈடுபற்றும் பெற.

ஷாளத்தில் உயர்ந்த அல்லாவற்!
எமக்கு அறிகவ அதிகரிப்பானாக
ஒழுக்கத்தில் சிறுக்க கவப்பானாக
உள்ளத்தில் ஈமானை தருவானாக
உயர்ந்த நல்வாழ்வு தகண
ஸ்ரூலகிலும் தருவானாக.

சமத்துவம் மிக்கவனே!
தாராள குணம் மிக்கவனே!
கருணை மிக்கவனே!
கொடை கொடுப்பவனே யா அல்லாவற்!
உன் பாதையிலும் – மாநபியின்
வழித்திலிலும் எங்கலை சேர்த்திடு
நாங்கள் சுவனம் செல்ல.

தாங்க முடியவில்கல

அழகாய் வருடனாய்
உயிரை வார்த்தைகளில்
அமிர்தமாய் இருந்தது...
அகவ அனந்தம் எனக்குள்.

அகால மரணம் போல்
அசுவும் சில காலம் தனில்
அறுந்தும் போனது...
என்னை அழ வைந்து
அழகு பார்த்த படி.

அடக்க முடியவில்கல
உன் அறுப்பின் வேதகணகளை
உடலும் உயிரும் வாட
உள்ளே புழங்கிய படி
ஆராய்ந்து தேடுகிறேன
பிரிவின் வழிகளை.

காரணங்கள் மட்டும்
இதுவரை கிடைக்கவில்கல
கண்ணீர் மட்டுமே
என்னுள் இன்று மிச்சமாச்ச.

சொர்க்கமாய் நினைந்த தெல்லாம்
நரகமாய் மாறியின்று
என்னைக் கொல்கிறது
விதியெனும் பெயர் சொல்லி.

சகுனிகளின் விளையாட்டிலும்
சதிகளின் நடிப்பிலும்
சல்லடையானது நம்முறவு - இனி
என்று தான் மாறும்
நமக்குள் இத்துயர்த?...

சும்மா இருக்காமல் நான்
உன்னுள் புகுந்து வெளியேறி
என்னை நானே அழித்துவிட்டேன்.

செத்துப் போன கணக்காய்
உயிர் மட்டும் ஊசலாடுகிறது
உன் பிரிவின் ரணங்களை
சுமந்த படி.

தொடர் வலிகளை
தாங்க முடியவில்லை
இதயம் பிகசயப்... பிகசய...
வலிக்கிறது மனது- இனி
என்று தான் வரும்
எனக்கொரு விடியல்?...

எந்தனை அழிவுகள் நம்மை
கூழ்ந்த போதும்...
நம் தன்மானம் ஒரு போதும்
தலை தாழ்த்தியே நிற்காது
எதிலும்..... இதிலெங்கே
விடியப் போகிறது நம்முறவு?

சானாமி

வருடத்தின் இறுதியில்
கைவதலாகி விடுகிறது
மனங்கள்.

வந்து போன கடலைல்
வாரிச் சென்றது அனைத்தையும்
வலித்து விட்டுச் சென்ற
சுவருகள் மட்டும் ஏனோ...
என்றோ... நடந்து முடிந்ததாய்
இன்று வரை நினைக்க முடியவில்லை.

நினைக்க... நினைக்க...
நெஞ்சு வெடிக்கும் படி
இதயம் பிரசகிறது
துயரின் தழும்புகள்.

இன்னுமொரு முறை
இன்னுமொரு அனர்த்தம்
எவர்க்கும் வேண்டாம்.

எல்லாவற்றையும் உடைத்து நொறுக்கும்
ஆழிப்பேரவையின் அவஸ்தை
அடங்கியே போக்டும்.

அகிலத்து மனிதர்
அதற்குள் அழகாய்
அடக்கியே வாசிக்கட்டும்.
அனைத்தையும்...
வன்மங்களை அழித்த படி
மனிதாபிமானத்தை சுமந்த படி
உள்ளத்தை சுத்திகரித்த படி...

சுவடை நெரியாமல்
அனர்த்தங்கள் மகூரை
மனிதர் அனைத்தையும்
அடக்கியே வாசிக்கட்டும்...
அநில் அகிலம்
அழகாய் தழைக்க.

2023. 12. 25.

பார்கவ ஒன்றே போதும்

என்னை நோக்கிப் பாய்ந்த
ஒரு சோடி விழிகளுக்குள் நான்
இதுங்கிக் கொண்டேன் இன்று...
வெறுப்பின் எச்சங்களை அது
என்னில் கொட்டி விட்டதால்.

உள்ளே வலித்த படி
உயிரும் அழு...
உண்மைக் காரணம் புரியாமல்
ஊழுமயாம் நானும் அழு...

இன்றும் புரியாமல்
மனது மட்டும்
சுற்றியே போகிறது
அவனை நோக்கி.

எதுவும் சொல்லவும் தோன்றாமல்
எதையும் செய்யவும் தோன்றாமல்
ஏமாந்த படி
நான் மட்டும் நிற்க...

எல்லாம் முடிந்த படி
அவன் மட்டும் ஒதுங்கினான்
எனை விட்டும் வெகு தொலைவு.

பிரிவில் ரணாங்களை
ஜீரணிக்க முடியவில்லை...
பார்வைக்குள் ஊட்டுவிய
பாசத்தின் நினைவுகளை
தூக்கி வீசவும் முடியவில்லை.

உடைந்து நொறுங்கி
விலகியே செல்கிறது மனது...
ஒரு போதும் ஒட்டாது
நமக்குள் இந்த உறவென்று.

அன்று... புவாய் புத்தேன்...
நான் உன் நினைவில்...
இன்று சருகாய்க் கருகி...
வீழுந்தேன் நான்
உன் பிரிவில்.

என்னைத் தொட்டுச் சென்ற
உன் நினைவின் நிழல்
என்னுள் என்றும் மாறாத படி
ஊழமயாய் நான் அழுத படி தூடிக்க.

மனதின் மாயம்

என்றோ நாம்...
அதுக்கிந்த தள்ளிய எவ்வரயும்
ஒரு போதும் நாம்
ஒன்றும் செய்யக் கூடாது.

மீண்டும் ... ஓட்டி உரசி
உறவாடக் கூடாது
அதைத் தாண்டி நாம்
எவு இரக்கம் கருணை என்று
நெருங்கிச் சென்றால்...

நம்மை அவர்கள்
வார்த்தை ஜாலங்களில்
அடித்தே கொல்வர்
எதிலும் நாம்
செத்து மடிய
கூணிக் குறுக.

வாய் பொத்தியே
நாழும் நகர்வோம்
வாழ்க்கை பயணத்தில்
வழிக் போக்கர்கள் இவர்களென்று
வம்பு - தும்பு எதுவும்
நம்மை அண்டாத படி.

நாம் நம்பும் மனிதர்
நம்கை நம்பாத வரை
நாசம் தான்
நமக்குள் எல்லாமே...

வார்த்தை ஜாலங்களில்
நாறிப்போய் எல்லாமே
நடுத் தெருவில் கிடக்க
நாமும் ஒப்பாரி வைக்க.

என்று தான் மாறும்
மனிதரின் மனதில் மாற்றங்கள்
மற்றோர் புண்படாது வாழ?

எனக்கொடு பதில் கூறு

அன்று உன்னிடுக்களை
பார்த்துப் பார்த்து நான்
பழகிக் கொண்டேன் நட்பாக.

இகடையில் எழுந்த
பெரிய இகடவெளியில்
பிரிவின் வழி(லி)யில் நாம்
பிரிந்தே சென்றோம்.

எதிர்பாரா தஞ்சைமான்றில்
என்னை நீ நோக்க
நானும் தான் அதிர்ந்தேன்
வெறுப்பின் உச்சங்களை
நீ அதில் கரைந்திருந்தாய்.

காரணம் புரியாமல் நானும்
கலங்கிய படி நிகைத்தே போனேன்
காலச் சுழற்சி கல்லாக்கி விட்டது
உன் மனதை யென்று.

கனிவாய் நீ என்னை
மீண்டும் பார்ப்பாயா?
கனவாய் பல கதைகள்
கன்னுக்குள் பேசியே செல்வாயா?...

என் கண்மணி நீ!...
நினைந்தாலே இனிக்கும்
நினைவுகளை எனக்குள் தந்த
நிஜமும் நீ!...

உன் பிரிவிள் ரணங்களை
ஜீரணிக்க முடியாமல்
புழவாய்த் துடிக்கிடேன் நான்...
நீ எனக்கொரு பதில் கூறு?

அன்று நாம்...
தேனும் பாலுமாய் இருந்தோம்
இன்று நாம்
கீரியும் பாம்புமாய் மாற
என்னை நீ!...
கொத்தியே மெல்கிறாய்.

எப்படித் தான் நகரும்
எமக்குள் இந்தக் கசப்பு?
ரத்தமும் சதையுமாய் நம்முறவு
இனி எப்போது மாறும்?

தாமரை இலைத் தண்ணீராய்
உன் நினைவுகள் என்னை
வகை செய்தே கொல்கிறது.

விடியல் தேடும்
விட்டிலாய் நானும்
உன் பின்னேயே சுழல்கிறேன்
எனக்கொரு பதில் கூறு.

உன் நிகைவுகளின் வலித்தன
என்னால் தாங்க முடியவில்லை...
சுழற்சி முறையில் நான்
செத்தே மடிகிறேன்...
எனக்கொரு பதில் கூறு
நான் நிம்மதியாய் இருக்க.

பத்தம்

அல்லாவற்வின் நாட்டத்தில்
அகிலத்தில் காலநிலை மாற்றங்கள்
அடிக்கடி மாறிக் கொண்டே நகரும்
அனைத்து உயிரையும்
அது உள்வாய்க்.

எம் பிரதேசத்தின் ஓரம் தனில்
அடிக்கடி காலநிலை மாறி.. மாறி..
அனைவரையும் அதிர்சிக்குள் மாட்டி
ஆட்டிப் படைக்கிறது உயிரை
அறுதல்கள் ஏதுமின்றி.

தொடர் மழை உயிரில்
பயத்தை விடத்தீர்த்து..
விட்டு விட்டுப் பெய்யும்
மழை தனில்...
நூளம்பாரின் தொல்லைகள் பல.

தொடர் வெயிலின்
வெட்கையும், புழக்கழும், வறட்சியும்
வாட்டி வதைக்கிறது அனைத்தையும்
மனிதரின் மனங்களில் அது
வெறுப்பைக் கக்கிய படி
நகர்ந்தும் செல்ல.

ஷம்பர் வந்து விட்டால்...
ஸரல் கருகி விடுகிறது

அகனவருக்கும்... என்றோ...

வந்து போன சனாமி

மிச்சம் கைவத்த வருக்களும்

வலிகளுமாய் அகவ மாற.

காலநிலை மாற்றங்களை

விழ்ணானிகளின் எதிர்வு கூறல்கள்

ஊடகங்களில் உள்ளிக் கொட்டினால்...

உடைந்து போகிறது மனது

பயத்தின் ஒரத்தில்

உயிர் பதுங்கிய படி.

கடல் சுழிகள்

பெரும் காற்றாய் மாறுவதும்

தொடர் மகழியாய் பொழிவதும்

பெரும் அமுக்கமாய் கடலில் கிடப்பதும்

பின்னது... இடம்பெயர்ந்து

நகர்வதும் என்று

மக்களின் மனங்களை அடிக்கடி

வகை செய்தே கொல்கிறது

காலநிலை மாற்றங்கள்.

இயற்கை கூட சில சமயம்

சீரிச் சீரித் தணிவதால்

மனிதரின் மனமும் அடிக்கடி

தளம்பியே தணிகிறது பயத்தில்.

சுமத்திராவில் அனர்த்தமென்றால்

சம்மா இருப்பதில்லை மனது

எங்கேனும் நில அதிர்வென்றால்

இங்கேயும் சிகித்தகிறது மனது பயத்தில்.

ஏதோ... படைத்தவன் பார்த்திருக்க
வானுக்கும் பூமிக்கும் இடையில்
வீட்டைக் கட்டிக் கொண்டு
இந்த மனிதர் படும் பாடு
இங்கு பெரும் பாடாகிக் கிடக்கிறது.

பயந்து பயந்தே உயிரை
கையில் பிடித்துக் கொண்டு
அவரவர் செத்து மடிந்த படி
வாழ்க்கையை ஒட்ட.

காலம் மாறுகிறது
வாழ்வும் நகர்கிறது
காலத்தின் கோலங்களும்
அடிக்கடி மாறியே செல்கிறது
இதற்குள் தான் நாமும்
எதையும் தான்டியே செல்வோம்.

நகரும்... காலத்தோடு காலமாய்
வாழ்வோடு வாழ்வாய் நாமும்
நகர்ந்தே செல்வோம்...
நம்முயிர் காக்க
நம் வாழ்வு ஜொலிக்க
நாம் எதிலும் ஜெயிக்க
ஸ்ரூலகிலும் நாம்
எடுத்தும் பெற.

மாயை

தாயின் கருவறையில் நான்

தானாய் பிறந்தேன்

மாயை உலகில்

மாயையாய் அதுவும்

மாற்றிய போனது.

எப்படியோ நான்

எதை எதையோ சகித்து

எழிலாய் வளர்ந்தேன்

அதுவும் பெரும் மாயமே.

எத்தனையோ ஆகைகள்

என்கனைச் சுழிந்த போதும்

எதையும் நிகிறவேற்ற முடியாமல்

வறுமை எனும் கொருந் தீயில்

நான் வீழ்ந்தெழுந்தேன்...

அதுவும் எனக்குள் பெரும் மாயயே.

காலம் நகர... நகர...

என் வாழ்வும் சுழலச்... சுழல...

நானும் வளர... வளர...

மாயை உலகில் மாற்றிய போனது

எனக்குள் எல்லாமே

வெறும் பூச்சியங்களாக.

என் ஆகைகள் நிராகைகளாகி
என் எழுச்சிகள் வீழ்ச்சிகளாகி
என்னை நான் எதிலும்
சிருக்கியே சுருக்கியோன் – எல்லாம்
இழுந்த படி மாயை உலகில்.

எஞ்சனை முறை தான்
நான் தோற்றாலும்
எஞ்சனை குடுக்களாத் தான்
நான் தாங்கினாலும்
என் வாழ்வைத் தொலைத்தாலும்
மாயை உலகில் எல்லாமே
என்னை வீழ்த்தியே நகர்கிறது
எதிலும் நான்...
மீண்டெழு முடியாத படி.

நிஜம் எல்லாம்
வாழ்வியலில் மாயமாகி..
அதில்... மகைந்தே போகிறது
நம் வாழ்வு ஏமாற்றமாக.

சமூகத்தில்...
நம்பிக்கை துரோகங்கள் மலிந்து
படி தீர்க்கும் மனங்கள் அதிகரித்து
வெள்ளை மனங்கள் மர்மமாய்
கொள்ளை போகிறது
மாயை நிறைந்த உலகில்
மனிதரின் வேஷங்கள் பலதென்று.

நமுவும் வாழ்வு நகர்கிறது...
மண்ணகறக்குள் நாம் விழும் வகர
இப்படியே... எல்லாம் எம்மை
அழிந்தே கொல்லும்
உலகம் பெரும் மாயை என்று.

நிஜத்தில்...
தடுக்கி வீழ்ந்து
எழுந்து நடந்து
ஒடிச் செல்வதே
வாழ்வாகிப் போகிறது
மர்மம் நினைந்த மனிஞருள்
மாயங்கள் பலதென்று.

மடிந்தாலும் மறையாது
மனதின் பாரம்...
மாயமாய் நாம்...
ஏமாந்த வலியில்.

மனம்

உடைந்து நொறுங்கி
தூள் தூளாய்
சிறுவிய பின்பும்...

மீண்டும்... மீண்டும்... புதிதாய்
ஒட்டிக் கொள்கிறது மனது...
வலிகள் மறந்து
வடுக்கள் நிறைந்து.

விதியெனச் சொல்லிச் சொல்லியே
பலதும் நகர்கிறது— சோகங்கள்
களைந்து மனது லேசாகி...
உயிர் தளர்ந்து.

காற்றிடை வெளியெங்கும்
காற்றாய் பறக்கிறது உயிர்
எல்லாம் மறந்த படி.

லாழிக்கை...
படித்துப் படித்துச் சொல்கிறது
பலதின் அனுபவத்தில்
நம்பாதே எதையுமென்று.

பட்டுத் தேரிய பின்பும்
புதிது புதிதாய் துயரில்

பட்டுத் திரும்புகிறது மனது...
வெள்ளை மனம் - எதிலும்
கொள்ளலை போய்த் திரும்பும்
கொடிய வலியிலென்று.

செத்துப் பிகழுக்கும் வாழ்வில்
நானும் செத்தே பிகழுக்கிறேன்
எது வரினும்
அதனுள் மூழ்கியே எழுகிறேன்
வாழ்விலீல் எல்லாமே சகஜமென்று.

இதில்...
எப்படித் தூரமாகும் எதுவும்?...
சமூக வாழ்வில் யாரும்
தனித்து வாழ்ந்து
தப்பிக்க முடியாது.

வறுமை

மனசு எதிலும் ஒட்டவில்லை...

தனிகம் என்னை வாட்ட

பலதும் தான் அதனுள்

வந்து வந்து போனது.

அடிக்கடி எழுந்தது

பெரு முச்சக்கள் பல...

ஏக்கமாய் பெரும் தாக்கமாய்

எனக்குள் அவை மாறு.

நெஞ்சுக் குழிக்குள் வலித்தது...

இயலாமையின் எதிரொலியாய்

இழுந்தவற்றின் எதிரொலியாய்

ஏமாற்றத்தின் எதிரொலியாய்

என்னுள் அவை மாறு.

சாதிக்க நினைத்தவர் எதிலும்

சம்மா இருப்பதில் பலனில்லை.....

பொய்யிலும் புரட்டிலும் மிதந்த படியேனும்

பித்தலாட்டங்கள் பல புரிந்தேனும்

எதிலும் ஜெயித்திடுவார் தந்திரக்காரர்...

நம்மால் எதுவும் செய்ய முடியவில்லையே.

உண்மை நேர்க்கமை ஆழக்கமெல்லாம்
ஓடுக்கியே நம்கமை ஆழம்
எதிலும் நாம் எழு முடியாத படி
மற்றவரைப் பார்த்துப்... பார்த்துப்...
நாம் புலம்பி அழுத படி
அகவ மாற.

வலித்து வலித்துத் தூடித்த படி
வருந்தியே நாழும்
வாழ்ந்து தான் பார்க்கிறோம்
நமக்குள் எதுவும் இன்னும்
கைகூடி வரவில்லை.

நம் வாழ்நாள் முடியும் வகர
நம் விதி இதுவென்று
தொடர்கிறது நம் அவலம்.

ஆகசகள் துறந்து
அகனந்ததயும் இழந்து
அழிந்து தான் போய் விட்டோம்
நாம் அடிமட்ட வறுமையின்...
அகோரப் பிடியில் சிக்கி.

இதிலன்றோ விளைகிறது
எமக்குள் இத்தனை துயர்.

கீறல்

சொட்டுக்... சொட்டாய்...
நினைத்துப் பார்த்தேன் - நமக்குள்...
நடந்து முடிந்த அனைத்தையும்.

முதலில் முரண்டு பிடித்து
பின் இளகி - அதன் பின்
முழுசாய் நெருங்கி..

இடையில் ஏனோ உடைந்து
முழுசாய் எல்லாமே வலித்து
மீண்டும்... மீண்டும்... என்னை
வலிக்க வைந்த படி - அது
நகர்ந்தும் சென்றது - உன்னாறுவ
என்னில் துளியும் இல்லையென்று.

வெட்கப்பட்டு - வேகனைப்பட்டு
நானும் வெகு தூரமாய்
அனைத்தையும் விட்டு
விலகிச் செல்ல முயன்றேன்
முடியவில்லை என்னால்...

வலி நீங்கும்
மருந்தாய் என்னுள்
பரவிக் கீட்கிறது எழுத்துக்கள்.

அதை தூாக்கிப் பிடித்த படி நானும்
 உன்னை நோக்கியே நகர்கிறேன்...
 என் நாடி நரம்புகள் செத்த படி
 என்னுயிர் துறந்த படி
 எல்லாமே என்னுள் சப்தமின்றி
 உடைந்து நொறுங்கிய படி,

சில வெறுப்புகளின் காரணங்களும்
 பல புரிந்துகளின் தேடல்களும்
 சரியாய் இல்லாத வரை
 கிழவி யென்ன குமரியென்ன
 பெரும் துயரென்ற ஒன்று
 எல்லோருக்கும் ஒன்று தான்.

அடிக்கடி மனம் - செத்துப்
 பிழைத்த படியே நானும்
 நெருங்கி... நெருங்கிக்... செல்கிறேன்
 எழுத்தின் பின்னே... - அதில் தான்
 எனது எல்லா நிம்மதியும்
 நிகரந்த படி.

இதிலெங்கே விழுப் போகிறது
 கீறல்..... - விநியின்
 கரங்களை உதைத்த படி
 முச்சக் காற்றை நானும்
 முழுசாய் உன்னில் சுவாசித்த படி.

நிம்மதி

காலம் கரைகிறது...
காலத்தின் ஓரம் தனில்
வாழ்வும் நகர்கிறது
விடியல்களைத் தொலைத்த படி.

விநியோகம் பெயர் சொல்லி
முடிந்து தான் போய் விட்டது
வாழ்வியலில் அனைத்தும்... - ஏக்கமும்
தாக்கமும்- தோல்விகரும் - வலிகரும்
என்னைத் தாக்கி அழிக்க.

முடிந்தவரை நானும் எதிலும்
முயற்சிகளைச் செய்கிறேன்...
முடிவுகளை மட்டும் அல்லாவற்றி...
எடுத்துக் கொள்கிறான்- நானும்
எல்லாவற்றிலும் தோற்று நிற்க.

இதயம் கனக்கிறது - அழகை வருகிறது
வலிகள் எழுகிறது - வருக்கள் வருடப்பட
மரத்துத் தான் போகிறது மனது.

கண்ணீர்த் துளிக்கும் எனக்கும்
நெருக்கம் அதிகம் - என்னுள்
விம்மி வெடிக்கும்- துயர்கள்

அகனத்தையும் ஆது ஒன்றே

துடைத்தே விடுகிறது.

சில நேரம் மனது எதிலும்

இயந்து விடுகிறது..

கண்ணிரும் கூட வற்றி விடுகிறது

கல்லாய் எல்லாமே மாறி

கடைசியில் வெறுப்பில் நிற்க

எதையும் நினைத்து பார்க்கிறேன்

நிம்மதி என்ன விலை?

அதை வாங்குவது எப்படி?

அதை எனக்குத் தருவது யார்?

இதை புலம்பிப் புலம்பியே

நகர்கிறது பொழுதுகள்

என்னை எதிலும்

செத்துப் பிழைக்கச் செய்த படி.

கொட்டும் மகா

கொட்டும் மகழியின் நடுவில்
என்னெதிரில் நீ...
சிரித்துக் கொண்டிருந்தாய்.

வெள்ளள வெளைர் எனும்
வெள்ளளக் கேட்டினுள்
நீ புகுந்து கொண்டு
உ(எ)ன் மனசெல்லாம்
நிகரந்த படி நீ சிரித்தாய்.

உன் மென் சிரிப்பில் நான்
திகைத்துப் போனேன்...
கள்ளம் கபடமில்லா
உன் புன்சிரிப்பில்
நான் சிகதந்தும் போனேன்...
அடை மகழுக்குள்
அனைத்தும் தஷ்சமாக.

நீ என் மனக் கண்ணில்
என்னுள்ளே நிகரந்தாய்...
நிழக்கில் நீ என்னை விட்டும்
வெகு தொலைவில் இருந்தாய்.

தூரத்துக் கனவாய்
உன் நினைவு என்னில்...

தூாக்கிலிடும் நினைவாய்
உன் நெருக்கம் என்னில்...
நீ! .... விலசி நிற்கும் தூயரில்
நான் தூடியாய்த் தூடித்தேன்.

உன்னை நெருங்க
என்னால் முடியவில்லை...
உன் அகலத் தீற்ந்த விழிகள்
என்னை அச்சறந்தி விடுவதால்...
உன் அழைபோன என்னை
தடை செய்வதால்... உன்னை –
நெருங்க என்னால் முடியவில்லை.

எதையும் தூாக்கியெறிய
முடியாத படி விதி வலிதாகி
என்னுள் தீணிக்கிறது
உன் நினைவுகளா.

தப்பிக்க முடியாமல்
தடுமாறி வீழ்கிறேன் நான்
உன் நினைவுகளில்.

அற்ப ஆசை
அலாந்தியான சுகம்
அத்தனையும் கனவும் கற்பனையும்...
என் எழுத்தின் முன்னே
இகவ அகனத்தும் தவ்சமாக.

அவதானம்

இயற்கையின்
காலநிலை மாற்றங்கள்
அப்பப்போ..... அடிக்குடலை
கிடுகிடுக்க வைக்கிறது.

நிலெரன மாறும்
இயற்கையின் சீற்றங்கள்
இல்லாத துயர்களை
எழுப்பியே விடுகிறது சமுகத்தில்.

பத்தம் நிறைந்த காலநிலை
இருள் மண்டிய வளி மண்டலம்
குரிய ஒளி தெரியா இருள்
கொட்டும் மழு - அகோர வெள்ளாம்
இதனை ஊடறுக்கும் குளிர்காற்று
வளிமண்டல ஸ்ரப்பதனில்
குளிர்ந்து போகும் உடல்.

இடை இடையே சீரி எழும்
கடலைக்குள் சுற்றிச் சுழலும்
புயல் காற்று...
நீரின் பெருக்கம் தாங்காது
திறந்து விடப்படும் வான் கதவுகள்.

அந்தீர் ஊடறுக்குச் செல்லும்
ஹர்களும் உயிர்களும் உடமைகளும்

அசெளாகரியத்தில் சிக்கிக் கொள்ளவேன....
தொடர்கிறது அவலங்கள்.

இன்கறை நகர்வுகளில்...
நாள் தோறும் மாறி வரும்
காலநிலை மாற்றங்களின் கலப்புக்களோடு
கலந்து செல்கிறான் மனிதன்
எது வந்தாலும் போனாலும்
எதையும் தாங்குவோம் நாமென்று.

வெள்ள அனர்த்தத்தின் நடுவில்
துயர்கள் மறந்த படி
என் மனத் திரையில்
உன்னை நினைத்தப் பார்த்தேன்.
எத்தனை ரம்பியமானது உன் நினைவு.

நிகழ்கால அனர்த்தத்தின் நடுவில் நீ!
நின்றே கொல்கிறாய் என்னை நீ!...

உன் மென் சிரிப்பில்
நான்... செத்தே போகிறேன்
விதியின் விளையாட்டில்
உன் நெருக்கம்
எனக்கு என்றும் அந்நியமே.

மழுபெயன்ன வெயிலென்ன
புயலென்ன ஆழிவென்ன
எது வந்த போதும்
காதல் நினைவுகள்
என்றும் பசுமையே.

வெட்கம்

வெட்கம் வருகிறது...
கேட்கக் கூடாத எதையும்
கேட்கும் போது
எவரும் இல்லை எனும் போது.

எறுத்த கோருக்கு எவரும்
பதில் தராத போது
வெட்கம் வருகிறது.

கொத்துக் கொத்தாய்
அலை பேசியில் அருத்தவரோடு
அழைந்து பேசிய போது
அலுப்பும் சலிப்பும் வந்தது.

அறுத்தது அனைத்தையும்
அருத்தவர் கதைகள் எனும் போது
கூடவே வெட்கமும் வந்தது.

போட்டியிட்டுப் பலதிலும்
தோற்றுப் போய் – நின்ற
கணங்களில் வெட்கம் வந்தது.

மனச்சாட்சியை நின்ற படி
மனிதர் வாழும் வாழ்வை
நினைத்த போது
வெட்கம் வந்தது.

ஏராத படி யெல்லாம் ஏறி
கடனை மீனாக் கேட்ட போது
வெட்கம் வந்தது - எதுவும்
மீனா வராத போதும் கூட
வெட்கம் வந்தது.

வெட்கம் என்ற ஒன்று
மனிதனர் கழும் போது
எல்லாமே பின்னடைவை
நோக்கியே பயணிக்கிறது.

தேவையான வெட்கம் - தேவை
எவர்க்கும் வாழ்வில் உயர்
தேவையற்ற வெட்கத்தை
தூக்கி வீசினாலும் நாம்
உயர்ந்தே செல்வோம் வாழ்வில்

உள்ளத்தை தாக்கிக் குடையும்
வெட்கத்தை தொலைத்த படியும்
தேவையான வெட்கத்தை
சுமந்த படியும் நாம் வாழ்வோம்
நம் வாழ்வில் உயர்.

மயானம்

உயிரின் உயிரை
உள் வாங்கீக் கொள்ளும்
உயர்பீடம் மயானம்.

மரம் - செடி - கொடி
பூத் - பூண்டிடல்லாம்
புண்ணாகிப் பொன்னாகி
மன்னாகிப் போகிறது.
இம் மன்னின் மீதினில்

மயானத்தின் விழிகளில்
அகோரக் கண்ணீர்
அநன் விழிகளைத் துடுத்தக்
விகரந்தவர் யாருமில்லை.

தன்னுள் புதுக்கப் பட்ட பல
உயிர்களின் ஒப்பாரி ராகங்களை
கேட்பதற்கும் இங்கு யாருமில்லை.

அவனி மீதினில் பலர்...
ஆறிலுங்கா - நூற்றிலுங்கா
என்றார்கள்.... ஆனாலுமிங்கே
அரிய வகை மரணங்கள் பல
அலாதியாய் ஒலமிட்டமுகிறது.

பலருக்கு இயற்கை மரணம்
சிலருக்கு தூர் மரணம்

இன்னும் சிலருக்கோ!... வன்மத்தில்
வீற்றுதமுத கொழுர மரணம்.

பலர் மன உ_களச்சலில் மரணம்
சிலர் சல்லாப வாழ்வினில் மரணம்
இன்னும் பலரோ!.... மற்றவரை
ஏமாற்றிப் பிழைத்து மரணம்
இன்னும் சிலரோ!...
மழு வாழ்வும் ஏமாந்தே மரணம்.

இப்படி வகையில்லா மரணங்கள்
மரண பீடத்தில் புலம்பியழ...
இங்கு சாதனை மனிதர் பலர்
இறந்த பின்பும்
ஈருலகும் போற்ற வாழு...

இந்த மயானம் மட்டும்
மெளனாய் புலம்பி அழுகிறது...
இந்த மண்ணதறக்குள் கூட
ஆவிகளின் அட்டகாசங்கள்
அடங்கவில்லை என்று.

எல்லோர் இறப்பும் ஆறடி
நிலத்திலென்று ஆன போதும்...
அவரவர் வாழ்வியலின் வண்ணங்கள்
வேறு வேறாய் நிரிப்படைந்து கிடக்க...
இதில் மரணம் மட்டும்

ஒரு விதமாய் வருமா?

பாவம் மனிதர்...

அறிவிருந்தும் பலருக்கதை
பண்படுத்த தெரியவில்லை.

வாழ்வியலில் வாழ பல
வழியிருந்தும் முறையாய் அதில்
பயணிக்கவும் தெரியவில்லை.

ஒரு தர வாழ்வை முறையாய்
வாழத் தெரியாமல் வழிமாறிப்
பலர் ஏனோ... அகரையும் குறையுமாய்
இங்கே வந்து விடுகிறார்கள்.

ஆவரு... மனிதனை மனிதன்
புரிந்த நன்று - மனத்தினில்
நல்லெண்ணங்களை விகைத்தலும் நன்று.

மக்ஞாகர கூட நல்லவற்றையே
தன்னுள் ஜீரணிக்க நினைக்கிறது...
இகைதக் கூடப் பலரும்
நினைத்தலும் நன்று

வாழ்வு அழகியது
அதில் கோடி ரகசியங்களை
சுமந்த படி... மனிதன் மட்டுமல்ல
மயானமும் நான் மெளனமாய் அழுகிறது.

2019. 10. 19 - கல்முனை கலாசார மத்திய நிலையம் - முனைமகுடம்.

மனம்

மனம்!... அது...

எப்படித்தான் எதையும்
தாங்குகிறதோ எனக்கென்றால்
எதுவும் தெரியவில்லை.

ஆயிரம் முறை உடைந்து...
உடைந்து... நொறுங்கினாலும்
சீரிச் சினந்து சிங்காரிந்து அது
பழைய நிலைக்கே வந்து விடுகிறது.

மனம் உடைந்து நொறுங்க...
நொறுங்க... வாழ்வது
வெறுத்துப் போய் விரக்கி
மட்டுமே மனதில் மன்றியிருக்கிறது.

அங்கு! சோகமே விளைக்கலாகி
சிரிப்பு கலைகளாகி
விரக்கி அறுவடையாகிறது.

எந்தனை அழகியது வாழ்வு...
அதில் போயிந்த விநி வந்து
விகிதத்துச் செல்கிறது
வலிகள் பலதையும் - அதில்...
தப்பிக்க வழி தெரியாமல்
அல்லாடிப் போகிறது மனது.

மனம் உடைந்து நொறுங்கினால்
காலம் வீணாகி- வாழ்வு வீணாகி
சந்தோசம் பலியாகி- பருவங்கள் பாழாகி
மற்றெல்லாம் .... கன்னா பிள்ளாவாகி
நாசமாய் போகிறது நும்மில் அனைத்தும்.

எந்தனை கோட்டைக்களைத் தான்
நாமும் தீணம் கட்டினோம்
இழுங்காய் வாழலாமென்று...
அவை அந்தனையும் இடிந்து நொறுங்கி
தரை மட்டமாகி தரை தட்டியது தான்
பின்னாளில் பிச்சமாச்ச.

மனம் என்ன பெரும் மகலையா?...
அதை உடைத்து நொறுக்கி
அந்தில் கல்லிலுத்து - புது
வீடு கட்டி அழுகு பார்க்க.

அது வெறும்
பஷ்சப் பொதியாச்சே!...
தொட்டாச் சுருங்கியும் ஆச்சே!...

அந்த மென் பஷ்ச மனதை
பிரிவென்ற தீ சுட்டுப் பொக்கி
நாசமாக்கிப் போட்டதை
நாம் யாரிடம் சொல்லியழ?

நாமென்றால் நம்மைப் படைத்தவனுக்கு
 ஏன் தான் இத்தனை- கொலை
 வெறியென்று எனக்குத் தெரியவில்லையே...
 ஒன்று மாறி ஒன்றென்று
 பல துண்பத்தையும் ஒன்றாய்த் தினிந்து
 அதை நம் மீது போடு
 வாட்டி வதைக்கிறான்
 கொல்லன் பட்டறை இரும்பாட்டம்.

இந்த சோதனைக் களம்
 முடிவுக்கு வருவதெப்போ?...
 நம் மனமெல்லாம் அதில்
 ஒழுங்காய் உருப்படிவதும் எப்போ?

வாழ்வு... வளமாய் வந்தால்
 அது சொர்க்கம்
 அது தவறிப் போனால்
 அது பெரும் நரகம்
 நம் விதி இதை உணருமா?

2021. 07. 01

மெய் விம்பம்

என் அழு குரலின்
விம்பம் நீ...
என்கண நீ
விட்டுப் பிரிந்த
நொடிகளின் பின்.

மறக்க முடியா
உலகில் நீ...
வாழ்ந்து கொண்டு...
என்கண தினம் இமசிக்கிறாய்
உன் பிரிவின் வலியில்.

ஒரு உறவு உடைந்து போனால்
உடைந்தே விடும் உள்ளம்
உறுதி இழந்த இதயத்தை
உருப்படுத்த வழிவகைகள் ஏதுமின்றி.

காலம் தரும் தீர்ப்பு
விரக்தியாகி நம்மை அது
கொன்று மென்று விடும்
பிரிவு பெரும் கொடிதென்று.

இந்த உலகினில்
ஒரு தர வாழ்வியலில் நமக்கிற்கு
ஒப்பாரி ராகம் தேவையா?...

முடிந்து போன கதைக்கெல்லாம்
முற்றுப் புள்ளி வைத்தால் நான்
நாம் முன்னேறிப் போவோம்
நம் வாழ்வியலில் .... இதை
நம்மால் மறுக்க முடியுமா?

சிந்திக்கும் மனிதருக்கு எல்லாம்
சிறப்பாகி விடுகிறது வாழ்வு...
இதைப் பலரும் புரிந்திலை நன்று
இதன் போதே வாழ்வு ஜூலிக்கும்.

2021. 07. 01

போற்றப்படும் பெண்களை

உலகியல் வாழ்வது
உலகத்தவருக்கு ஒரு தரமே!...
அதற்குள் பெண்களை
அழுகுற வாழ்தலே
அனைத்திற்கும் சிறப்பு.

அன்னையின் கருவறையில்
அழுகாய் அவதரித்து
அவனியில் வீழ்ந்த
பெண் சிக்
அதிகாரப் போர்வைக்குள்
அமிழ்ந்து அழிந்த தெல்லாம்
அது ஒரு காலம்.

அடுப்பங் கரையே
அவருக்கு வாழ்வென்று
அடுத்தவர் தூற்றியதெல்லாம்
அது ஒரு காலம்.

இன்றோ!
எல்லாம் தெளிரிந்த பெண்களை
எங்கெல்லாமோ செல்கிறது
சாதனங்கள் பலதும் படைக்க.

பிறந்தகத்தில் பெண்மையை
பேதமை காட்டி வளர்த்து
அடிமைப்படுத்தி ஆண்டதெல்லாம்
அது ஒரு காலம்.

இன்றோ... சம உரிமை வந்து
ஆனாம் பெண்ணும் எதினும்
சரி நிகராகிய... சகலதிலும் பெண்மை
உரிமை கோரி சந்தோஷமாய்
வாழ்வதும் இந்தக் காலம்.

கண் கண்ட தெய்வமாய்
போற்றப்படும் கணவன்
பெண்கண காலில் போட்டு மிரித்து
அடிமைப் படுத்தி ஆண்டதெல்லாம்
அது ஒரு காலம்.

இன்றோ... பெண்மை
எதற்குள்ளும் சிக்கிச் சேதாரமின்றி
விலகி வாழ்வதே இக்காலம்.

பெண்மை என்றும் அழகியதே!...
அதை மனிதம் மதித்து
நடக்கும் வரை அது என்றும்

அவனியில் சிறந்தே விளங்கும்.
பெண்மையை மனிதம்
காலில் போட்டு மிதிக்கும் போது
அது எங்கும் சிகித்தந்தே போகும்.

உயிரின் உயிராய் உயிரை
மதிக்கும் போது உலகினில்
வீழ்ந்தழாது எதுவும் - இதில்...
பெண்மை என்ற ஒன்றும்
என்றும் சாதனங்கள் பலதையும்
புரிந்தே நகரும்...

பெண்மை என்றும்
எதிலும் ஜெயிக்கட்டும்!...
அகிலம் போற்ற.

அதுவே அவளின்
அழகிய வாழ்வாய்
மாறியும் போகட்டும்
அவளின் அகம் (நெ)மக்கி.

2022. 02. 16 - மின்னல் வெளியீட்டுசம்
(கலை முற்றம் இலக்கிய பெருவிழா)

எச்சரிக்கை

உன் விழிகளை மேய்ந்தவர்
உன் முதுகினில் குத்துவர்
உன் மொழிகளை மேய்ந்தவர்
உன்னை வார்த்தகளால் கொல்வர்.

உன் முங்கீரை சிரிப்பவர்
உன் பின்னே தூாற்றுபவர்.

ஆவறி... மொத்தத்தில்...
மனிதா நீ அடுத்தரோடு
எச்சரிக்கையாய் இருந்தலே
எதற்கும் சிறப்பு.

எட்டத்தில் நீ
இருந்து கொண்டால் – எல்லாமே
உனக்கு சொர்க்கம் தான்.

பிறகர நெருங்கிப் போனால்
உன்னை நொறுக்கியே
மென்று விடுவர் பலரும்.

மனிதன் சுய நலத்தில்
சுஞ்சிடு புரவும் ரகம்
இதை புரிந்து கொண்டால்
நமக்குள் வராது ஏமாற்றம்.

பல பிரிவுகளின் வலிகளில்
நாமும் பின்னாளில்
வருந்தத் தேவையில்லை.

உறவுகள் தேவை நமக்கு
நம்மை உரமுடன் காக்க
ஊறு தரும் உறவதை
உத்தி விடுதலே
நம் வாழ்விற்கு அழகு.

நம்மனம் புனித மென்றால்
நம்மைச் சுழும் சகலதும்
அதில் தான் நாம்
நன்றாய் வாழலாம்...
இதைப் புரிந்தே
நமதான வாழ்வாக்ட்டும்.

2023. 05. 26. பிறை எப்.எம். (மகளிர் மட்டும்).

காலம்

காலம் கொடியது...

வலி தடவிய

பிழத்தின் நிழல்களை அது

அடிக்கடி நினைவுட்டியே எம்மை

அதிர்வடைய வைக்கிறது.

அன்று... அடித்து உடைத்து

நொறுக்கி விட்ட உறவு அது.

இன்று... பூதாகரமாகி

என்னை இம்சிக்க வருகிறது

பழக்களை தூசு தட்டி

நக்கல் நெயாண்டி பண்ண.

அதில்... வலி தாங்காது

தூடி தூடித்து

செத்து விழுகிறது மனது.

வலி என்ற ஒன்று - அடிக்கடி

எம்மை வருட... வருட... - அதில்

செத்து விழுகிறோம் நாம்.

இதை ஏனோ...

சில மனிதர்

உணர்வறில்லை.

சமூகத்தின் பார்வையில்
இப்படியே அனைத்தும்
அலைமோதி அழகிறது
அபுத்தவர் அறியாமல்.

இவற்றுக் கெல்லாம்
தெளிவுகள் வருவதெப்போ?

2022. 11. 17 பிறை எப்.எம் (கவிப்பட்டினர்)

கணக்கு

வரவென்ற ஒன்று

வாடி வதங்கி

பல மாதங்களாச்ச.

செலவென்ற ஒன்று

நொடிக்கு நொடி

சுடிக்... சுடி...

அதுவும் பல வருஷங்களாச்ச.

வரவற்ற செலவொன்று

சுடக்... சுட...

வாழ்வாதாரப் போராட்டம்

வயிற்கறப் பிகசய...

அது... தினம்... தினம்...

அகரயும் குறையுமாய்

நிரம்பியே போகிறது

ஆதரவுக் கரங்கள் ஏதுமின்றி.

வறுத் தெடுக்கும் வறுமைக்குள்

வதங்கி விழும் உயிரெல்லாம்

வாடித் தான் வீழ்கிறது அகனத்திலும்.

கால ஒட்டத்தில்
எல்லாம் சுகஞமென்று
எல்லோராவும் இருந்திட முடியுமா?...

பதிலின்றி நகர்கிறது
காலத்தின் பதிவுகள்
கழுத்தை நெரிக்கும் சுவடுகளாக.

2022. 11. 20 கடல் பறவைகள்

அமும் தேசம்

என் தேசத்தின் மீது
யாரோ!...
கல்லெறிந்து போனார்கள்.

என் தேசத்தின்
முதுகெலும்கை யாரோ!...
முறித்தும் போட்டார்கள்.

என் தேசத்தில்
எகிறும் விகலயேற்றத்தில்
எகிறிக் குதித்து
மடிந்து விருக்கிறது
மனித மனங்கள்.

இத்தனை அவலத்திலும்
என் தேசத்தின் – பதவி
நாற்காலிகள் பல
எழற்கும் தப்புத் தாளம் போட...

அதில்... நிகரைகள்
பல கடந்து
பலதும் பயணிக்கிறது
பாதாளம் நோக்கி

2022. 11. 10 பிறை எப்.எம் (கவிப்பட்டினர்)

கசப்பு

தாக்கம் வரவில்லை...
எப்படித் தான்
புரண்டு புரண்டு தான் படுத்தாலும்
தாக்கம் வரவில்லை.

நெஞ்சாய் கூடு மட்டும்
அடிக்கடி...
விம்மி... விம்மி... தணிகிறது.

எல்லாமே பழக தான்
பெருங் காயங்கள் தான்
வெறும் சுவருகள் தான் - இருந்தும்...
அவற்றை நினைக்கும் போதெல்லாம்
வெட்டதுச் சிதறுகிறது மனது.

எந்தனை ஜென்மம் போனாலும்
கடந்தது எதுவும்
மறப்பதாய் கீல்லை.

கசப்பாகவே அது என்றும்
நினைத்தே விடுகிறது
உயிரினில்.

2022. 11. 19 பினாற எப்.எம் (சந்தனக்காற்று)

மனதின் மாயம் | 187

ஏமாற்றம்

எங்கேயோ எதையோ
எநிர்பார்த்துப்... பார்த்து...
அலுத்து விட்டது மனது.

இன்னும் எதை எதையோ
காத்திருந்து... காத்திருந்து...
கலங்கி விட்டது மனது

பொறுமையின் எல்லை தனை
காத்திருப்பு மென்று விட...
சலித்து விடுகிறது மனது.

எநிர்பார்ப்புக்கள் சுமக்கும்
ஏமாற்றங்கள் எம்கை
ஏறி யிநிக்கும் போது - அதில்
நொந்து விடுகிறோம் நாம்.

முற்றுப் பெறா அந்த...
முடிவுரக்காய் மீண்டும்...
காத்துக் கிடக்கிறது மனது.

2022. 12. 03 - பிழை எப்.எம் (சந்தனக்காற்று)

வெறுப்பு

சாவின் வினிம்பை
நெருங்கி விடுகிறது மனது...
வெறுப்புக்கள் தொடராய்
நம்மை கூழும் போது.

விதி மீது கோபம் வருகிறது--
நிம்மதி என்ற ஒன்றை அது
தராது விலகும் போது.

உறவுகளை நினைத்தால்
அநுவருப்பாகி விடுகிறது மனம்...
ஏறி மிதிப்பதும் - இழுப்பதும் அறுப்பதுமாய்
அது இருப்பதைப் பார்க்க
அநுவருப்பாகி விடுகிறது உறவுகள்.

உடன் பிறப்பும் சரியில்லை
உற்ற உறவும் சரியில்லை
உலவித் திரிவோரும் சரியில்லை
என்றே தான் அடிக்கடி
செத்து விடுகிறது மனம்.

இரு தர வாழ்விற்குள்
ஒராயிரம் இன்னல்...
அடிக்கடி செத்துப் பிழைப்பதில்
வெறுப்பாகி நிற்கிறது மனம்.

எதிலும் தப்பி ஒட நினைத்து

எதிலும் தப்ப முடியாமல்

தடுமாறி விடுகிறது உயிர்.

இடம் - பொருள் - ஏவல் பிழைத்தால்

இப்படித்தான் எல்லாமே

பிழைத்துப் போகிறது பலரது வாழ்வில்

பூச்சியங்களைத் தொடர்ந்த வலிகளாக.

அழுகையின் அஸ்திவாரங்களை

ஆட்டுவிந்த படுதோல்விகள்

கவராக்கியத்தின் கநவுகளை

உடைத் தெறிந்த வேதனைகளைன்று...

எல்லாமே பலருள் படுதோல்வியாகி

வாழ்வு நரகமாகி நிற்கிறது

முடிவிலியத் தொடரும் பூச்சியங்களாக.

2022. 12. 24 பிறை எப்.எம் (சந்தனக்காற்று)

குழ்ச்சி

என்னைச் சுற்றிலும்
குழ்ச்சிகள் கூழ்ந்திருக்கிறது...
அதன் அதிர்ச்சி வயலகளில்
நான்..... சிக்கிக் கொள்கிறேன்.

என்னைச் சுற்றிலும் - நயவஞ்சகக்
குழிகள் வெட்டப்பட்டிருக்கிறது- அநில்
வீழ்ந்திடா வண்ணம் நான்
என்னை காத்துக் கொள்கிறேன்.

விழி ... என்னை நோக்கி
விரைந்தே வருகிறது...
குழ்ச்சிகளும் சதிகளும்
என்னைத் தீண்டா வண்ணம்
அது நகர்ந்தி விழுகிறது
என்னை வெரு தொலைவு.

தன்விளை தன்னைத் தான்
சுரும் என்பதை பலரும் ஏன்
மறந்து போனார்கள்?

விக்கித்து நிற்கிறது
என்னுள் கேள்வி... - இதன்
விடைகள் தேடித் தேடியே
பல திக்கும் ஒருகிறது மனது.

முடிவில்...
முடிவிலிபிள் முன்னே
முழங்காலிட்டு
மண்டியிடுகிறது மனது.

2022.02.23 - பின்ற எப்.எம். (கவிப்பட்டினம்)

தவிப்பு

இரவில்

தூக்கமின்றி அகலகிறது மனம்...

என் கனவுலகம் பிரதேசத்தில் நீ...
கதாநாயகனாய் உலவுவதால்.

என் சப்த நாடிகள் இப்போது
தாறு மாறாய் செயலிழந்து போகிறது...
அதனுள்ளே நீ புகுந்து இம்சிப்பதால்.

இப்போதெல்லாம் எதையும்
நின்று நிதானிக்க
என்னால் முடிவதில்லை... - அதனுள்
எல்லாமே நீயாகி விட்டதால்.

என் உயிர் கூறின்
ஒவ்வொரு அகைவிலும்
நீ உட்கார்ந்து கொள்ள...
நான் நிதானமின்றி சழல்கிறேன்...
இதில் தப்பிக்க வழி தெரியாமல்.

பேசா மொழிகள் கூட
பல சமயம் நம்மை இம்சிக்கிறது.
உன் பாகுவதி போல்.

பேசும் மொழிகள் கூட
பல சமயம் புரிவதில்லை
உன் பார்வை போல்,

மெளனமாய் ஒரு மரண யுத்தத்தை
என்னுள் நிகழ்த்தி விட்டு - நீ...
எங்கே நான் இருக்கிறாய்?

எதையும் யோசித்து யோசித்து
மழுங்கி விட்டது என்னறிவு.

கற்பனை கூட பல சமயம்
இனிந்துப் போகிறது.. என்னுள்...
உன் தவிப்புப் போல்.

இப்போதெல்லாம் எனக்குள்
நீ மட்டும் ஜாலிக்கிறாய்..
அடிக்கடி என்னை நீ...
விழிப்புட்டிக் கொள்வதால்.

2022. 12. 31 பிறை எப்.எம் (சந்தனக்காற்று)

விஷயம் போல் ஏறுகின்ற விதைவாசி

காலம்...

காலம் காலமாய் சுழல்கிறது
கண்ட தெல்லாம் அதனுள்
சுழன்று கொள்ள.

ஆதி காலம் தொடங்கி

இன்று வரை காலம்
காலம் காலமாய்- சுழன்று
கொண்டே தான் நகர்கிறது.

உயிர்களின் வாழ்வியல்
உணவில் தொடங்கி
உறையுள் வரை
எங்கெங்கோ விரிந்து செல்கிறது
அவரவர் வாழ்வியலை
அழகுறக் காக்க.

காலத்தின் கோலமதில்
கண்டதெல்லாம் - பதவி
நாற்காலிக்குள் புகுந்து கொள்ள...

தலைமைத்துவம் தலைகீழாய்
எங்கும் தடம் புரள்...
என் தேசத்தின் நிதையின்று
பரிதாபமாய் போய் விட்டது.

ஆகை விலை
குதிரை விலையென்று
அகைந்தும் மாறி விட.

ஒரு பிடிச் சோந்றில் ஆரம்பித்து
அகைந்தும் என் தேசத்தில் இன்று
விடும் போல் ஏறிய
விலையேற்றத்தில் நாசம் தான்.

அப்போ மாறும் – இப்போ மாறும்
விலையேற்ற மென்று... – எல்லோரும்
காலம் காலமாய் ஏமாற் – அதுவும்
கடந்து போயாச்சு பல வருஷம்.

என் தேசத்தின் உயிர்களின்று
வாடி வதங்கி அகர உயிராய்
அகலமோதி அழுகிறது...
அடித்துப் பறிந்து
எந்த வேலையும்
செய்யா முடியா தென்று.

ஒன்றில் ஆரம்பித்த விலையேற்றம்
உள்ளதனைத்தொயும் சுருட்டித் தாக்க...

வறுமைக் கோட்டின் அநள பாதாளத்தில்
என் தேசத்தின் உயிர்களின்று
அழிந்து கிடக்கிறது.

இழந்தது எதுவும்
மீளப் பெற்றதாய் இல்லை...
இருப்பது எதுவும்
எழுந்து மீள்வதாயும் இல்லை.

ஆஸுக்கொரு விளையில்
ஆஸுக்கொரு நிறுவையில்
ஆளாஸுக்கொரு தயாரிப்பிலென்று
அகைத்துப் பொருட்களும் இங்கே
அகல மோதிக் கிடக்கிறது
அநீத விளையேற்றத்தில்.

பாவம்!...
என் தேசத்தின் மக்கள்
விடியல் தேடித் தேடி
அழும் கோரமது
என்று தான் மாறும்?...

பதவி மாற்றங்கள் தனில்
சமூக எழுச்சி பெற்று
என் தேசத்து மக்களின்
வாழ்வியலை சீர்ப்புத்தும்
காலமது என்று வரும்?...

சுற்றில்...
அகைத்தினாதும் தீர்ப்பாளன்
அல்லாவற்றின் அருள் வேண்டி
அழுது புரள்கிறது மனம் - எங்கும்
அழகாய் வரட்டும் விடியலென்று.

2023. 01. 08. - கல்முனை கலாச்சார மத்திய நிலையம்.

மலரும் வாழ்வ

மாதா - பிதா

குரு தெய்வம் எல்லாம்
நமக்குக் கற்றுத் தரும்
நல்ல விடயங்களை
நாம்.. பின்பற்றும் போது
நம் வாழ்க்கைப் பாதைகள் மாறி
நம் வாழ்வென்றும் மலரும்.

கெட்ட சகவாசங்களை நாம்
இதுக்கிந் தள்ளும் போது
நல்லவற்றை நாம்
தேடிக் கற்கும் போது
நம் வாழ்வென்றும் ஜெயிக்கும்.

உடலை வருத்தி
உயிரை வருத்தி
நம் வாழ்வை முறை கேடாய்
புதை குழிக்குள் தள்ளி விடும்
போதைப் பழக்கம் தனை நாம்
பறும் தள்ளும் போது
நம் வாழ்வென்றும் ஜெயிக்கும்.

தேடலே வாழ்வின் உச்சமாகிறது...
எதையும் தேடிக் கற்பதும்
எந்த நட்பையும் நெரிந்து சேர்வதும்

தீயவற்றை புறம் தள்ளுவதும்
நம் வாழ்வியலில் வெற்றியாகிறது.

கல்லூரி வளாகம் தனில்
கற்கும் போதே நல்லவற்றை
நாம் கவனித்துக் கற்பதே
நம்மாயுள் வரை அது
நம்கும் என்றும் காக்கும்.

சிகரம் தொட...
நாம்... சிரித்து வாழ
நம் சமூகத்தில் நாம்
நற்பெயர் பெற
நம் வாழ்வென்றும் ஜோலிக்க
நாம் தேடிக்கற்போம் நல்லவற்றை...
அதனுள் அகனந்தும் தஞ்சமடைய
நம் வாழ்வியலும் மலர்.

2023. 01. 17

காலத்தின் நகர்வு

யாரோ! என்...
கையைக் கட்டி
காலைக் கட்டி
வாயைக் கட்டி
உடற் கூட்டை நெரிஞ்சு
உணர்வு மன்றலத்தை சிகித்தை
என்னை ஊழமையாக்கியும் விட்டார்கள்.

எதையும்...
உடைத்தெறிய முடியாமல் நானும்
போராடிக் கணளத்து- ஸர்ரில்
ஒப்பாரி கவத்து- இயலாமையின்
உச்சத்தில் எல்லா முறையீடும்
அல்லாவற்றின் பக்கம் சென்று
மன்றாடி அழுகிறது... - முடிவாய்
ஒரு வெற்றி தர வேண்டும்
என் வாழ்வியலில் என்று.

என் வாழ்வியலின் சிகிறவாசம்
தொகலையாத வரை எனக்கிள்ளல
விழோசனம் எதுவும் என்று
அழுகையின் ஊடே
அவலட்சணமாய் உள்ளுகிறது
ஒன்றும் செப்ப முடியாத
என் மனச் சாட்சி.

எத்தனை வகையான
போராட்டங்கள் நடாத்தியும்
இதுவரை எதுவும்
ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை
என்னைப் படைத்த இறைவனிடம்.

இதன் முடிவுகள் தெரியாமலேயே
தினம்... தினம்... செத்துப் பிழைத்து
போராடி நகர்க்கிறது
காலத்தின் நகர்வுகள்.

2023. 07. 26. பிரை எப்.எம் (கவிப்பட்டினர்)

தேர்தலுக்கு முன்னும் பின்னும்

அகிலத்துத் தேசமெங்கும்
ஆட்சியின் முடிவிடங்கள்
அரசியல் தாக்கமென்று— பல
சர்ந்திரங்களும் புலம்ப...

நாமும் அதில் தான் தினம்
பத்தோடு பதினொன்றாய்
நன்றான்து கொள்கிறோம்.

நம் நாட்டு நடப்பு
உலக நடப்பென்று— அரசியல்
களங்கள் தினம்... தினம்...
தேசம் கடந்து... கடந்து...
கடு பிடித்து சுழன்று வர...

கட்சிக்கொரு வேட்பாளர்
மேடைக்கொரு போக்காளரென்று
பதவி நாற்காலிக்காய்
பலரும் போட்டியிட...

காற்றில் பறக்கும்
வாக்குறுதிகள் வேறு...
கால இழுத்தடிப்பில்
கரை ஒதுங்கும்
வாக்குறுதிகள் வேறு...

காலத்தை மென்று விடும்
வாக்குறுதிகள் வேறென்று...

பலதும் பத்தும்
தேர்ந்தல் களத்தில்
அங்கும் இங்குமாய்
பறந்தோடி அலைய...

மனிதருள்...
பலருக்கு அறிவு மட்டம்
சிலருக்கு பணம் குறி
இன்னும் சிலருக்கு சொல்புத்தி
இன்னும் பலருக்கு சுயபுத்தி

இப்படி... விதம் விதமாய்
மனித மனங்கள்
அலை பாய்...

கட்சித் தொண்டர்களுக்குள்
கட்சி மோதல்கள்
வாகன விபத்துக்கள்
வீணாய்ப் போன அழிதடிகள்
சொற் போரென்று ஏதேனோ...
விரோதங்கள் குரோதங்கள் எல்லாம்
தேர்தலுக்கு முன்னும் பின்னும்
அலை பாய்ந்து செல்ல...

வாக்கு வங்கியள
பெற்றுக் கொள்ள
பருவங்கள் பல சம்நத
மனிதுரெல்லாம் - வாக்குச்
சாவடிக்குள் பதுங்கி வர...

முறையாய்- இதுவும் சரியாய்
மிக வேகமாய்ந் தான்
குரு பிடித்துத் தணியும்
தேர்தல் களங்கள்...
நல்ல வேட்பாளைர
தெரிவு செய்ய.

எந்தத் தேசத்திற்கும்
அவசியம் தேவை நல்லாட்சி..
அதுவும் வன்மம் துறந்த...
மதுவெறி கலைந்த - இன
வெறியெனும் வஞ்சம் துறந்த
நல்ல தலைமையே அவசியம் தேவை.

மனிதன்... நிஜத்தில் புரள்பவன்
தன் பலம் தெரிந்தவன்
தன் வாக்குப் பலத்தின்
சுயம் தெரிந்து- தும் தேசம்
காப்பவனே சிறந்த மனிதன்.

சுய புத்திக்குள் சுழன்று வந்தால்
சும்மாவும் கையாது
நம்மை நம் வாக்கு.

பதவி நாற்காலிக்குள் பலரும்
போட்டியிட்டு வெல்வதும் தோற்பதும்
சகஜமாய் இருந்த போதும்..

மனிதன் மட்டும் எதிலும்
ஏமாளியாய் இருப்பது
சகலதிற்கும் முடிமை.

அரசியல் சாணக்கியத்தில் – தேர்தலுக்கு
முன்னென்ன பின்னென்ன – எதிலும்
எவரும் வெல்வதும் தோற்பதும்
மனிதனின் மதிப் பலனின் வீரியம்
இது யாருக்கு புரியும்?

2019. 11. 12 விழுகம் ரீ.வி.

செய் அல்லது செத்து மாடு

உயிர்ப் பிறப்பின் மகத்துவம்

உலகினில் யாருக்கும்

உயர்வாய்ந் தெரிவதில்லை.

ஏதோ!... பிறந்தோம் வளர்ந்தோம்

வாழ்ந்தோம் என்றே நான்

பலரும் நினைக்கிறார்கள்.

வாழ்வு பலருக்கு சொர்க்கம்

சிலருக்கு நகரம் - இன்னும்

பலருக்கு கொடுந் தீ.

இவை எல்லாம்

விளியின் விரலிபுக்கில்

சிக்குப் பட்ட நிலை.

ஆனாலும் இங்கே!...

அவரவர் வாழ்வுகள்

அலைந்தே நான் நெஞிகிறது

அவனி மீதினில்.

மூனை இருந்தும் - முட்டாளாய்ப்

பலர் முடமாகிப் போகிறார்

மனதினில்.

அறிவியந்தும் ... அறிவிலியாய்
அழிந்தே தான் வாழ்கிறார்
அவனி மீதினில் இன்னும் சிலர்.

வாழ்வின் எல்கலயில் – அகோர
மரணங்கள் பல – அழுத்திப் பிழித்து
அடுத்தவரைக் கொல்லும் வரை
பலருக்குப் புரிவதில்லை
வாழ்வியலின் உண்மை.

ஆக்கத் திறன்கள்
பல கொண்டு – அகிலத்தில்
திரிபவரும் பலருண்டு.

சோதனைக் களாங்கனை
வாழ்க்கைப் போரில் சந்தித்து
வேதனைகள் பல கடற்று
சாதனைகள் பல படைத்த
சரித்திர மேதைகளும்
இப்பாரினில் பலருண்டு.

வாழ்க்கை சந்தோசத்தின்
உச்சம் என்றே தான்
பலரும் அதை நோக்கி
ஒடோடிப் போகிறார்கள்.

ஆனாலும்... அங்கே பலர்
ஒடி ஒழிந்துகொள்ள - சிலர்
தருக்கி விழ - இன்னும் பலர்
விழுந்தெழுந்து ஓடவேண்டு...

அவரவர் வாழ்க்கைப் பாதைகள்
பள்ளமும் படுகுழியும்
முட்புதருமாய் சிற்றிக் கிடக்கிறது.

விநி.. கொடியது மதியை விட
அநன் விரலிருக்கில்
சிக்கிக் கொண்ட நாம்..
சிந்தித்தே தான் வாழ்வியலில்
சிறந்து விளங்க வேண்டும்.

எுத்தோம் கவிழ்த்தோமென்று
வாழுப் போனால்... எல்லாமே
எமக்குள் ஏமாற்றும் தான்

முதல் தோல்வி - வாழ்வில்
முழு தோல்வியல்ல
முதல் வெற்றி- வாழ்வில்
முழு வெற்றியும் அல்ல.

அந்த யதார்த்த உலகில் பலர்
பட்டுத்தேரி பாடம் படித்த
வாழ்வியலின் தொடர் கணதயினு.

ஆதலால்... மனிதன்...
தன் வாழ்வின் முழுமையை
முழுசாம்ப உணர்... முழு மனதும்
பசுமையாம்ப இருத்தல் நன்று.

அதில்... நல்லுரங்களை
சேர்த்தலும் நன்று - அந்த
விளை நிலத்தில் - புத்தாக்க
சிந்தனைகளை விளக்கத்தலும் நன்று.

கலியுகத்தில்
காலம் போகப் போக
காணாமல் போய் விடும்
கறை படிந்த உள்ளங்கள்.

அந்தில்... தழைத்தெழும்
ஆல விருட்சமாம்ப
நல்ல சந்ததிகள்.

சமூக மேம்பாடு - நல்ல
மனங்களில் தான் தஞ்சமடைகிறது
பொதுச் செலவுகள்
பொன்னான மனங்களின் தான்
குடி கொள்கிறது.

நான் - நீ - நாமென்னும்
எல்லை கடந்து

நம் மனம் மட்டும்
தூரமாய் சென்றால் தான்
நம் வாழ்வியலில் சகலதும்
சகலருக்கும் நன்றாய் வரும்.

ஆதலால் மனிதா நீ!
நல்லதையே நினை
நல்லதையே செய்
அதுவும் இன்றே செய்
அதையும் நன்றாய் செய்.

செய் அல்லது
செத்து மடி என்பது
வெறும் வாய் வார்த்தையல்ல
அது தான்...
தன்னம்பிக்கை விழுதுகளில்
தொங்கியமும் விருக்கத்
இகதைப் புரிந்து தெளிந்தேல
எல்லோரதும் வாழ்வாக்ட்டும்.

2019. 12.12 கல்முனை கலாச்சார மத்திய நிலையம்

போதை

காலத்தின் கோலமதில்
கன் கெட்டுப் போகிறது
கண்டதை உண்ணும்
மானிடர் வாழ்வு
அகைக் கண்டவரெல்லாம்
கண்ணீர் சிந்த.

ஊரைச் சுற்றி இங்கே
ஊர் காவல் நடக்கிறது
ஊரில் உள்ள பலதும்
உன்று மகிழும்
பல்லின போதை தனில்...
உருமாறிப் போய்விட்டது
உள்ளதனாத்தும் என்று.

அகப்படும் தெருக்களில் எல்லாம்
அந்திரடி இரானுவ வேட்கை
அடிக்கடி தொடர்கிறது
அச்சத்தோடு பலரும் பகிர்ந்துண்ணும்
பல்லினப் போதைகளால்.

தவறான சகவாசங்கள்
தலைகால் புரியாமல்
பலரையும் கூழ்கிறது
படுகுழியில் மற்றவரை வீழ்த்த.

மாய உலகில் இளம் சமுதாயம்
இறந்து கொண்டிருக்கிறது...
இறந்து போகும் இளமையோடு
எல்லாமே தொலைந்து போக.

கட்டுப்பாடுகள் எதனை
விடித்த போதும்...
சிறைக்கூடங்களை அடிக்கடி
எட்டியே பர்க்கிறது
சின்னங் சிறுக்கள்...
எதிலும் திருந்தாத ஜென்மங்களாய்
போதை சிகித்தந்
செல்களோடும் – மனங்களோடும்.

மாற்றம் நிகழும் உலகில்
மாற்றியே போகட்டும் மானிடர் வாழ்வு
போதை தொலைந்த சமுகமாய்
மாயை தெளிந்த மனங்களாய்.

2023. 11. 28 பிறை எப்.எம் (சந்தனக்காற்று)

பாவம் அவன்!...

பாவம் அவன்!...

எல்லாம் இழந்து விட்டு

ஏமாந்து நின்றான் வாழ்வில்

வெறுமையாய்.

மனம் செத்து

உயிர் செத்து

உடல் செத்தினன...

பாவம் அவன்!...

எல்லாம் இழந்து

வெறுமையாய்

நின்றான் வாழ்வில்.

பிறப்பும் இறப்பும் இறைவனின்

தீர்ப்பென நிகைத்தே அவன்

எல்லாம் தொலைந்தும்

தீல்லாய் நின்றான் வாழ்வில்.

மனமென்ற ஒன்று அவனுள்

கல்லாய்ப் போய் – அதில்

வேருங்கி நின்றது தன்னம்பிக்கக.

அகத இறுக்கிப் பிடித்தே

அவன் வாழ்வில் திடமாய்

நின்று கொண்டான்.

பாவம் அவன்!...

எல்லாம் தொலைந்தும் – தில்லாய்
வாழ நினைத்தான் வாழ்வில்.

காலக் கரைவினில்...

அல்லாவற்!... அவனுக்கு
நல்லதொரு வழிவிட...

மீண்டும் அவன் இப்புவி தனில்
தழுத் தெழுந்தான் நல் மனிதனாய்
விதி வலிதாக.

2323. 02 02 பிறை எப்.எம் (கவிப்பட்டினர்)

அநிர்வ

அடிக்கடி அகிலத்தை
உரசிப் பார்ப்பதில்
அல்லாவற்வின் அற்புதம்
அபாரமாகி விடுகிறது.

அடிக்கடி அகிலத்தில்
அங்கும் இங்குமாய்
அநிர்வுகள் ஏற்பட...

அதனுள்ளே ஆயிரமாயிரம்
அழிவுகளும் ஏற்பட - அதில்...
அநிர்ந்து தூன் போய்விடுகிறது.
எஞ்சிய உயிர்கள்.

அகலத் திறந்த
அன்னைப் புமியின் வாய்க்குள்
அகைந்ததும் அழிப்பந்தும் விட...

அனுதாப அலைகள்
அங்கும் இங்கும் எழு...
அழிவுகள் அகைந்ததும்
அடுத்தவரை கடிதவென்று...

அல்லாவற்வின்
அநிரடி கெடு பிடியில்
அநிர்ந்து விடுகிறது மனிதம்.

பயந்தின் ஓரத்தில்
பதுங்கியவ ரெல்லாம்...
பல நாள் சென்ற பின்
பலதையும் மறந்து தான் போகிறார்கள்...
வாழ்வியலில் எல்லாமே கூஜுமென்று.

எந்தனை அழிவுகளை
இங்கே நடாத்திய போதும்...
எந்த மாற்றங்களும் எங்கேயும்
வரவில்லை என்றே தான்
இன்னும் இன்னும் எழுகிறது
இயற்கை அழிவுகள் எங்கும்

இனியேனும் மனிதன் திருந்தட்டும்
இகறுயோனிஸ் இனிய பார்வை
எங்கும் விழட்டும்
அந்தில்..... அகிலமே செழிப்புற.

2023. 02.08

மின்வெட்டு

விட்டு விட்டுத் தூட்க்கும்
இதயம் போல்...
மின்சி... மின்சி... மறையும்
மின்னால் போல்...

நம் தேசத்தில் அடிக்கடி
வந்து வந்து போன
மின்வெட்டில்
வெந்து நான் போய் விட்டது
இன்கறய மனிதம்.

ஏதோ... வெறி பிழித்த
மின்னலாய் அது மாறி
நொடிக்கு நொடி- விலை
ஏற்றத்தை கூட்டி விட...

அது இப்போது
உறுஞ்சிக் கொண்டே நகர்கிறது
மனிதனின் உயிர.

ஆதிவாசி போல்
மனிதரின்று
மாறியே போகிறார்கள்
எதையும் முறையாய்
செய்ய முடியாமல்.

என்றோ!...

பல கோடிகளில் புரண்டு

பல கோடிகளை

மென்று விழுங்கிய

கொரோணா வைரஸ்

சப்பித் துப்பிய...

மிச்சம் மீதி வாழ்வும் இன்று

மின் வெட்டில்

மண்ணாய்ப் போன தென்று

புலம்பிடிய அழுகிறது மனிநும்...

விடியல் தேரும் விட்டில்களாய்.

2323.02.23. பின்ற எப்.எம் (கவிப்பட்டினா)

சிந்தனை

சுருண்டு சுருண்டு
வீழ்கிறது விழிகள்...
தூக்கம் இதனை
கூழ்ந்து கொள்ள.

தலைப்பகுதி எங்கும்
ஒரே வவி
இயாத சிந்தனையால்.

உடம்பெல்லாம்
ஒரே அச்சி – ஏதோ...
அடித்துப் போட்ட
அச்சியாட்டம் இது
தளர்ந்தும் போகிறது.

சிக்கெக்குக்க முடியா
சிக்காய் சிந்தனைகள்
நம்கம குழும் போது...
இப்படியே எல்லாம்
சிகதவற்றுப் போகிறது
சரியாய்... சிந்திக்க முடியாமல்.

துாக்கம்... அச்சியின் மருந்தாய்
நிம்மதியின் மருந்தாய்
மாறி விடுகிறது எப்போதும்.

உடற் சுறுகள் கூட
நிம்மதிக் காற்கற
கவாசிக்கவே விரும்புகிறது
நொடிக்கு நொடி

இது...
எப்போது கிடைக்கும்
எம்மவர்க்கு?...

2023.10. 21 பிறை எப்.எம் (சந்தனக்காற்று)

கடற்கரை சாலையோரம்

காலம் மாறிப் போச்சு...
இயற்கையும் செயற்கையும் இன்று
போட்டி போடும் காலமும் ஆச்சு.

காலம் கடந்து போக
அதனுள் சுக்லதும்
தொலைந்தும் தான் போகிறது.

வாழ்ந்து முடித்தவரும்
வாழத் துடிப்பவரும்
வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவருமென்று...

எவரும் பேதங்கள் ஏதுமின்றி
இன்னும் இன்னும் வாழ்வை முழுசாய்
வாழ்ந்து தான் பார்க்கத் துடிக்கிறார்கள்
நோய் நொடிகள் ஏதுமின்றி.

இகறவனின் ஏட்டினில்
ஆறிலுஞ் சா- நூறிலுஞ் சா
என... ஆன போதும்

அறிவுள்ள மனிதரெல்லாம்
அழகாய் வாழ்ந்தாலும்
அற்புதமாய் உண்டாலும் உறங்கினாலும்
அரிய வகை நோயினங்கள் பல
உடலில் கலந்து
உயிரை வருத்துகிறது.

எங்கிருந்து வருகிறது
எதற்கு வருகிறது
எப்படி வருகிறதென்ற- வழி
வகைகள் புரியாமலே பலரும்
புலம்பிந்தான் சாகிறார்கள்
பலவித நோய்களில் சிக்கி

ஏதோ... வந்த நோயை குணப்படுத்த
சங்கிலித் தொடராய் பலரும்
கடற்கரை சாலையோரம் தினம்
இடித் தான் போகிறார்கள்
உடல் வியாதி தழிய

நகடப் பயணம் பலருக்கு
வேலை - வெட்டி சிலஞ்சுக்கு
நக்கலும் நெயாண்டியும்
இன்னும் சிலஞ்சுக்கென்று
சாலையோரம் தினம்
சனம் நிரம்பி வழியது.

கடற்கரை தனில்
காதலும் கத்தரிக்காயும்
கடலை போட...

சின்னங் சிறுசுகள் பல
இடிப் பிடித்து விளையாடி மகிழ்
மன ஆறுதல் தேடி
இன்னும் பலர் ஆங்கே செல்ல...
பொழுது போக்கென்று
இன்னும் பலர் உலா வர...

உள் வீட்டுப் பீத்தல் அலச
ஊர் வம்பளக்க— உலக நடப்பு
நாட்டு நடப்பு அலசவென்று
இன்னும் பலர் செல்லவென...

கடற்கரை சாலையோரத்தில்
சுரமாரியாய் நினம்
கெறிந்து தான் கிடக்கிறது
மனித வெள்ளம்.

இயற்கையை ரசிக்கும்
இளகிய மனதின் ஒரத்தில்
ஆயிரம் கதை பேசிச் செல்கிறது
அழகிய கடற்கரை.

ஒராயிரம் மர்மத்தை
தன்னகத்தே கொண்டிருக்கும்
எங்கள் கடல் மாதாவின்
கல்பு தனை
யார் தான் கண்டறிவார்?

இயற்கை அழகியது
அதனுள் மூழ்கும் போதெல்லாம்
மனம் லேசாகிப் போகிறது.
சுக்லதும் மறந்து - இதற்குள்...
இந்த கடல் மாதா மட்டும்
விதி விலக்கா என்ன?

2020. 12. 20

வதந்தி

காற்றாய் பறக்கிறது வதந்தி...
மண்ணைத் தொட்டு
விக்கண்ணத் முட்டி மோதியது
மீண்டும் திரும்புகிறது எய்தவனிடமே...
அது இல்லாத பாவம்
பழிகளை சுமந்த படி.

எதிர்பாரா பாவம் பழிகளில்
சிக்கிக் கொண்டோர் புண்பட்டம்
எதிராளி எங்கெங்கோ வெருண்டோட்.

வதந்தி பிழிந்தெடுக்கும்
பாவமும் பழியும் பச்சையாய்
பாரினிலே அலைகிறது
பலரையும் பந்தாடிட.

சமுக அரங்கினில்
அறிவிலிகள் அதிகம் - சமுகத்
தொடர்பு குன்றி விட்ட
பல ஜென்மங்களால்...
படு குழியில் வீழ்த்தப்படுகிறது
பலரது வாழ்வுகள்...

சமுகத்தில் வந்தலைந்த
வதந்திகளின் காரணங்கள்
எதுவும் புரியாமலேயே.

அருத்தவர் வாழ்வில்
மன்னாளிப் போடுவது பலருக்கு
கை வந்த கலையாகி விடுகிறது.

இதை நாம்
தூக்கிப் பிடிக்க – அது
எம்குள் எமணாகி விடுகிறது.

ஆதலால் மனிதன் – நம்மீது
தவறின்றிப் போகும் போது
எதற்கும் அஞ்சானு வாழ்வதே
பெரும் ஜெயமாகி விடுகிறது.

வதந்திகள் வந்த வழி போக
கைவதவர் வாழ்வதனை
வல்லோன் பார்த்துக் கொள்ள
நம் வாழ்வியலும் நலம் பெற
நாம் எதிலும் அறிவுள்ளோராய்
வாழ்தலே நமக்கென்றும் ஜெயமாகிறது.

பின்னாளில்...
வதந்தியை வழியனுப்பிய
நல் வாழ்வாய் அது
மாறியும் விடுகிறது.

2023. 03. 15. பிரை எப். எம். (மகளிர் மட்டும்)

பிஞ்சா வத்னம்

சுட்டியலர்ந்து
கோய்த் தேய்ந்து— நி...
உருமாறி நின்ற காட்சி
உள்ளத்தை வருத்தி
உயிரையும் வாட்டியது.

காரணங்கள் தேடி நான்
கலைத்துப் போன போது
கன்னீரே எனக்குள் மிச்சமாச்ச.

உறுத்திய உன் பார்கவையும்
உதறி ஏற்றந்த உன் துடிப்பும்
என்னை வெகு தூரமாக்கி
அழு வைத்ததை
நினைக்க.... நினைக்க...
நெஞ்சு வெடித்துப் போனது.

இநு பிளவின் பிள்ளை
இன்னும் சரியாய்
எனக்குப் புரியவில்லை...
எங்கே போய்த் தேடுவேன்
இதற்கான பதிலை?...

எல்லோரும் நலமுடன் வாழ்தலே
எல்லாவற்றுக்கும் சிறப்பாகிறது
நடக்காத்தை நடந்ததாய் நினைப்பதும்
நடந்ததை நடக்காததாய் நினைப்பதும்
எல்லோராலும் முடியாத காரியமது.

எங்கேயோ வலித்தது
 உயிர் துழித்தது
 உள்ளே அழுகை வெடித்தது
 விழியிருக்கில் ஒழுகி வடமிருந்தது
 உயிரைப் பிழைந்த கண்ணீர் மழை.

ராத்திரி எனக்குள் விடியலானது
 எதை எதையோ யோசித்து யோசித்து
 மூளைக் கலங்கள் நொந்தது
 இறுதி வரை எனக்கு- உன்...
 வெறுப்பின் காரணங்கள் புரியவில்லை.

உன்னை தூக்கி ஏறிய
 என்னால் முடியவில்லை- ஏதோ!...
 ஒரு முள்ளாய் உள்ளே கிடந்து
 நீ என்னை விறாண்டுகிறாய்.

அரிப்பத் தான் அலுக்கவில்லை...
 சலிப்பத் தான் வெறுப்பில்லை - உன்...
 பிஞ்சு வதனத்தை மறக்க முடியவில்லை.

காலம் மட்டும் கடந்துவிட்டது
 காயங்கள் ஏனோ!... ஆறுவில்லை
 கடமைகளும் ஏனோ!... முடியவில்லை.

காத்திருக்கும் எனக்குக் கூட
 கருதனையுள்ள அல்லாவற்!...
 எதையேனும் அருளவுமில்லை...
 என்று தான் எனக்குள்
 இக்கொருமை மாறும்?

வேஷம்

மனிதரின் வேஷங்கள் புரியவில்லை
நொடிக்கு நொடி மாறும் உலகில்
மனிதரின் பண்புகளின் நனினாங்கள்
மாபெரும் நடிப்புக்கள் புரியவில்லை.

அடையாளம் தெரியாத
அடுத்தவரின் அழகிய நடிப்புக்களில்
அமிழ்ந்தே போகிறது நம் மனது
அதனால் அழியப் போகும்
நமதான நிகலைகளை மறந்த படி.

மற்றோரின் வஞ்சம் கலந்த
வேஷம் கலையும் போது
விம்மி வெடிக்கும்
நம் அழகுரலின் அவலங்களை
வாய் விட்டு எம்மால்
வெளியே புலம்ப முடியவில்லை.

முடிவில்... தன்மானச் சிக்கலாய்
வெட்கம் அது உருவெடுத்து
நம்கை தட்டிப் பணிந்திரும்.

எல்லா வலியும் எம்முடனேயே
அடங்கி விழுகிறது
எந்த இழப்புக்களையும்

வெளியில் சொல்ல முடியாத படி
 எந்த அவமானங்களையும்
 வெளிப்பட முடியாத படி
 அது நம்மை கட்டியும் போடுகிறது.

பல அவஸ்ததகளை
 பொறுக்க முடியாது நாம்...
 வெளியே எதையேனும்
 கொட்டி விட்டால்...
 நம்மை நோக்கியே அது
 மீண்டும் தாவுகிறது
 நம் இயலாமையின்
 எதிரராலியாய் அது மாற.

வலிகளையும் வருக்களையும்
 உருவாக்கிய படி உறவுகள் உடைய
 உடைப்பெடுத்து நகர்கிறது உறவுகள்
 வேஷம் போடும் உறவுகள்
 எதற்கும் வேண்டாமென்று.

பிறருடன் பழுகும் போது நாம்
 எதையும் பார்த்துப் பழுகுதல் நன்று
 பிறர் நம்ப நட
 பிறரை நம்பி நடவாதே என்ற
 முதுமொழிக் கொப்ப நாமும்
 பழகிக் கொள்வோம்...
 பல துயர்கள் நம்மை
 அண்டாத படி.

ஒரும் புரியம் பழையாக
உறவுகள் உள்ள வகை
உபத்திரவம் சற்றே
குறைந்தே தாக்கும் நம்மை.

மனிதரின் பண்புகளில்
மாற்றங்கள் வராத வகை
சமூக வாழ்வியலில் நாம்
எச்சரிக்கையாய் இருத்தலே
எதற்கும் சிறப்பு
நம்மை நாம் காப்பாற்ற.

அம்பாரை மாவட்டம், மருதமுனையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர் கவிதாயினி எம்.ஏ. மாஹிரா, ஹில்மா, கல்றா எனும் புனைப்பெயர்களில் இலக்கிய உலகில் அறிமுகமாகி பன்முக ஆளுமையாகத் திகழ்கிறார்.

தனக்குள் இருக்கும் கருவளத்தன்மையை மொழிக்குள் புகுத்தி கவிதை வானில் சிறகிடிப்பவர். கவிதை எழுதும் ஆளுபுலமை உத்தி ஆரம்பத்தில் இருந்தே இவருக்கு கைவந்திருக்கிறது. இவருடைய கவிதை எழுத்துக்கள் ஓவ்வொரு கவிதை நயத்தையும், கவித்துவத்தையும் கொண்டுள்ளது. அத்தோடு தத்துவார்த்த ரீதியான சொல்லாட்சியை தனக்குள் இருத்தி இலகுபடுத்தியிருக்கிறார்.

கவிதைகளை வலிந்து செதுக்காமல் மென்மையான சொல்லாட்சியில் எழுதிச் செல்வது இவரது சிறப்புமிகு அம்சமாகும். 1985 இல், இவரது முதல் கவிதைப் பிரவேசம் இலங்கை வாளனாலியில் எனினும் 2011.01.02 இல் “கசங்கிய காதல்” கவிதை மூலம் வீரகேசரியில் பெறுமானப்படுகின்றார். தலைப்புக்கேற்ப இவரது கவிதைகளின் உள்ளார்ந்த சக்தி கடந்து செல்வதை வாசிக்கும் போது உணர்வில் தட்டுகிறது.

இவரது கவிதைப் பயணத்தில் பல பட்டங்களையும், பல விருதுகளையும் பெற்றவர். தேசிய பத்திரிகைகள், சுஞ்சிகைகளிலும், வாளனாலிப் பண்பலை களிலும் தனது சுய ஆக்கங்களுக்கு களம் கண்டவர். கலைத்துறை சார்ந்த அமைப்புக்கள் பலவற்றில் உறுப்புறிமை பெற்றிருப்பதோடு பல சமூக சேவைகள் சங்கங்களிலும் இணைந்து செயலாற்றி வருகின்றார். கவிதாயினி மாஹிரா இன்னும் பல தொகுப்புக்களை நமக்குத் தரவேண்டும். இவரது கலைத்துவப் பயணம் தொடர வாழ்த்துக்கள்.

கவிஞர் விஜிலி

செயலார்.

நூல் வெளியிடாளர்.
அம்பாரை மாவட்டம்.

Rs. 1000/-

